

IJA # 26

ספר דברים החמישי לתורת האלהים

Sefer Devarim ha-Ḥamishi le-Torah ha-Elohim

Vienna, 5624 (1864)

מספר כל עמודי
הספר הזה
הוא

ספר

דבר ים

החמישי לתורת האלהים

עם

ההפטרות

ונם

התפילות לכל שבתות השנה

וויזן

דרוק אונד פערלאג פון יעקב הכהן שלאסבערג

פראנץ יאזעפס קעני 9, קאהלמעססערגאסע 6.

שנת תרכ"ד לפ"ק.

WIEN, 1864.

Verlag von Jacob Schloßberg's Buchhandlung,
Stadt, Franz-Josef's-Quai 9, Kohlmeßergasse 6.

קניתי יאזעפס יאזעפס פון יעקב הכהן שלאסבערג

ס ענין כל עממות
בני ישראל
משה

דברים א

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל-
כל ישראל בעבר הירדן במדבר
בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל
2 ולבן וחצרת ודי זב: אחד עשר יום
מחרב הרר שעיר עד קדש ברנע:
3 ויהי בארבעים שנה פעשתו עשר חדש
באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל
4 ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: אחרי
הפתו את סיון מלך האמרי אשר יושב
בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב
5 בעשתרת באררעי: בעבר הירדן בארץ
מואב הואיל משה באר את התורה
האזאת לאמר: יהוה אלהינו דבר אלינו
6 ורב לאמר רב לכם שבת בדרך יהוה:

פָּנּוּ וּסְעוּ לָכֶם וּבֹאוּ הַר הָאֱמֹרִי וְאֵלֶי-
 כָּל־שִׁכְנֵי וּפְעֻרָה בְּהָרִים וּבְשִׁפְלָה וּבְנֹגֵב
 וּבְחֹף הַיָּם אֶרֶץ הַפְּנִיעַנִי וְהַלְבֹּנוֹן עַד-
 הַנְּהַר הַגָּדֹל נְהַר־פָּרָת׃ רֹאֵה נַתִּי 8
 לְפָנֶיכֶם אֶת־הָאָרֶץ בָּאוּ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְאַבְתָּיִם לְאַבְרָהָם
 לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב לַתַּת לְהֵם וְלִזְרַעֲהֶם
 אַחֲרֵיהֶם׃ וְאָמַר אֲלֵכֶם בְּעַת הַהוּא לְאָמֹד 9
 לֹא־אוּכַל לְבַדִּי שְׂאת אֶתְכֶם׃ יְהוָה 10
 אֱלֹהֵיכֶם הִרְבֵּה אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם
 כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב׃ יְהוָה אֱלֹהֵי 12
 אֲבוֹתֵכֶם יוֹסֵף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֵלֶף פְּעֻמִּים
 וַיְבַרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃ שֵׁנִי
 אֵיכָה אֲשֶׁא לְבַדִּי טֹרְחֵכֶם וּמִשְׂאֵכֶם 13
 וְרִיבֵכֶם׃ הֵבוּ לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וְנִבְנִים
 וַיְדַעִים לְשִׁבְטֵיכֶם וְאֲשִׁימֵם בְּרֹאשֵׁיכֶם׃
 וַתַּעֲנֵנו אֲתִי וַתֹּאמְרוּ טוֹב־הִדְבַּר אֲשֶׁר־

דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת׃ וְאָמַרְתָּ אֶת־דְּבַר־אִישׁ
 שִׁבְטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וַיְדַעִים וְאֵתָן
 אֹתָם רֹאשִׁים עֲלֵיכֶם שְׁרֵי אֲלָפִים וְשְׁרֵי
 מֵאוֹת וְשְׁרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׁרֵי עֶשְׂרֵת וְשִׁטְרִים
 לְשִׁבְטֵיכֶם׃ וְאַצְוָה אֶת־שִׁבְטֵיכֶם בְּעַת
 הַהוּא לְאָמֹד שְׁמַע בֵּין־אֲחֵיכֶם וּשְׁפַטְתֶּם
 צָדֵק בֵּין־אִישׁ וּבֵין־אֲחִיו וּבֵין־גֵּר׃ לֹא־ 17
 תִּפְּרוּ פָּנִים בְּמִשְׁפַּט כִּקְטָן כִּגְדֹל
 תִּשְׁמָעוּן לֹא תִגְוְרוּ מִפְּנֵי־אִישׁ כִּי
 הַמִּשְׁפָּט לְאֱלֹהִים הוּא וְהִדְבַּר אֲשֶׁר
 יִקְשֶׁה מִכֶּם תִּקְרְבוּן אֵלַי וּשְׁמַעְתִּיו׃
 וְאַצְוָה אֶתְכֶם בְּעַת הַהוּא אֶת־כָּל־ 18
 יְדֵי־דְבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן׃ וּנְסַע מִחֵרֶב וּנְלַךְ
 אֶת־כָּל־הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא הַהוּא
 אֲשֶׁר רִאִיתֶם דְּרֹךְ הַר הָאֱמֹרִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּנְבֹא עַד קֹדֶשׁ בְּרַנֵּעַ׃
 וְאָמַר אֲלֵכֶם בְּאַתֶּם־עַד־הַר הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־ 20

21 יהוה אלהינו נתן לנו: רָאָה נתן יהוה
 אלהיך לפניך את הארץ עליה יש
 כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך אל-
 22 תירא ואל-תחת: שלישי ותקרבוני אלי
 כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו
 ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר
 את הדרך אשר געלה-בה ואת הערים
 אשר נבא אליהן: וישוב בעיני הדבר
 23 ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד
 לשבט: ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עדי-
 24 נחל אשבל וירגלו אתה: ויקחו בידם
 מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו
 דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יחיה
 אלהינו נתן לנו: ולא אבותם לעלת
 26 ותמרו את-פי יהוה אלהיכם: ותרגמו
 באהליכם ותאמרו בשונאת יהוה אתנו
 הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד

28 האמרי להשמידנו: אנה אנחנו עלים
 אחינו המסו את-לבבנו לאמר עם גדול
 ורם ממנו ערים גדלות ובצורת בשמים
 9 וגם-בני ענקים ראינו שם: ואמר אלכם
 30 לא-תעזבוני ולא-תיראוני מהם: יהוה
 אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם
 לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים
 31 לעיניכם: כבמדבר אשר ראית אשר
 נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא-איש
 את-בנו בכל-הדרך אשר הלכתם עדי-
 32 באכם עדי-המקום הזה: ובדבר הזה
 33 אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם: ההלך
 לפניכם בדרך לתור לכם מקום להנתכם
 באישו לילה לראתכם בדרך אשר תלכו
 34 בה ובענן יומם: וישמע יהוה את-קול
 35 דבריכם ויקצה וישבע לאמר: אם-יראה
 איש באנשים האלה הדור הרע הזה את

הארץ הטובה אשר נשפעת לתת
 לאבותיכם: זולתי כלב בן־יפנה הוא
 יראנה ולראתן את־הארץ אשר הִרְדֶּךָ
 בה ולבנו יען אשר מלא אחרי יהוה:
 גם־פי התאנף יהוה בגללכם לאמר גם־
 אתה לא־אתבא שם: יהושע בן־נון העמד
 לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כִּי־הוא
 ינחלנה את־ישראל: רביעי ומִפְּנֵי אֲשֶׁר
 אִמַּרְתֶּם לְבוֹי־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּ
 היום טוב ורע הִמָּה יבאו שמה ולהם
 אתננה והם יירשוה: ואתם פָּנּוּ לָכֶם
 וסעו המִדְבָּרָה דֶרֶךְ יַם־סוּף: וּתְעַנּוּ
 וּתֹאמְרוּ אֵלֵי הַמָּאֲנוּ לַיהוָה אֲנַחְנוּ נַעֲלָה
 וּנְלַחֲמֵנוּ כִּכֹּל אֲשֶׁר־צִוִּינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וּתְחַגְּרוּ אִישׁ אֶת־כַּלְי מִלְחַמְתּוֹ וּתְהִינּוּ
 לַעֲלֹת הַהָרָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי אֲמֹר
 לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא תִלַּחֲמוּ כִּי אֵינְנִי

בְּקַרְבְּכֶם וְלֹא תִנְגְּפוּ לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם:
 וְאָדַבְר אֲלֵיכֶם וְלֹא שִׁמְעֵתֶם וּתְמַרוּ אֶת־
 פִּי יְהוָה וּתְזוּרוּ וּתַעֲלוּ הַהָרָה: וַיֵּצֵא
 הָאָמֹרִי הַיָּשֵׁב בְּהַר הַהוּא לְקִרְאתְכֶם
 וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים
 וַיִּבְתּוּ אֶתְכֶם בְּשַׁעִיר עַד־חַרְמָה: וּתִשְׁבוּ
 וּתִכְבוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־שִׁמַּע יְהוָה
 בְּקִלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם: וּתִשְׁבוּ
 בְּקֶדֶשׁ יָמִים רַבִּים כִּימִים אֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם:
 ב וַנִּפֶן וַנִּסַּע הַמִּדְבָּרָה דֶרֶךְ יַם־סוּף
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי וַנִּסַּב אֶת־הַר־
 שַׁעִיר יָמִים רַבִּים: חַמִּישִׁי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 לֵאמֹר: רַב־לָכֶם סָב אֶת־הַהָר הַזֶּה פָּנּוּ
 לָכֶם צַפְנָה: וְאֶת־הָעַם צִוּ לֵאמֹר אַתֶּם
 עֹבְרִים בְּגִבּוֹל אַחֵיכֶם בְּנֵי־עִשׂוֹ הַיֹּשְׁבִים
 בְּשַׁעִיר וַיִּרְאוּ מַלְכָם וַנִּשְׁמַרְתֶּם מְאֹד:
 אֶל־תִּתְּגְרוּ בָם כִּי לֹא־אַתֶּן לָכֶם מֵאֲרָצָם

עד מדרך פקדונך כי ירשה לעשו נתתי
 אתהר שעיר: אבל תשברו מאתם
 בפסח ואכלתם וגם מים תכרו מאתם
 בפסח ושתייתם: פי יהוה אלהיך ברכך
 בכל מעשה ידך ידע לכתך את המדבר
 הגדל הזה זהו ארבעים שנה יהוה
 אלהיך עמך לא חסרת דבר: ונעבר
 מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר
 מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר
 ונפץ ונעבר דרך מדבר מואב: ויאמר
 יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר
 בם מלחמה פי לאאתן לך מארצו
 ירשה פי לבני לוש נתתי את ער ירשה:
 האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב
 ורם בענקים: רפאים יחשבו אפיהם
 פענקים והמאבים יקראו להם אמים:
 ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו

ירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם
 כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר
 נתן יהוה להם: עתה קמו ועברו לכם
 את נחל זרד ונעברו את נחל זרד:
 והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד
 אשר עברנו את נחל זרד שלשים
 ושמנה שנה עדתם כל הדור אנשי
 המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע
 יהוה להם: וגם יר יהוה היתה בם
 להמם מקרב המחנה עד תמם: והיו
 כאשר תמו כל אנשי המלחמה למוות
 מקרב העם: ס וירבו יהוה אלי לאמר:
 אתה עבר היום את נחל מואב את
 ער: וקרבת מול בני עמון אל תצרם
 ואל תתגר בם פי לאאתן מארץ בני
 עמון לך ירשה פי לבני לוש נתתיה
 ירשה: ארץ רפאים תחשב אפיהו

רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו
 להם זמזמים: עם גדול ורב ורם פענקים
 וישמידם יהוה מפניהם וירשם וישבו
 תחתם: כאשר עשה לבני עשו הישבים
 בשעיר אשר השמיד את ההר מפניהם
 וירשם וישבו תחתם עד היום הזה:
 והעוים הישבים בחצרים עד ענה
 כפתרים היצאים מפפתר השמידם
 וישבו תחתם: קימו פעו ועברו את נחל
 ארנן ראה נתתי בידך את סיחן מלך
 חשבון האמרי ואת ארצו החל רש
 והתגר בו מלחמה: היום הזה אחל תת
 פחדך ויראתך על פני העמים תחת
 כל השמים אשר ישמעו שמעך ורגו
 וחלו מפניך: ואשלח מלאכים ממדבר
 קדמות אל סיחון מלך חשבון דברי
 שלום לאמר: אעברה בארצך בדרך
 27

בדרך אלך לא אסור ימין ושמאל:
 28 אבל בכסף תשברני ואכלתי ומים
 בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה
 29 ברגלי: כאשר עשולי בני עשו הישבים
 בשעיר והמואבים הישבים בער עד
 אשר אעברו את הירדן אל הארץ אשר
 30 יהוה אלהינו נתן לנו: ולא אבה סיחן
 מלך חשבון העברנו בו כיהקשה יהוה
 אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען
 31 תתו בידך כיום הזה: ס ששי ויאמר
 יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את
 סיחן ואת ארצו החל רש לרשת את
 32 ארצו: ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל
 33 עמו למלחמה יחצה: ויתנהו יהוה
 1 אלהינו לפנינו ונגד אתו ואת בנו ואת
 34 כל עמו: ונלכד את כל ערו בעת
 ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים

5 והטף לא השארנו שריד: רק הבהמה
 בְּזוֹנוֹ לָנוּ וּשְׁלַל הָעָרִים אֲשֶׁר לְבָדְנוּ:
 6 מֵעֵרָא אֲשֶׁר עַל־שַׁפְתֵי־נַחַל אַרְנָן וְהָעִיר
 אֲשֶׁר בְּנַחַל וְעַד־הַגִּלְעָד לֹא הִיתָה קְרִיָּה
 אֲשֶׁר שָׁגַבְהָ מִמֶּנּוּ אֶת־הַכֹּל נָתַן יְהוָה
 7 אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ: רַק אֶל־אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן
 לֹא קִרְבַּת כִּלְיֵד נַחַל יַבֵּק וְעָרֵי הַהָר
 וְכָל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: ג וּנְפֹן
 וַיַּעַל הַרְדֵּף הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עֵיג מִלֶּדֶה־הַבָּשָׁן
 לְקִרְאֵתָנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמִלְחָמָה
 8 אֲדָרְעִי: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲלֵתִירָא אֲתוּ
 כִּי בִידֶךָ נָתַתִּי אֲתוֹ וְאֵת־כָּל־עַמּוֹ וְאֵת־
 9 אֶרְצוֹ וְעַשִׂיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר עַשִׂיתָ לְסִיחֹן
 מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחַשְׁבוֹן: וַיִּתֵּן
 10 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ גַם אֶת־עֵיג מִלֶּדֶה־
 הַבָּשָׁן וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וּנְפָהוּ עַד־בֵּלְתֵי
 11 הַשְּׂאִירֵלּוּ שְׂרִיד: וַיִּלְכְּדוּ אֶת־כָּל־עָרָיו

1 בַּעַת הַהוּא לֹא הִיתָה קְרִיָּה אֲשֶׁר לֹא־
 לְקַחְנוּ מֵאֲתָם שְׂשִׁימִים עִיר כָּל־חֶבֶל אֲרָגָב
 2 מִמְּלַכַת עֵיג בְּבָשָׁן: כָּל־אֵלֹהֵי עָרִים
 בְּצִרְתָּ חוֹמָה גְבוּהָ וְדִלְתִים וּבְרִיחַ לְבָד
 3 מֵעָרֵי הַפָּרוֹי הַרְבֵּה מְאֹד: וּנְחָרָם אוֹתָם
 כְּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ לְסִיחֹן מֶלֶךְ חַשְׁבוֹן הַחֲרָם
 4 כָּל־עִיר מֵתָם הַנְּשִׁימִים וְהַפָּוָה: וְכָל־
 5 הַבְּהֵמָה וּשְׁלַל הָעָרִים בְּזוֹנוֹ לָנוּ: וּנְפֹחַ
 6 בַּעַת הַהוּא אֶת־הָאֶרֶץ מִיַּד שְׁנֵי מַלְכֵי
 7 הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִנַּחַל אַרְנָן
 8 עַד־הָרַח חַרְמוֹן: צִדְדִימִים יִקְרְאוּ לַחֲרָמוֹן
 9 שְׂרִיזִן וְהָאֱמֹרִי יִקְרְאוּ־לוֹ שְׁנִיר: כָּל אֶרֶץ
 10 הַמִּישֵׁר וְכָל־הַגִּלְעָד וְכָל־הַבָּשָׁן עַד־
 11 סֹלֶכָה וְאֲדָרְעִי עָרֵי מִמְּלַכַת עֵיג בְּבָשָׁן:
 12 כִּי רַק־עֵיג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן נִשְׂאָר מֵיַתֵּר
 13 הַרְפָּאִים הִנֵּה עָרְשׁוֹ עָרֵשׁ בְּרוּל הַלֵּה
 14 הוּא בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן תִּשְׁעֵ אֲמוֹת אַרְבָּה

וַאֲרַבְעַ אַמּוֹת רַחֲבָה בְּאֵמַת־אִישׁ׃ וְאֵת־²
 הָאָרֶץ הַזֹּאת יִרְשׁוּנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעַרְעַר
 אֲשׁוּר־עַל־נַחַל אַרְנֹן וְחֻצֵי הַר־הַגִּלְעָד
 וְעַרְוֵי נַתַּתִּי לְרֹאבְנֵי וּלְגָדִי׃ וְיִתֵּר הַגִּלְעָד׃³
 וְכָל־הַבְּשָׁן מִמַּלְכַת עֹגֹן נַתַּתִּי לְחֻצֵי שִׁבְט
 הַמְּנַשֶּׁה כָּל חֶבֶל הָאָרֶז׃ לְכָל־הַבְּשָׁן
 הַהוּא יִקְרָא אֶרֶץ רַפָּאִים׃ יָאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה׃⁴
 לָקַח אֶת־כָּל־חֶבֶל אַרְזָב עַד־גְּבוּל
 הַנְּשׁוּרֵי וְהַמַּעֲכָתִי וַיִּקְרָא אֹתָם עַל־שְׁמוֹ
 אֶת־הַבְּשָׁן חֹת יָאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ שְׁבִיעִי
 וְלַמְּכִיר נַתַּתִּי אֶת־הַגִּלְעָד׃ וְלְרֹאבְנֵי׃¹⁵
 וְלְגָדִי נַתַּתִּי מִן־הַגִּלְעָד וְעַד־נַחַל אַרְנֹן׃¹⁶
 תּוֹךְ הַנַּחַל וּגְבֹל וְעַד יַבֵּן הַנַּחַל גְּבוּל
 בְּנֵי עַמּוֹן׃ וְהָעֲרָבָה וְהַיַּרְדֵּן וּגְבֹל מִבְּנֵי־רַת
 וְעַד יַם הָעֲרָבָה יַם הַמִּלַּח תַּחַת אֲשֵׁרֶת
 הַפְּסָגָה מִזֹּרְחָה׃ וַאֲצִוְּאֹתְכֶם בְּעַת הַהוּא
 לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם אֶת־

הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ חַלּוּצִים תַּעֲבְרוּ
 לִפְנֵי אֲחֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־בְּנֵי־חֵיל׃
 רַק נְשִׁיכֶם וּמִטְּפָכֶם וּמִקְנֵכֶם יִדְּעֵתִי כִּי־¹⁹
 מִקְנֵה רֵב לָכֶם יֵשְׁבוּ בְּעַרְיֹכֶם אֲשֶׁר נָתַתִּי
 לָכֶם׃ מִפְּטוּר עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ יְהוָה לְאֲחֵיכֶם׃²⁰
 כִּכְסֹ וִירִשׁוּ גַם־הֵם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וְשַׁבְתֶּם
 אִישׁ לִירִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם׃ וְאֵת־²¹
 יְהוֹשׁוּעַ צִוִּיתִי בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר עֵינֶיךָ
 הִרְאֵת אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 לְשָׁנֵי הַמַּלְכִים הָאֵלֶּה בְּיַעֲשֵׂה יְהוָה
 לְכָל־הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר שָׁמָּה׃
 לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלְחָם
 לָכֶם׃ ס

סדר ואתחנן

וְאֶת־חַנָּן אֱלֹהֵי הַיְהוָה בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר׃
 יְדַנְּי יְהוָה אֶתָּה הַחַלּוּת לְהַיְאוֹת אֶת־

עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר
 מיאל בשמים ובארץ אשר יעשה
 כמעשיך וכגבורתך; אעברה הלא ואראה
 את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן
 הנה הטוב הנה והלבנון; ויתעבר יהוה
 בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה
 אלי רב־לך אל־תוסף דבר אלי עוד
 בדבר הוה; עלה וראש הפסגה ושאו
 עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה
 בעיניך כי לא תעבר את־הירדן הוה;
 וצו את־יהושע וחזקוה ואמצוהו כיהוה
 יעבר לפני העם הוה והוא ינחיל אותם
 את הארץ אשר תראה; ונשב בגיא מול
 בית פעור: פ ד ועתה ישראל שמעו
 אלהי החקים ואלה המשפטים אשר אנכי
 מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם
 וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי

אבותיכם נתן לכם: לא תספו על־הדבר
 אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו
 לשמור את מצוות יהוה אלהיכם אשר
 אנכי מצוה אתכם: עיניכם הראות את
 אשר־עשה יהוה בבעל פעור כי כל־
 האיש אשר הלך אחרי בעל־פעור
 השמידו יהוה אלהיך מקרבך: ואתם
 הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם
 היום: שני ראה ולמדתי אתכם חקים
 ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות
 כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה
 לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי הוא
 חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר
 ישמעון את פלי־החקים האלה ואמרו
 רק עסחכם ונבון הגוי הגדול הוה: כי
 מיגוי גדול אשר־לו אלהים קרבים אלו
 ביהוה אלהינו בכל־קראנו אליו; ומיגוי

גדול אשר לך חקים ומשפטים צדיקים
 ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן
 לפניכם היום: רק השמר לך ושמר⁹
 נפשך מאד פן תשכח את הדברים
 אשר דאו עיניך ופן יסורו מלבבך כל
 ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך:
 יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך¹⁰
 בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את
 העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון
 ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים
 על האדמה ואת בניהם ילמדון:
 ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער¹¹
 באש עד לב השמים חשך ענן וערפל:
 וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול¹²
 דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים
 וזלתי קול: ויגד לכם את בריתו אשר¹³
 צוה אתכם לעשות עשרת הדברים

14 ויכתבם על שני לוחות אבנים: ואתי
 צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים
 ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר
 15 אתם עברים שמה לרשתה: ונשמרתם
 מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל-
 תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב
 16 מתוך האש: פן תשחתון ועשיתם לכם
 פסל תמונת פלסמל תבנית זכר או
 17 נקבה: תבנית פלבהמה אשר בארץ
 תבנית פלצפור כנה אשר תעוף
 18 בשמים: תבנית פלרמש באדמה
 תבנית פלדגה אשר במים מתחת
 19 לארץ: ופן תשא עיניך השמימה וראית
 את השמש ואת הירח ואת הכוכבים
 כל צבא השמים ונדחת והשתחית להם
 ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם
 20 לרל העמים תחת פל השמים: ואתכם

לֶקַח יְהוָה וּיֹצֵא אֶתְכֶם מִכּוּר הַבְּרוּל
 מִמִּצְרַיִם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם נַחֲלָה בְּיוֹם הַהוּא׃
 וַיְהוֶה הַתְּאֵנָה בִּי עַל־דְּבָרֵיכֶם וַיִּשְׁבַּע
 לְבַלְתִּי עִבְרֵי אֶת־הַיַּרְדֵּן וּלְבַלְתִּי־בֹא
 אֶל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָךְ נַחֲלָה׃ כִּי אֲנֹכִי מֵת בְּאֶרֶץ הַזֹּאת
 אֲיַנְנִי עִבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם עִבְרִים
 וַיִּרְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת׃
 הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן־תִּשְׁבַּחוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר בְּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם
 פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
 כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִישׁ אֹכְלָה הוּא אֵל
 קָנָא׃ פ בִּי־תוֹלִיד בָּנִים וּבָנֵי בָנִים
 וְנוֹשַׁנְתֶּם בְּאֶרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל
 תְּמוּנַת כָּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיפוֹ׃ הָעִדְתִּי בְּכֶם הַיּוֹם
 אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי־אֶרְדֶּה

תֵּאבְדוּן מֵהַר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
 עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא־
 תֵּאדְרִיבֵן יָמַיִם עָלֶיהָ כִּי הִשְׁמַדְתִּי שְׁמֹדוֹן׃
 וְהִפְיִץ יְהוָה אֶתְכֶם בְּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם
 מִתִּי מִסָּפָר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִנְהַג יְהוָה אֶתְכֶם
 שָׁמָּה׃ וְעַבַדְתֶּם־שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי
 אָדָם עֵץ וָאֲבֵן אֲשֶׁר לֹא־רְאוּ וְלֹא
 יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֹאכְלוּ וְלֹא יִרְחוּ׃ וּבְקִשְׁתֶּם
 מִשָּׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִצֵּאתָ כִּי
 תִדְרֹשׁוּ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃
 בְּצַר לָךְ וּמִצָּאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשִׁבַת עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל׃ כִּי אֶל־רְחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לֹא יִרְפָּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַח אֶת־
 בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃ כִּי
 שָׁאַל־נִי לַיָּמִים רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר־הָיוּ
 וְהִחֲזִיק לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים

אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד
 קצה השמים הגהיה בדבר הגדול הזה
 או הנשמע במהו: השמע עם קול אלהים
 מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה
 ויחי: או הנסה אלהים לבוא לקחת לו
 גוי מקרב גוי במכת באתת ובמופתים
 ובמלחמה וביר הזקה ובזרוע נטויה
 ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם
 יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: אתה
 הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין
 עוד מלבדו: מן השמים השמיעך את
 קלו ליסרה ועל הארץ הראך את אשו
 הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש:
 ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בזרעו
 אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול
 ממצרים: להוריש גוים גדלים ועצמים
 ממך מפניך להביאך לתת לך

39 ארצם נחלה ביום הזה: וידעת היום
 והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין
 עוד: ושמרת את חקיו ואת מצותיו
 אשר אנכי מצוה היום אשר ייטב לך
 ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על
 האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל
 הימים: ם שלישי או יבדיל משה
 שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש:
 42 לנס שמה רוצח אשר ירצה את דעהו
 בכל ידעת והוא לא שגא לו מתמל
 שלשם ונס אל אחת מן הערים האל
 43 וחי: את בצר במדבר בארץ המישר
 לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת
 44 גולן בפשן למנשי: וזאת התורה אשר
 45 שם משה לפני בני ישראל: אלה העדות
 והחקים והמשפטים אשר דבר משה

4 הַיּוֹם כָּלֵנוּ חַיִּים׃ פָּנִים בְּפָנִים דִּבֶּר יְהוָה
 5 עִמָּכֶם בְּהַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ אֲנִכִּי עֹמֵד בֵּין
 יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בְּעַת הַהוּא לְהַגִּיד לָכֶם
 אֶת־דִּבְרֵי יְהוָה כִּי יִרְאֶתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ
 6 וְלֹא־עֲלִיתֶם בְּהַר לֵאמֹר׃ ס אֲנִכִּי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ
 7 מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים׃ לֹא־יְהִי לְךָ
 8 אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פְּנֵי׃ לֹא־תַעֲשֶׂה
 לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וּ
 מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ מִדִּמְדַּתַּח וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם וּ
 9 מִתַּחַת לָאֶרֶץ׃ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא
 תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל כְּנָאֵן
 פִּקֵּךְ עוֹן אֲבוֹת עַל־פְּנֵים וְעַל־שְׁלֹשִׁים
 10 וְעַל־רַבְעִים לְשָׁנָא׃ וְעֵשֶׂה חֶסֶד לְאֵלִפִּים
 11 לְאֱהִבֵי וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתַי׃ ס לֹא־תִשָּׂא
 אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא כִּי לֹא יִנְקֶה
 יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׂוֹא׃ ס

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם׃
 46 בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּנִיא מוֹל בֵּית פְּעוֹר בָּאֶרֶץ
 סִיחֵן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן
 אֲשֶׁר הִפֵּה מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתְכֶם
 מִמִּצְרַיִם׃ וַיִּירָשׁוּ אֶת־אֶרֶצוֹ וְאֶת־אֶרֶץ
 47 עֹג מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
 בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזֶּרֶח שָׁמֶשׁ׃ מֵעַרְעַר אֲשֶׁר
 48 עַל־שַׁפְתֵי־נַחַל אֶרְנוֹן וְעַד־הַר שִׂיאֵן הוּא
 חֶרְמוֹן׃ וְכָל־הָעֲרָבָה עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזֶּרֶחָהּ
 49 וְעַד יַם הַעֲרָבָה תַּחַת אֲשֶׁדֶת הַפְּסָגָה׃ פ
 רִבְעֵי הָ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שָׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַחֻקִּים
 וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִכִּי דִבֵּר
 בְּאוֹזְנֵיכֶם הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם
 2 לַעֲשׂוֹתָם׃ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּרַת עִמָּנוּ בְּרִית
 בְּחֶרֶב׃ לֹא אֶת־אֲבֹתֵינוּ בְּרַת יְהוָה אֶת־
 3 הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אֲתָנוּ אֲנַחְנוּ אֱלֹהֵי פֶה

12 שִׁמּוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ כַּאֲשֶׁר
 13 צִוָּה | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
 14 וַעֲשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
 שַׁבָּת | לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־
 מְלֹאכָה אֹתָהּ | וּבְנֶהְדָּ וּבִבְתֶךָ וְעַבְדֶּךָ
 וְאִמְתֶּךָ וְשׂוֹרֶךָ וְחֹמְרֶךָ וְכָל־בְּהֵמַתֶּךָ וְגֵרֶךָ
 אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדֶּךָ וְאִמְתֶּךָ
 כַּמִּוּךָ: וְזָכַרְתָּ כִּי־עַבְדֵּךָ הָיִיתָ | בְּאֶרֶץ
 15 מִצְרַיִם וַיֵּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיַד
 חֲזָקָה וּבְזִרְעַ נְמוּיָה עַל־פִּי צִוָּה יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת: ׀ ׀ ׀
 16 כִּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן | יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ וְלְמַעַן
 יֵיטֵב לָךְ עַל הַאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 17 נָתַן לָךְ: ׀ ׀ לֹא תִרְצַח: ׀ ׀ לֹא
 תִנְאַף: ׀ ׀ לֹא תִגְנֹב: ׀ ׀ לֹא־
 18 תַעֲנֶה בְרַעְיָךְ עַד־שׂוֹא: ׀ ׀ לֹא תִחְמָד

אֶשֶׁת רַעְיָךְ: ׀ ׀ לֹא תִתְאָוֶה בֵּית רַעְיָךְ
 שֹׁדְהוֹ וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ שׂוֹרוֹ וְחֹמְרוֹ וְכָל
 19 אֲשֶׁר לְרַעְיָךְ: ׀ ׀ חֲמִישִׁי אֶת־הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה דְבַר יְהוָה אֱלֹהֵי־כָל־קְהִלְכֶם בְּהַר
 מִתְּנֶה הָאֵשׁ הַעֲנַן וְהָעֶרְפֶּל קוֹל גְּדוֹל וְלֹא
 יִסַּף וַיִּכְתַּבְם עַל־שְׁנֵי לְחֹת אֲבָנִים וַיִּתֵּנָם
 20 אֵלַי: וַיְהִי כִשְׁמַעְכֶם אֶת־הַקּוֹל מִתּוֹךְ
 הַחֲשֵׁךְ וְהָהָר בָּעַר בְּאֵשׁ וַתִּקְרַבּוּ אֵלַי
 21 כָּל־רְאִישֵׁי שְׁבָטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם: וַתֹּאמְרוּ
 הֵן הָרֵאנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־כְּבוֹדוֹ וְאֶת־
 גְּדֻלוֹ וְאֶת־קִלּוֹ שָׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם
 הַזֶּה רֵאנוּ כִּי־יָרַד בְּרַ אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם
 22 וַחֲי: וְעַתָּה לָמָּה נָמוֹת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ
 הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אֲמִיּוֹסִים | אֲנַחְנוּ לְשִׁמְעַ
 23 אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וּמִתְּנוּ: כִּי
 מִי כָל־בֶּשֶׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים
 24 מִדְּבַר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כָּמֹנוּ וַיְחִי: קָרַב אֹתָהּ

ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו
 ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר
 יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו:
 ושמע יהוה את קול דבריכם בדרךכם
 אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול
 דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו
 כל אשר דברו: מיייתן והיה לבכם זה
 להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי
 כל הימים למען ייטב להם ולבניהם
 לעלם: לך אמר להם שובו לכם
 לאהליכם: ואתה פה עמד עמדי
 ואדברה אליך את כל המצוה והחקים
 והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ
 אשר אנכי נתן להם לרשתה: ושמרתם
 לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם
 לא תסרו ימין ושמאל: בכל הדרך
 אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו

למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים
 בארץ אשר תירשון: וזאת המצוה
 החקים והמשפטים אשר צוה יהוה
 אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ
 אשר אתם עברים שמה לרשתה: למען
 תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל
 חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוה אתה
 ובנך ובן בנך כל ימי חיך ולמען יארבן
 ימך: ושמעת ישראל ושמרת לעשות
 אשר ייטב לך ואשר תרבו מאד כאשר
 דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ זבת
 חלב ודבש: פ ששי שמע ישראל
 יהוה אלהינו יהוה אחד: ואהבת את
 יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר
 אנכי מצוה היום עלי לבבך: ושננתם
 לבנך ודברת בהם בשבתך בביתך

ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
 וקשרתם לאות על ירך והיו לטמטפת
 בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך
 ובשעריך: ׀ והיה כיריבאך ו יהוה
 אלהיך אלה הארץ אשר נשבע לאבתך
 לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים
 גדלות וטבת אשר לאבנתי: ובתים
 מלאים כל טוב אשר לאמלאת וברת
 חצובים אשר לאחצבת פרמים וזיתים
 אשר לאנמעת ואכלת ושבעת: השמר
 לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך
 מארץ מצרים מבית עבדים: את יהוה
 אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמך
 תשבע: לא תלכון אחרי אלהים אחרים
 מאלהי העמים אשר סביבותיכם: כי
 אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה
 אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני

האדמה: ׀ לא תנסו את יהוה
 אלהיכם כאשר נסיתם במסדה: שמור
 תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו
 וחקיו אשר צוה: ועשית הישר והטוב
 בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת
 את הארץ הטובה אשר נשבע יהוה
 לאבתך: להרף את כל איביך מפניך
 כאשר דבר יהוה: ׀ כירישאלך בנה
 מחר לאמר מה העדרת והחנקים
 והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו
 אתכם: ואמרת לבנה עבדים היינו
 לפרעה במצרים ויציאנו יהוה ממצרים
 ביד חזקה: ויתן יהוה אותת ומפתים
 גדלים ורעים ׀ במצרים בפרעה ובכל
 ביתו לעינינו: ואותנו הוציא משם למען
 הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר
 נשבע לאבותינו: ויצאנו יהוה לעשות

אֶת־כָּל־הַחֲקִים הָאֵלֶּה לִירְאָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֵּתָנוּ
 כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיִּדְרֹקָה תְּהִי־לָנוּ כִּי־נִשְׁמָר
 לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוֵּנוּ׃ 5
 ז כִּי יִבְיֹאֵד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־אַתָּה בֹא־שָׂמָה לְרִשְׁתָּהּ וְנִשְׁלַח
 גּוֹיִם־רַבִּים וּמִפְּנֵיךָ הַחֲתִי וְהַגְּרָגְשִׁי
 וְהָאֻמִּי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוּסִי
 שְׁבַע־גּוֹיִם רַבִּים וְעַצוּמִים מִמֶּךָ׃ וּנְתַתֶּם
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִפְנֵיךָ וְהִפִּיתֶם הַחֲרוֹם
 תַּחְרִים אֹתָם לֹא־תִכְרַת לָהֶם בְּרִית וְלֹא
 תַחֲנַם׃ וְלֹא תִתְחַתֵּן בָּם בְּתוֹךְ לֹא־תִתֵּן
 לְבָנֹו וּבְתוֹ לֹא־תִקַּח לְבִנְךָ׃ כִּי־יִסֵּר אֶת־
 בְּנֶךָ מֵאֲחֵרֵי וְעִבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְחָרָה
 אַף־יְהוָה בְּכֶם וְהִשְׁמִידֶךָ מֵהָר׃ כִּי אִם־
 כָּה תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזִּבְחֵיהֶם תִּתְצוּ

וּמִצַּבְּתָם תִּשְׁבְּרוּ וְאִשִּׁירֵהֶם תִּגְדְּעוּן
 וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן כַּאֲשֶׁר׃ כִּי עַם קָדוֹשׁ
 אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בְּחַר וַיְהוֶה
 אֱלֹהֶיךָ לְהוֹיֹת לָו לְעַם סְגֻלָּה מִכָּל־הָעַמִּים
 אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ׃ לֹא מִרְבֶּכֶם
 מִכָּל־הָעַמִּים חֶשֶׁק יְהוָה בְּכֶם וַיִּבְחַר
 בְּכֶם כִּי־אַתֶּם הַמֵּעֵט מִכָּל־הָעַמִּים׃ כִּי
 מֵאֲהַבַת יְהוָה אֲתֶכֶם וּמִשְׁמֹרֹת אֶת־
 הַשְּׁבִעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם הוֹצִיא
 יְהוָה אֶתְכֶם בְּיַד חֲזָקָה וּבְיַד מִפְּדֹךְ מִבֵּית
 עַבְדִּים מִיַּד פְּרַעֲה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם׃ ספסור
 וַיִּדְעַת כִּי־יְהוֶה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים
 הָאֵל הַנְּאֻמָּן שְׁמֹר הַבְּרִית וְהַחֲסֹד
 לְאַהֲבֵיו וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָו לְאַלֶּף דוֹר׃
 וּמִשְׁלָם לְשִׁנְאוֹ אֶל־פְּנֵיו לְהֵאבִידוֹ לֹא
 יֵאָחַר לְשִׁנְאוֹ אֶל־פְּנֵיו יִשְׁלַם־לוֹ׃ וּשְׁמֵרַת
 אֶת־הַמִּצְוָה וְאֶת־הַחֲקִים וְאֶת־

הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם
לַעֲשׂוֹתָם: פ

סדר עקב

וְהָיָה עַקֵּב תִּשְׁמָעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים
הָאֵלֹהִים וְשִׁמְרָתֶם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם: וְאַהֲבָה וּבְרִכָּה
וְהַרְבָּה וּבְרַךְ פְּרִי־בִטְנֶיךָ וּפְרִי־אֲדָמָתְךָ
הַדָּגָה וְתִירֹשֶׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שֶׁגֵר־אֶלְפֵיךָ
וְעִשְׂתִּירֵת צֹאנֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־
נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתַת לְךָ: בְּרוּךְ תִּהְיֶה
מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יְהִי בְךָ עֶקֶר וְעֶקְרָה
וּבְכֹהֲמֹתַי: וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּךָ כָּל־חֵלִי
וְכָל־מְדוּי מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעֵת לֹא
יִשְׁיָמוּ בְךָ וְנִתְּנָם בְּכָל־שְׁנָאֶיךָ: וְאַכְלֵת
אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
לְךָ לֹא־תַחֲמוֹס עֵינֶיךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד

אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־מִקֵּשׁ הוּא לְךָ: ס פּו
תֹּאמַר כִּלְבֻכָּה רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֹהִים מִמֶּנִּי
אֵיכָה אוּכַל לְהוֹרִישָׁם: לֹא תִירָא מֵהֶם
זכר תזכור את אשר עשה יהוה אליך
לְפָרְעָה וּלְכָל־מִצְרָיִם: הִמַּסֵּת הַגְּדֹלֶת
אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֵתֶת וְהַמַּפְתִּים וְהַיָּד
הַחֹזֶקֶה וְהַזֹּרֵעַ הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיַעֲשֵׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־
הָעַמִּים אֲשֶׁר־אֵתֶתָ יֵרָא מִפְּנֵיהֶם: וְגַם
אֶת־הַצָּרָעָה יִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּסֶעֱד־
אֲבֹד הַנְּשֹׂאִרִים וְהַנְּסַתְרִים מִפְּנֵיךָ: לֹא
תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ
אֵל גְּדוֹל וְנוֹרָא: וְנִשַּׁל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־
הַגּוֹיִם הָאֵל מִפְּנֶיךָ מַעַט מַעַט לֹא תוּכַל
כִּלְתֶּם מֵהֶר פֶּן־תִּרְבֶּה עֲלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה:
וְנִתְּנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָס מֵהוּמָה
גְּדֹלָה עַד הַשְּׂמָדָם: וְנִתְּן מַלְכֵיהֶם בְּיָדְךָ

והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתצב איש בפניך עד השמדך אתם פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמדוי שקץ תשקצנו ותעב ותתעבנו בייחורם הוא פ ח כל המצודה אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבותם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם וזכרת את כל הדרך אשר הולכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אמלא וענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעו יתביך למען

מצותיו ק"י

הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מצוא פיהו יהיה האדם שמלתך לא בלתי מעלך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה וידעת עסל לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מוסרך ושמת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו כי יהוה אלהיך מביא אל הארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בפקעה ובהר ארץ חטה ושערה ונפון ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש ארץ אשר לא במסבנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הפכה אשר נתן לך שני השמר לך פן תשפח את יהוה אלהיך

לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו
 אשר אנכי מצוה היום: פדת אכל
 ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת:
 ובקרך וצאנה רבין וכסף וזהב ירבה
 לך וכל אשר לך ירבה: ורם לבבך
 ושכחת את יהוה אלהיך המוציא
 מארץ מצרים מבית עבדים: המוליכך
 במדבר הגדל והגורא נחשו שרף
 ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא
 לך מים מצור החלמיש: המאכלך מן
 במדבר אשר לא ידעון אבתך למען
 ענתך ולמען נסתף להיטבך באחריתך:
 ואמרת בלבבך בחי ועצם ידי עשה לי
 את החיל הזה: וזכרת את יהוה אלהיך
 כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען
 הקים את בריתו אשר נשבע לאבתך
 ביום הזה: פ והיה אם שכח תשכח

את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים
 אחרים ועבדתם והשתחווית להם העדתי
 בכם היום כי אבד תאבדון: פגוים אשר
 יהוה מאבד מפניכם בן תאבדון עקב
 לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם: פ
 מ שמע ישראל אתה עבר היום את
 הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים
 ממך ערים גדלת ובצרת בשמים: עם
 גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת
 ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק:
 וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר
 לפניך איש אכלה הוא ישמידם והוא
 יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר
 כאשר דבר יהוה לך: שלישי אלהתאמר
 בלבבך בתוך יהוה אלהיך אתם
 מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה
 לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים

האלה יהוה מורישם מפניך: לא לחם לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת יהוה אליו את-שני לוחת האבנים פתבים את-ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את-הדבר אשר נשבע יהוה לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב: וודעת פי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את-הארץ הטובה הזאת לרשתה פי עסקשה ערף אתה: וזכר אלהתשפה את אשר-הקצפת את-יהוה אלהיך במדבר למך היום אשר-יצאת מארץ מצרים עד-באכם עד-המקום הזה ממרים היתם עסיהוה: ובחרב הקצפתם את-יהוה ונתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר-כרת יהוה עמכם ואשב בחר ארבעים יום וארבעים לילה

לא לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי: ויתן את-שני לוחת האבנים פתבים באצבע אלהים ועליהם ככל-הדברים אשר דבר יהוה עמכם בחר מתוך האש ביום הקהל: ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את-שני לוחת האבנים לוחת הברית: ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן-הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה: ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את-העם הזה והנה עסקשה ערף הוא: הרף ממני ואשמדם ואמחה את-שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי-עצום ורב ממנו: ואפן וארד מן-ההר וההר בער באש ושני לוחת הברית על שתי ידי: וארא והנה חטאתם לי יהוה אלהיכם

עשיתם לכם עגל מפכה סרתם מהר
 מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם:
 ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי 17
 ידי ואשפרם לעיניכם: ואתנפל לפני 18
 יהוה פראשנה ארבעים יום וארבעים
 לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי
 על כל חפאתכם אשר חטאתם לעשות
 הרע בעיני יהוה להכעיסו: כי יגדתי 19
 מפני האף והחמה אשר קצף יהוה
 עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי
 גם בפעם ההוא: ובאחרון התאנף יהוה 20
 מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן
 בעת ההוא: ואתחפאתכם אשר 21
 עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו
 באש ואפת אתו טהון הויטב עד אשר
 דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל
 היד מן ההר: וברתבערה ובמספה 22

ובקברת התאוה מקצפים הייתם את 23
 יהוה: ובשרח יהוה אתכם מקדש
 פרנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר
 נתתי לכם ותמרו אתפי יהוה אלהיכם
 ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו:
 ממרים הייתם עסיהודה מיום דעתי 24
 אתכם: ואתנפל לפני יהוה את ארבעים 25
 היום ואת ארבעים הלילה אשר
 התנפלתי כיאמר יהוה להשמיד
 אתכם: ואתפלל אלי יהוה ואמר אדני 26
 יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר
 פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים
 ביד חזקה: וכו' לעבדך לאברהם 27
 ליצחק וליעקב אל תפן אליקשי העם
 הזה ואלרשעו ואלחפאתו: פן אמרו 28
 הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכולת
 יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר

להם ומשנאתו אותם הוציאם להמיתם
 במדבר: והם עמק ונחלתך אשר הוצאת
 בכחך הגדל ובזרעך הנטויה: פ וביעי
 ו בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך¹
 שני לוחות אבנים פראשנים ועלה אלי
 ההרה ועשית לך ארון עץ: ואתב על²
 הלחת את הדברים אשר היו על³
 הלחת הראשנים אשר שפרת ושמתם
 בארון: ואעש ארון עצי שפים ואפסל⁴
 שני לוחות אבנים פראשנים ואעל ההרה
 ושני הלחת ביד: וכתב על הלחת⁵
 כמכתב הראשון את עשרת הדברים
 אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש
 ביום הקהל ויתנם יהוה אלי: ואפן⁶
 וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון
 אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני
 יהוה: ובני ישראל נסעו מבארת בני⁷

יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם
 ויכהן אלעזר בנו תחתיו: משם נסעו⁸
 הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי⁹
 מים: בעת ההוא הכבדיל יהוה את שבט
 הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד
 לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום
 הזה: על כן לא יהוה ללוי חלק ונחלה¹⁰
 עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר
 יהוה אלהיך לו: ואנכי עמדתי בהר
 פימים הראשנים ארבעים יום וארבעים
 לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא
 לא אבה יהוה השותף: ויאמר יהוה¹¹
 אלי קום לך למפע לפני העם ויבאו
 וירשו את הארץ אשר נשבעתי
 לאבתם לתת להם: פ חמישי ועתה¹²
 ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך
 כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת

בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְאֲהָבָה אֹתוֹ וּלְעַבְדָּה אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְכָהּ וּבְכָל־נַפְשָׁהּ׃
 לְשִׂמּוֹךְ אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת־חֻקֹּתָיו
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצִוֶה הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ׃ הוֹ
 לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
 הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ׃ רַק בְּאֲבֹתֶיךָ
 חֶשֶׁק יְהוָה לְאֲהָבָה אֹתָם וַיִּבְחַר בְּזֹרְעִים
 אַחֲרֵיהֶם בְּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־זֶה הוּא׃
 וּמִלֹּתֶם אֶת עֵרְלַת לִבְבְּכֶם וְעִרְפְּכֶם לֹא
 תִקְשׁוּ עוֹד׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי
 הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל
 הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנָיִם וְלֹא
 יִקַּח שֹׁחַד׃ עֲשֵׂה מִשְׁפַּט יְתוֹם וְאַל־מָנָה
 וְאַהֲבֵה גֵר לְתַת לוֹ לֶחֶם וְשִׁמְלָה׃ וְאַהֲבַתֶּם
 אֶת־הַגֵּר כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם׃
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וְבוֹ
 תִדְבֹק וּבְשִׂמּוֹ תִשְׁבַּע׃ הוּא תְהַלֵּלְתָּ
 21

וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר־עָשָׂה אִתָּךְ אֶת־
 הַגְּדֹלַת וְאֶת־הַנּוֹרָאֹת הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר רָאוּ
 עֵינֶיךָ׃ בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ
 מִצְרַיִמָה וְעַתָּה שְׁמֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב׃ שֵׁשׁ יָא וְאַהֲבַת
 אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְרַת מִשְׁמֹרֶתוֹ
 וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל־הַיָּמִים׃
 וַיִּדְעֶתֶם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת־בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר
 לֹא־יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא־דָאוּ אֶת־מוֹסֵר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֶת־גְּדֹלוֹ אֶת־יְדוֹ הַחֹזֶקֶה וְזִרְעוֹ
 הַנְּטוּיָה׃ וְאֶת־אֶתְּוֹ וְאֶת־מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר
 עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפָרְעָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
 וְלְכָל־אֶרֶצוֹ׃ וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם
 לְסוּסָיו וּלְרֹכְבָיו אֲשֶׁר הִצִּיף אֹתָם יַם־
 סוּף עַל־פְּנֵיהֶם בְּרֹדְפָם אַחֲרֵיכֶם וַיֹּאבְדָם
 יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְכֶם
 בְּמִדְבַר עַד־בְּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃

6 ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב
 בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה
 ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם
 ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב
 כל ישראל: כי עיניכם הראת את כל
 7 מעשה יהוה הגדל אשר עשה: ושמתם
 את כל המצוה אשר אנכי מצוה היום
 למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ
 אשר אתם עברים שמה לרשתה: ולמען
 9 תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע
 יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם ארץ
 זבת חלב ודבש: ס שביע פי הארץ
 10 אשר אתה בא שמה לרשתה לא בארץ
 מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר
 תזרע את זרעך והשקית ברגלך בגן
 הירק: והארץ אשר אתם עברים שמה
 11 לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר

12 השמים תשתהמים: ארץ אשר יהוה
 אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה
 אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית
 13 שנה: ס ויהי אם שמעת שמעו אל
 מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום
 לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
 14 בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי
 ממד ארצכם בעתו יורה ומלקוש
 15 ואספת דגנה ותירשד ויצהרד: ונתתי
 עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת:
 16 השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם
 ועבדתם אלהים אחרים והשתחיותם
 17 להם: וחרה אפי יהוה בכם ועצר את
 השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
 תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל
 הארץ הפכה אשר יהוה נתן לכם:
 18 ושמתם את ידברי אלה על לבבכם

ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על-
 ידכם והיו למושפת בין עיניכם:
 ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם
 בשבת בביתך ובקתך בהרף
 ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות
 ביתך ובשעריך: למען ירבו ימים וימי
 בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לתת להם כימי השמים על-
 הארץ: ס ספסיר כי אם שמור תשמרון ²²
 את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה
 אתכם לעשתה לאהבה את יהוה
 אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה
 בו: והוריש יהוה את כל הגוים האלה
 מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים
 מכם: פרי המקום אשר תדרך בך ²³
 וגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון
 מן הגנהר נהר פרת ועד הים האחרון

יהיה גבלכם: לא יתיצב איש בפניכם
 פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם
 על פני כל הארץ אשר תדרכו בה
 כאשר דבר לכם: ס

סדר ראה

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה ²⁶
 וקללה: את הברכה אשר תשמעו אל-
 מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה
 אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו
 אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן
 הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום
 ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא-
 ידעתם: ס והיה כי יביא יהוה
 אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה
 לרשתה ונתתה את הברכה על הדרך
 גרזים ואת הקללה על החר עבל: הלא-
 המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא

השמש בארץ הפגעני הישב בערבה
 מול הגלגל אצל אלוני מרה: פי אתם 31
 עברים את הירדן לבא לרשת את
 הארץ אשר יהיה אלהיכם נתן לכם
 וירשתם אתה וישבתם בה: ושמתם 32
 לעשות את כל החקים ואת המשפטים
 אשר אנכי נתן לפניכם היום: יב אלה 1
 החקים והמשפטים אשר תשמרון
 לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי
 אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר
 אתם חיים על האדמה: אבד תאבדון 2
 את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים
 אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם
 על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת
 כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם 3
 ושברתם ארתי מצבתם ואשריהם
 תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון

ואבדתם את שמם מן המקום ההוא:
 לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: כי אם 4
 אלהי מקום אשר יבחר יהוה אלהיכם
 מכל שבטיכם לשוים את שמו שם
 לשכנו תדרשו ובאת שמה: והבאתם 6
 שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם
 ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם
 ובכרת בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם 7
 לפני יהוה אלהיכם ושמתם בכל
 משלה ידכם אתם ובתיכם אשר ברבד
 יהוה אלהיך: לא תעשון ככל אשר 8
 אנחנו עשים פה היום איש בלתי ישר
 בעיניו: כי לאבאתם עד עתה אל 9
 המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך
 נתן לך: ועברתם את הירדן וישבתם 10
 בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם
 והניח לכם מכל איביכם מפני כי

11 וישבתם בטח: שני והיה המקום אשר
 יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם
 שמה תביאו את פלי אשר אנכי מצוה
 אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם
 ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר
 12 תדירו ליהוה: ושמתם לפני יהוה
 אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם
 ואמהתיכם וחלוי אשר בשעריכם כי
 13 אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך
 פיתעלה עלתך בכל מקום אשר
 14 תראה: כי אם במקום אשר יבחר יהוה
 באחד שבטיך שם תעלה עלתך ושם
 15 תעשה כל אשר אנכי מצוה: רק בכל
 אות נפשך תזבח ואכלת בשר כבדת
 יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך
 הפימא והפיהור יאכלנו כצבי וכאיל:
 16 רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכונו

17 פמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר
 דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך
 וצאנך וכל נדריך אשר תדור ונדבתך
 18 ותרומת ידך: כי אם לפני יהוה אלהיך
 תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך
 וחלוי אשר בשעריך ושמת לפני יהוה
 19 אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך
 פדתעוב את חלוי פליטיך ער
 20 אדמתך: אם פירוחי יהוה אלהיך
 אתה וכלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה
 בשר כיריתאונה נפשך לאכל בשר בכל
 21 אות נפשך תאכל בשר: כירחק ממך
 המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום
 שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר
 נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת
 22 בשעריך בכל אות נפשך: אך באשר

יֹאכַל אֶת־הַצֶּבִי וְאֶת־הָאֵיל בְּכֹתְאֹכְלוֹ
 הַטֶּמֶא וְהַטְּהוֹר יִחַדּוּ יֹאכְלוּ: רַק חֹזֶק
 לְבַלְתִּי אֶכֶל הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ
 וְלֹא־תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ עִם־הַבָּשָׂר: לֹא
 תֹאכְלוּ עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפַּכְנוּ כַּמַּיִם: לֹא
 תֹאכְלוּ לְמַעַן יִטֵּב לָךְ וּלְבִנְיָךְ אַחֲרָיִךְ
 כִּי־תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: רַק־קִדְשֵׁיךְ
 אֲשֶׁר־יְהוּ לָךְ וּגְדִרֶיךָ תִּשָּׂא וּבֹאת אֶל־
 הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה: וַעֲשִׂיתָ עֲלֵתֶיךָ
 הַבָּשָׂר וְהַדָּם עַל־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְדָם זִבְחֶיךָ יִשְׁפֹךְ עַל־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְהַבָּשָׂר תֹּאכַל: שֹׁמֵר וְשֹׁמֵעַתָּה אֵת כָּל־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ לַמַּעַן
 יִטֵּב לָךְ וּלְבִנְיָךְ אַחֲרָיִךְ עַד־עוֹלָם כִּי
 תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ: ׀ שְׁלוֹשִׁי כִּי־יִכְרַת יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בָּא־שָׂמָה

לְרִשְׁתָּהּ אוֹתָם מִפְּנֵיךְ וּרְשַׁתְּתָּם
 וַיֵּשְׁבֶת בְּאַרְצָם: הַשְּׁמֹר לָךְ פֶּן־תִּנְקַשׁ
 אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הַשְּׁמֹרִים מִפְּנֵיךְ וּפֶן־
 תִּדְרֹשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָּה יַעֲבֹדוּ
 הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת־אֱלֹהֵיהֶם וַאֲעֲשֶׂה־כֵּן
 גַּם־אֲנִי: לֹא־תַעֲשֶׂה כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 כִּי כָל־תַּוְעֵבֶת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂנֵא עֲשׂוּ
 לְאֱלֹהֵיהֶם כִּיגַם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם
 יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם: וְגַם אֵת כָּל־
 הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם אֹתוֹ
 תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא־תִסַּף עָלֶיךָ וְלֹא
 תִגְרַע מִמֶּנּוּ: פ כִּי־יָקוּם בְּקִרְבְּךָ
 גִּבּוֹר אוֹ חָלֵם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ
 מוֹפֵת: וּבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר־דִּבֶּר
 אֵלֶיךָ לֵאמֹר גִּלְגָּה אַחֲרַי אֱלֹהִים אַחֲרַיִם
 אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם וְנַעֲבַדְם: לֹא תִשְׁמַע
 אֶל־דְּבַר הַגִּבּוֹר הַהוּא אוֹ אֶל־חֲלוֹם

החלום הוא כי מנפה יהוה אלהיכם
 אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה
 אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם:
 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו⁵
 ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו
 ואתו תעבדו ובו תדבקו: והנביא הוא⁶
 או חלם החלום הוא יומת כי דבר
 סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם
 מארץ מצרים והפך מבית עבדים
 להתייחד מן ההרוד אשר צוה יהוה
 אלהיך ללכת בזה ובערת הרע
 מקרבך: ⁷ ס כי יסיתך אתך בין אמה
 אורבך או רבתך או אשת חיקך או
 רעה אשר פנפשה בסתר לאמר נלכה
 ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת
 אתה ואבותיך: מאלהי העמים אשר⁸
 סביבתיכם הקרבים אליך או הרחוקים

ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ:
⁹ לאת אבה לו ולא תשמע אליו ולא
 תחוס עיניך עליו ולא תחמל ולא תכסה
¹⁰ עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו
 בראשונה להמיתו יד כל העם
¹¹ באחרונה: וסקלתו באבנים ומת כי
 בקש להתייחד מעל יהוה אלהיך
 המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
¹² וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו
 לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: ¹³ ס
 כית שמע באחת עירך אשר יהוה
¹⁴ אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: וצאו
 אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את
 ישרים עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים
¹⁵ אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת
 וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון
 הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך:

הִפֵּה תִפֶּה אֶת־יֹשְׁבֵי הָעִיר הַהוּא לַפִּי־¹⁶
 הָרֶב הַחֵרֶם אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ
 וְאֶת־בְּהֵמֹתָהּ לְפִי־הָרֶב׃ וְאֶת־כָּל־¹⁷
 שְׁלָלָהּ תִקְבֹּץ אֶל־תוֹךְ רִחְבֶּיהָ וְשִׂרְפֵת
 בְּאֵשׁ אֶת־הָעִיר וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ כְּלִיל
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיְתָה תֵל עוֹלָם לֹא תִבְנֶה
 עוֹד׃ וְלֹא־יִדְבַק בִּידֶיךָ מְאוּמָה מִן־הַחֵרֶם׃¹⁸
 לְמַעַן יֵשׁוּב יְהוָה מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְנִתְּן־לְךָ
 רַחֲמִים וְרַחֲמִיךָ וְהִרְפָּךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לְאַבְרָהָם׃ כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃¹⁹
 לְשׁוּמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
 הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָ הַיִּשָּׁר בְּעֵינֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ׃ ׀ רַבֵּי יָד בָּנִים אִתְּם לַיהוָה׃¹
 אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגַּדְּדוּ וְלֹא־תִשְׂמוּ קִרְחָה
 בֵּין עֵינֵיכֶם לְמַת׃ כִּי עֵם קְדוֹשׁ אַתְּהָ׃²
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבֶדֶד בְּחַר יְהוָה לְהוֹיֹת לּוֹ
 לְעַם סְגֻלָּה מִבְּלַי הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי

3 הָאָדָמָה׃ ׀ לֹא תֹאכַל כָּל־תוֹעֵבָה׃
 4 וְאֵת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹאכְלוּ שׂוֹר שֶׁה
 5 כְּשִׁבִים וְשֶׁה עֲוִים׃ אֵיל וְצִבִי וְהַמּוֹר
 6 וְאַפְסוֹ וְדִישָׁן וְתֹאז וְזֹמֶר׃ וְכָל־בְּהֵמָה
 מִפְּרִסֹת פְּרִסָּה וְשִׁמְעַת שִׁמְעֵי שְׁתֵּי
 פְּרִסוֹת מְעַלְת גֵּרָה בְּבַהֲמָה אֹתָהּ
 7 תֹאכְלוּ׃ אֵךְ אֶת־זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמְּעַלֵי
 הַגֵּרָה וּמִמְּפִרְסֵי הַפְּרִסָּה הַשּׂוֹעֵה אֶת־
 הַזֶּמֶל וְאֶת־הָאֲרָנְבֶת וְאֶת־הַשֶּׁפֶן כִּי־
 מְעַלָּה גֵרָה הֵמָּה וּפְרִסָּה לֹא הַפְּרִיס׃
 8 טְמֵאִים הֵם לָכֶם׃ וְאֶת־הַחֲזִיר כִּי־מְפִרִים
 פְּרִסָּה הוּא וְלֹא גֵרָה טְמֵא הוּא לָכֶם׃
 מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא
 9 תִנְעוּ׃ ׀ אֶת־זֶה תֹאכְלוּ מִבְּלַי אֲשֶׁר
 בָּמִים כָּל אֲשֶׁר־לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקִשֹׁת
 10 תֹאכְלוּ׃ וְכָל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ סִנְפִיר
 וְקִשְׁקִשֹׁת לֹא תֹאכְלוּ טְמֵא הוּא לָכֶם׃ ׀

11 כִּלְצַפּוֹר מְהֵרָה תֹאכְלוּ: וְזֶה אֲשֶׁר לֹא־
 12 תֹאכְלוּ מֵהֶם הַנָּשׂוּר וְהַפֶּרֶס וְהָעֹזְנִיָּה:
 13 וְהִרְאֶה וְאֵת הָאִיָּה וְהִדִּיָּה לְמִינָהּ: וְאֵת
 14 כָּל־עֶרְב לְמִינֹו: וְאֵת בַּת הַיַּעֲנָה וְאֵת־
 15 הַתַּחֲמָס וְאֵת־הַשֶּׁחַף וְאֵת־הַגִּזְּן לְמִינֵהוּ:
 16 וְאֵת־הַכּוֹס וְאֵת־הַיִּנְשׁוּף וְהַתְּנַשְׁמֶת:
 17 וְהַקָּאֵת וְאֵת־הַרְחֻמָּה וְאֵת־הַשֶּׁלֶף:
 18 וְהַחֲסִידָה וְהָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְהַדּוֹכִיפֶת
 19 וְהָעִטְלָף: וְכֹל שְׂרֵץ הָעוֹף טָמֵא הוּא
 20 לָכֶם לֹא יֹאכְלוּ: כִּלְעוֹף מְהוֹר תֹּאכְלוּ:
 21 לֹא־תֹאכְלוּ כָל־נְבֵלָה לְגֵר אֲשֶׁר־
 22 בְּשַׁעְרֵיךָ תִּתְנַנֶּה וְאִכְלָה אוֹ מִכּוֹר לְנִכְרֵי
 23 כִּי עִם קְרוֹשׁ אֵתָה לִיהוּה אֱלֹהֶיךָ לֹא־
 24 תִּבְשֹׁל גְּדִי בַחֲלֵב אֲמוֹ: פ חֲמִישִׁי עֶשְׂרֵה
 25 תַעֲשֶׂיךָ אֵת כָּל־תְּבוּאֹת זֶרְעֶךָ הַיֵּצֵא
 26 הַשְּׂדֵה שְׁנָה שְׁנָה: וְאִכְלֶתָּ לִפְנֵי וִיהוּה
 27 אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר לְשִׁבְּן שְׂמֹו

28 שֵׁם מַעֲשֵׂיךָ דְגַנְךָ תִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ וּבְכֹרֶת
 29 בְּכֹרְךָ וּצְאֹנְךָ לְמַעַן תִּלְמַד לִירְאֵה אֶת־
 30 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים: וְכִי־יִרְבֶּה מִמֶּךָ
 31 הַדָּרְךָ כִּי לֹא תוֹכַל שְׂאֵתוֹ כִּי־יִרְחַק
 32 מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 33 לְשׁוֹם שְׂמֹו שֵׁם כִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
 34 וְנִתְּתָה בַּכֶּסֶף וּצְרַת הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ
 35 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 36 בּוֹ: וְנִתְּתָה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר־תֵּאֵוֶה
 37 נַפְשֶׁךָ בַּבֶּקֶר וּבַצֹּאן וּבַיִּין וּבַשֶּׂכֶר וּבְכֹל
 38 אֲשֶׁר תִּשְׁאַלְךָ נַפְשֶׁךָ וְאִכְלֶתָּ שֵׁם לִפְנֵי
 39 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמַּחְתָּ אֵתָהּ וּבֵיתְךָ:
 40 וְהָלֹוֹ אֲשֶׁר־בְּשַׁעְרֵיךָ לֹא תַעֲבֹבֵנו כִּי אִין
 41 לֹו חֶלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ: ס מִקְצֵה
 42 שְׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂיךָ
 43 תְּבוּאֹתֶיךָ בַשְּׁנָה הַהִיא וְהִנַּחְתָּ בְּשַׁעְרֵיךָ:
 44 וּבֵא הָלֹוֹ כִּי אִין־לֹו חֶלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ

וְהָיָה וְהָיִתוּם וְהָאֲלֹמֶנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיךָ
 וְאָכְלוּ וְשָׁבְעוּ לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: **ס** שִׁי
 טו מִקֵּץ | שִׁבְע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה: 1
 וְזֶה דְבַר הַשְּׁמִטָּה שְׁמוֹט כָּל־בַּעַל 2
 מִיֶּשֶׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יֵשֶׁה בְּרַעְהוּ לֹא־יִגַּשׁ
 אֶת־רַעְהוּ וְאֶת־אָחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה
 לַיהוָה: אֶת־הַנֶּכְרִי תִגַּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה 3
 לָךְ אֶת־אֲחִיךָ תִשְׁמַט יָדֶךָ: אִפְסָ כִּי לֹא 4
 יִהְיֶה־כֶּךָ אֲבִיּוֹן כִּי־כֶכָּךְ יִבְרַכְךָ יְהוָה
 בְּאָרְצָךְ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה
 לְרִשְׁתָּהּ: רַק אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל 5
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
 הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם:
 כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ 6
 וְהִעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאֵתָה לֹא תִעֲבַט
 וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְכָל לֹא יִמְשְׁלוּ: **ס**

7 כִּי־יְהוָה בָּךְ אֲבִיּוֹן מֵאֶחָד אֲחִיךָ בְּאֶחָד
 שַׁעֲרֵיךָ בְּאָרְצָךְ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לָךְ לֹא תֹאמֵץ אֶת־לִבְכֶּךָ וְלֹא תִקַּפֵּץ
 8 אֶת־יָדֶיךָ מֵאֲחִיךָ הָאֲבִיּוֹן: כִּי־פָתַח תִּפְתַּח
 אֶת־יָדֶיךָ לוֹ וְהִעֲבַט תַּעֲבִיטְנוּ דֵי מַחְסְרוֹ
 9 אֲשֶׁר יַחְסֹר לוֹ: הִשְׁמַר לָךְ פִּי־יְהוָה דְּבַר
 עַם־לִבְכֶּךָ בְּלִיעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת־
 הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרַעַה עֵינֶיךָ
 בְּאֲחִיךָ הָאֲבִיּוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עֲלֶיךָ
 10 אֲלֵי־יְהוָה וְהָיָה בָּךְ חַטָּא: נָתַן תִּתֵּן לוֹ
 וְלֹא־יִרַע לְכֶכָּךְ בַּתִּתֶּךָ לוֹ כִּי בְגִלְלָה!
 הַדָּבָר הַזֶּה יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־
 11 מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל מַשְׁלַח יָדֶךָ: כִּי לֹא־יִחַדֵּל
 אֲבִיּוֹן מִקְרֵב הָאָרֶץ עֲלֶיךָ אֲנֹכִי מִצְוֶה
 לֵאמֹר פָּרְתָה תִפְתַּח אֶת־יָדֶיךָ לְאֲחִיךָ
 12 לַעֲנִיךָ וְלֹא־יִנֶּה בְּאָרְצָךָ: **ס** כִּי
 יִמְכַר לָךְ אֲחִיךָ הָעֵבֶרִי אוֹ הָעֵבֶרִי־הַ

ועבדך שש שנים ובשנה השביעית
 תשלחנו חפשי מעמך: וכירת שלחנו 13
 חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: העניק 14
 תעניק לו מצאנך ומגנך ומיקבך אשר
 ברכך יהוה אלהיך תתן לו: וזכרת פי 15
 עבד היות בארץ מצרים ויפדך יהוה
 אלהיך על־כן אנכי מצוה אתה־בר
 הוה היום: והיה כִּי־אמר אליך לא 16
 אצא מעמך פי אהבך ואת־ביתך כי
 טוב לו עמך: ולקחת אתה־מרצע 17
 ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם
 ואף לאמתך תעשה־כֵּן: לא־יקשה 18
 בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך פי
 משנה שכר שכיר עבדך שש שנים
 וברכך יהוה אלהיך בכל אשר
 תעשה: פ שבעי כלה־בכור אשר 19
 יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש

ליהוה אלהיך לא תעבד בכבוד שורך
 ולא תגז בכור צאנך: לפני יהוה אלהיך 24
 תאכלנו שנה בשנה במקום אשר־יבחר
 יהוה אתה וביתך: וכִּי־יהיה בו מום 25
 פסח או עזר כל מום רע לא תזבחנו
 ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא 2
 והטהור יחדו כצבי וכאֵל: רק את־דמו 23
 לא תאכל על־הארץ תשפכנו בפנים: פ
 מן שמור את־חדש האביב ועשית 1
 פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב
 הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה:
 2 וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר
 במקום אשר יבחר יהוה לשבן שמו
 3 שם: לא־תאכל עליו חמין שבעת ימים
 תאכל־עליו מצות לחם עני כי בחפזו
 יצאת מארץ מצרים למען תזכר את
 יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך:

ולא יראו לך שאר בכלי נבלה שבעת
 ימים ולא ילון מן הבשר אשר תזבח
 בערב ביום הראשון לפקר: לא תוכל
 לזבח את הפסח באחד שעריך אשר
 יהיה אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם
 תזבח את הפסח בערב כבוא השמש
 מועד צאתך ממערים: ובשלת ואכלת
 במהום אשר יבחר יהוה אלהיך בו
 ופנית בפקר והלכת לאחריך: ששת
 ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת
 ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: ס
 שבעה שבעת תספור לך מהחל חרמש
 בקמה תחל לספור שבעה שבעות:
 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת
 דבת ידך אשר נתן כאשר יברכה
 יהוה אלהיך: ושמת לפני יהוה:

אלהיך אתה ובנדך ובתך ועבדך ואמתך
 והלוי אשר בשעריך והגר והיתום
 והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר
 יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם:
 וזכרת כי עבד היית במצרים ושמת
 ועשית את החקים האלה: פ מפטור
 חג הפסח תעשה לך שבעת ימים
 באספד מגרנה ומיקבך: ושמת בחגך
 אתה ובנדך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
 והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך:
 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום
 אשר יבחר יהוה כי יברכה יהוה אלהיך
 בכלית בואתך ובכל מעשה ידיך והיית
 אך שמח: שלוש פעמים בשנה יראה
 כל יזכורך את פני יהוה אלהיך במקום
 אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות
 ובחג הפסח ולא יראה את פני יהוה

רִיבֶם: אִישׁ כְּמַתְנֵת יָדוֹ כְּבִרְבֵּת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נִתְּנָלְךָ: ׀

סדר שפטים

שִׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן לָךְ בְּכָרֶ-
18 שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
לְשִׁבְטֶיךָ וְשִׁפְטוֹ אֶת־הָעָם מִשִּׁפְט־צֶדֶק:
לֹא־תִטֶּה מִשִּׁפְט לֹא תִכּוֹר פָּנִים וְלֹא־
19 תִּקַּח שֹׁחַד כִּי הַשְּׁחָד יַעוּר עֵינֵי חֲכָמִים
וְיִסְלַף דְּבַר־יָדֶיךָם: צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף
20 לְמַעַן תַּחֲיֶה וְיִרְשַׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: ׀ לֹא־תִטַּע לָךְ
21 אֲשֶׁר־הָ כֹּל־עֵץ אֶצֶל מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָךְ: וְלֹא־תִקֵּים לָךְ מִצֵּבָה
22 אֲשֶׁר שָׂנֵא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: יָן לֹא־תִזְבַּח
1 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׂוֹר וְשֵׂה אֲשֶׁר יְהוָה בּוֹ
מוֹם כֹּל דָּבָר רַע כִּי תֹעֲבַת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הוּא: ׀ כִּי־יִמְצָא בְּקִרְבְּךָ 2

בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
לָךְ אִישׁ אִרְאֵשֶׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־הָרַע
3 בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹד בְּרִיתוֹ: וְיִלְךְ
וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם
וְלִשְׁמֵשׁ אוֹ לַיֹּרֵחַ אוֹ לְכָל־צִבְאֵה שָׁמַיִם
4 אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתָ: וְהִגַּדְלָךְ וְשָׁמַעַת
וְדִרְשַׁת הַיָּטֵב וְהִנֵּה אָמַת נִכּוֹן הַדָּבָר
נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֲבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל:
5 וְהוֹצֵאת אֶת־הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה
הַהוּא אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הָרַע הוּא
אֶל־שְׁעָרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה
6 וְסִקְלַתֶם בְּאֲבָנִים וּמָתוּ: עַל־פִּי שְׁנַיִם
עֵדִים אוֹ שְׁלוֹשָׁה עֵדִים יִזְמַת הַמֵּת לֹא
7 יִזְמַת עַל־פִּי עַד אֶחָד: יָד הָעֵדִים תִּהְיֶה
בּוֹ בְּרֵאשִׁיטָה לְהַמִּיתוֹ וְיָד כָּל־הָעָם
8 בְּאַחֲרָנָה וּבַעֲרַת הָרַע מִקִּרְבְּךָ: פ כִּי
יִפְלֵא מִמֶּךָ דָּבָר לְמִשְׁפָּט בֵּי־יָדָם וְלָדָם

בַּיַּדְדֵּיךָ לְדִין וּבֵין גֹּנֵעַ לְגֹנֵעַ דְּבַר רִיבַת
 בְּשַׁעֲרֶיךָ וּקְמַת וְעֹלִית אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: וּבָאתָ אֶל־
 הַפְּהִינִים הַלְלוּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה
 בַּיָּמִים הָהֵם וְדַרְשֵׁת וְהִגִּידוּ לְךָ אֵת דְּבַר
 הַמִּשְׁפָּט: וְעָשִׂיתָ עִלְפֵי הַדָּבָר אֲשֶׁר
 יִגִּידוּ לְךָ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר
 יְהוָה וְשִׁמְרַת לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יִוְדוּךָ:
 עֲלֵפֵי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יִוְדוּךָ וְעַל־הַמִּשְׁפָּט
 אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ לְךָ תַעֲשֶׂה לֹא תִסּוּר מִן־
 הַדָּבָר אֲשֶׁר־יִגִּידוּ לְךָ יָמִין וּשְׂמֹאל:
 וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְזוּרוֹן לְבַלְתִּי שָׁמַעַ
 אֶל־הַכֹּהֵן הַעֹמֵד לְשִׁרְתָּ שֵׁם אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא
 וּבְעֶרְתָּ הָרַע מִיִּשְׂרָאֵל: וּכְלֵל־הָעַם יִשְׁמְעוּ
 וַיֵּרְאוּ וְלֹא יִוְדוּן עוֹד: ס שְׁנֵי כִּי־תָבֹא
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ

וַיִּרְשַׁתָּהּ וְשִׁבְתָּהּ בָּהּ וְאָמַרְתָּ אֲשִׁימָה
 עָלַי מִלֶּךְ כְּכֹל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתַי:
 שֵׁם תִּשִּׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בּוֹ מִקִּרְבֵּי אַחֶיךָ תִּשִּׂים עָלֶיךָ
 מֶלֶךְ לֹא תוּכַל לִתֵּת עָלֶיךָ אִישׁ נֹכְרִי
 אֲשֶׁר לֹא־אַחֶיךָ הוּא: רַק לֹא־יִרְבֶּה־לּוֹ
 סוּסִים וְלֹא־יֵשִׁיב אֶת־הָעַם מִצְרִימָה
 לְמַעַן הַרְבּוֹת סוּס וַיְהוֶה אָמַר לָכֶם לֹא
 תִסְפוּן לָשׁוּב בְּהַרְדָּךְ הוּוֹה עוֹד: וְלֹא
 יִרְבֶּה־לּוֹ נָשִׁים וְלֹא יִסּוּר לְבָבוֹ וּכְסֵף
 וְזָהָב לֹא יִרְבֶּה־לּוֹ מְאֹד: וְהָיָה כִּשְׁבָתוֹ
 עַל־כַּפָּא מִמַּלְכָתוֹ וְכָתַב לוֹ אֶת־מִשְׁנֵה
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר מִלִּפְנֵי הַכֹּהֲנִים
 הַלְלוּם: וְהִיתָה עִמּוֹ וּקְרָא בּוֹ כָּל־יְמֵי
 חַיָּיו לְמַעַן יִלְמַד לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהָיו
 לְשִׂמּוֹד אֶת־כָּל־דְּבַר יְהוָה הַזֹּאת
 וְאֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשׂוֹתָם: לְבַלְתִּי

רוס לָבֹב מֵאֲחִיו וּלְבַלְתִּי סוּר מִן־הַמִּצְוָה
 יִמִּין וּשְׂמֹאל לְמַעַן יֵאָרֶךְ יָמִים עַל־
 מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבָנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל: ס
 שְׁלִישִׁי וַחֲ לֹא־יִהְיֶה לְפָנֵיהֶם הַלְוִיִּם כֹּל־¹
 שֶׁבֶט לְוֵי חֵלֶק וּנְחֻלָּה עִם־יִשְׂרָאֵל אֲשִׁי
 יְהוָה וּנְחֻלָּתוֹ יֵאֱכֹלוּ: וּנְחֻלָּה לֹא־יִהְיֶה־²
 לוֹ בְּקֶרֶב אֲחִיו יְהוָה הוּא נְחֻלָּתוֹ כְּאֲשֶׁר
 דִּבְרַלְתָּ: ס וְזֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַפְּהֻנִים ³
 מֵאֵת הָעַם מֵאֵת זְבָחֵי הַזֶּבֶחַ אֲסִישׁוּר
 אֲסִישׁוּר וּנְתַן לַכֹּהֵן הַזֹּרֵעַ וְהַלְחִיִּים
 וְהַקֹּבֵה: רֵאשִׁית דְּגָנָה תִירֹשֶׁה וְיִצְהָרָה ⁴
 וְרֵאשִׁית גֹּז צֹאנָה תִתֵּן־לוֹ: כִּי בֹ בַחֲרֹ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכָּל־שֶׁבֶטֶךָ לַעֲמֹד לְשֵׁרֵת
 בְּשֵׁם־יְהוָה הוּא וּבָנָיו כֹּל־הַיָּמִים: ס
 רִבִּיעִי וְכִי־בָא הַלְוִי מֵאֶחָד שַׁעֲרֶיךָ מִכָּל־⁵
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הוּא נָרַשׁ וּבָא בְּכָל־אוֹת
 נִפְשׁוֹ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה:

7 וְשֵׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיו כְּכָל־אֲחָיו
 8 הַלְוִיִּם הַעֲמֻדִים שָׁם לִפְנֵי יְהוָה: חֵלֶק
 כְּחֵלֶק יֵאֱכֹלוּ לֶבֶד מִמִּכְרוֹ עַל־
 9 הָאֲבוֹת: ס כִּי אַתָּה בָּא אֱלֹה־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְאֶת־לָמֹד
 10 לַעֲשׂוֹת כַּתּוֹעֵבֹת הַגּוֹיִם הָהֵם: לֹא־
 יִמְצָא כֶּךָ מֵעַבִּיר בְּנִדְוִיבְתוֹ כְּאֵשׁ קֶסֶם
 11 קֶסֶמִים מְעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף: וְחֹבֵר
 הַבֵּר וְשֹׂאֵל אוֹב וְיִידְעֵנִי וְדַרֵּשׁ אֶל־
 12 הַמֵּתִים: כִּי־תוֹעֵבֹת יְהוָה כֹּל־עֲשֵׂה אֱלֹה
 וּבְגִלָּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 13 מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפְּנֵיךָ: תָּמִים תִּהְיֶה עִם
 14 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: חֲמִישִׁי כִּי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם אֶל־מְעַנְנִים וְאֶל־
 קֶסֶמִים יִשְׁמְעוּ וְאַתָּה לֹא כֵן נִתַּן לְךָ
 15 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: נָבִיא מִקֶּרֶבְךָ מֵאֶחָד כְּמִנֵּי
 יָקִים לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן:

כָּבֵל אֲשֶׁר־שָׁאֵלָתָּ מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ 16
 בַּחֲרֹב בַּיּוֹם הַקֹּהֵל לֵאמֹר לֹא אִסַּף לִשְׁמֹעַ
 אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֶת־הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה
 הַזֹּאת לֹא־אֶרְאֶה עוֹד וְלֹא אָמוֹת׃ וַיֹּאמֶר 17
 יְהוָה אֱלֹהֵי הַיִּטִּיבוּ אֲשֶׁר דִּבְרוּ׃ וַיָּבִיֵא 18
 אֲקִים לָדָם מִקֶּרֶב אֲחֵיהֶם כַּמּוֹד וְנִתְּתִי
 דְבָרִי בְּפִיו וּדְבַר אֱלֹהִים אֶת כָּל־אִישׁ
 אֲצֻנּוּ׃ וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע־אֵל־ 19
 דְבָרִי אֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשֵׁמִי אֲנִכִּי אֲדַרְשׁ
 מֵעַמּוֹ׃ אֵךְ הַנְּבִיֵא אֲשֶׁר יִזְכֹּר לְדַבֵּר דְבָר 20
 בְּשֵׁמִי אֶת אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי לְדַבֵּר וְאֲשֶׁר
 יְדַבֵּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּמֵת הַנְּבִיֵא
 הַהוּא׃ וְכִי תֹאמֶר בְּלִבְבְּךָ אֵיכָה נִדְעֶ 21
 אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְרוּ יְהוָה׃ אֲשֶׁר 22
 יְדַבֵּר הַנְּבִיֵא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא־יְהִי־יָדָה
 הַדָּבָר וְלֹא יָבֵא הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־
 דִּבְרוּ יְהוָה בְּדוֹן דִּבְרוּ הַנְּבִיֵא לֹא תִגּוֹר

1 מִמֶּנּוּ׃ ס וַיִּחַ פְּרִי־יְכַרְתִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 אֶת־אֶרֶצְם וּירְשָׁתֶם וּישְׁבַתְתָּ בְּעָרֵיהֶם
 2 וּבְבָתֵיהֶם׃ שְׁלוֹשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לָךְ בְּתוֹךְ
 אֶרֶצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 3 לְרִשְׁתָּהּ׃ תִּכְיֶן לָךְ חֲדָרָה וּשְׁלֹשֶׁת אֶת־
 גְּבוּל אֶרֶצְךָ אֲשֶׁר יִנְחֹלְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 4 וְהָיָה לְגוֹם שְׁמָה כָּל־רֹצֵחַ׃ וְזֶה דְבַר
 הַרְצָחָ אֲשֶׁר־יָנוּס שְׁמָה וְחִי אִישׁ יָבֵא
 אֶת־דַּעְהוּ בְּבַל־יִדְעַת וְהוּא לֹא־שָׂנֵא לוֹ
 5 מִתְּמַל שְׁלֹשִׁים׃ וְאִשׁוֹ יָבֵא אֶת־דַּעְהוּ
 בַּיַּעַר לַחֲטָב עֵצִים וְנִדְחָה יָדוֹ בַּגְּרוֹן
 לְכַרֵּת הָעֵץ וּנְשַׁל הַכְּרוֹל מִן־הָעֵץ וּמִצָּא
 אֶת־דַּעְהוּ וּמֵת הוּא יָנוּס אֶל־אֲחֵרָת
 6 הָעָרִים־הָאֵלֶּה וְחִי׃ פֶּן־יִרְדֶּף גַּאֵל הַדָּם
 אַחֲרָי חֲרָצָה כִּי יָחַם לְבָבוֹ וְהִשְׁיִנּוּ כִּי־
 יִרְבֶּה הַדָּרָךְ וְחִבְהוּ נַפְשׁוֹלוֹ אִין מִשְׁפָּט־

מות כי לא־שנא הוא לו מתמול
 שלשום: על־כן אנכי מצוה לאמור שלש
 ערים תבדיל לך: ואם־ירחיב יהודה
 אלהיך את גבולך באשר נשבע לאבתך
 ונתן לך את כל־הארץ אשר דבר לתת
 לאבתך: כִּי־תשמך את־כָּל־המצוה
 הזאת לעשתה אשר אנכי מצוה היום
 לאהבה את־יהוה אלהיך וללכת בדרכיו
 כל־הימים ויספת לך עוד שלש ערים
 על השלש האלה: ולא ישפך דם נקי
 בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך
 נחלה והיה עליך דמים: פ וכִּי־יהיה
 איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו
 והכהו נפש ומת ונס אל־אחת הערים
 האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם
 ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת: לא־
 תחוס עינך עליו ובערת דם־הנקי

14 מישראל וטוב לך: ס ששי לא תסוג
 גבול רעד אשר גבלו ראשנים בגחלתך
 אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך
 נתן לך לרשתה: ס לא־יקום עד
 אחד באיש לכל־עון ולכל־הפאת בכל־
 חטא אשר יחטא על־פי ו שני עדים או
 16 על־פי שלשה־עדים יקום דבר: כִּי־
 יקום עד־חמס באיש לענות בו סרה:
 17 ועמדו שני־האנשים אשר־להם הריב
 לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר
 18 יהיו בימים ההם: ודרשו השפטים היטב
 והנה עד־שקר העד שקר ענה באחיו:
 19 ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו
 20 ובערת הרע מקרבך: והנשואים ישמעו
 ויראו ולא־יספו לעשות עוד כדבר
 21 הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך
 נפש בנפש עין בעין שני בשני יד ביד

רגל פרנל: ס ב כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה 1
 עַל־אִיבֶיךָ וּרְאִיתָ סוּס וְרֶכֶב עִם רֵב מִמֶּךָ
 לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ
 הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְהִירָה פִּקְדוֹנֵכֶם 2
 אֶל־הַמִּלְחָמָה וּנְגַשׁ הַפָּהוּן וְדַבֵּר אֶל־
 הָעָם: וְאָמַר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם 3
 קָרְבִים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אִיבֵיכֶם אֶל־
 יָרֵךְ לְבַבְכֶם אֶל־תִּירָאוּ וְאֶל־תַּחֲפוּ וְאֶל־
 תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם: כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם 4
 הַהֲלֹךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֵן עַם־אִיבֵיכֶם
 לְהוֹשִׁיעַ אַתְּכֶם: וְדַבְּרוּ הַשְּׂטָרִים אֶל־ 5
 הָעָם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַּיִת־
 חָדָשׁ וְלֹא חָנְכוּ יָלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־
 יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִחַנְכֶנּוּ: וּמִי־ 6
 הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כָּרֶם וְלֹא חָלְלוּ יָלְךְ
 וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ
 אַחֵר יִחְלֹלֶנּוּ: וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר אָרַשׁ 7

אִשָּׁה וְלֹא לָקַחָה יָלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־ 8
 יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִקַּחנָה: וְיִסְפּוּ
 הַשְּׂטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וְאָמְרוּ מִי־
 הָאִישׁ תִּירָא וְרַךְ הַלֵּבֵב יָלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ 9
 וְלֹא יָמַס אֶת־לֵבֵב אַחֵיו כְּלִבְבוֹ: וְהִיהַ
 כְּכֹלֵת הַשְּׂטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפְקֻדוֹ
 שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: ס שְׁבִיעִי 10
 כִּי־תִקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֵם עֲלֶיהָ וּקְרִאתָ
 אֲלֶיהָ לְשָׁלוֹם: וְהִיהַ אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶךָ 11
 וּפְתַחְהָ לָךְ וְהִיהַ כְּלֹא־הָעָם הַנִּמְצָא־בָּהּ
 יִהְיוּ לָךְ לְמַס וְעַבְדוֹךָ: וְאִם־לֹא תִשְׁלִים 12
 עִמָּךְ וַעֲשֵׂתָה עִמָּךְ מִלְחָמָה וְצָרְתָּ עֲלֶיהָ:
 וּנְתַנָּה יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ וְהִכִּיתָ אֶת־ 13
 כָּל־זְכוּרָהּ לְפָנֶיךָ: רַק הַנְּשִׁים וְהַמָּסָה
 וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בְעִיר כְּלֹא־ 14
 שָׁלָלָה תִּכּוּ לָךְ וְאִכְלַתְּ אֶת־שָׁלַל אִיבֶיךָ
 אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ: כִּן תַּעֲשֶׂה 15

לְכָל־הָעַרְוִים הַרְחַקְתָּ מִמֶּנּוּ מֵאֵד אִשָּׁר
 16 לֹא־מֵעַרְוֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה הֵנֵּה: רַק מֵעַרְוֵי
 הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 17 לְךָ נִחַלָה לֹא תַחֲיֶה כָל־נִשְׁמָה: כִּי־
 הַחֶרֶם תַּחֲרִימֵם הַחַיִּי וְהָאִמְרֵי הַפְּנִיעֵנִי
 וְהַפְּרִי־הַחַיִּי וְהַיְבוּסִי כֹּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ: לְמַעַן אִשָּׁר לֹא־לְמַדּוּ אֶתְכֶם
 18 לַעֲשׂוֹת כְּכֹל תּוֹעֲבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ
 לְאֱלֹהֵיהֶם וַחֲטִאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ס
 19 כִּי־תִצְוֹר אֶל־עִיר יָמִים רַבִּים לְהַלְחֵם
 עֲלֶיהָ לְתַפְשׂוּהָ לֹא־תִשְׁחִית אֶת־עֲצֵהָ
 לְנֹדֶה עָלֶיהָ גֵרֹן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאֵתוֹ
 לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה לְבָא
 מִפְּנֵיךָ בְּמִצּוֹר: רַק עֵץ אֲשֶׁר־תִּדְעַ 20
 לֹא־עֵץ מֵאֲכָל הוּא אֵתוֹ תִשְׁחִית וְכֹרֶת
 וּבְנִית מִצּוֹר עַל־הָעִיר אֲשֶׁר־הוּא עֲשֵׂה
 עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּה: פ

1 כֹּא כִּי־יִמְצֵא חֹלֵל בְּאֶדְמָה אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ נֶפֶל בַּשָּׂדֶה לֹא
 2 נֹדַע מִי הַכָּהוּ: וּצְאוּ וּזְכַנְוּ וּשְׁפִטוּ
 וּמַדְרוּ אֶל־הָעַרְוִים אֲשֶׁר סְבִיבֹת הַחֹלֵל:
 3 וְהָיָה הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל־הַחֹלֵל וּלְקַחֲוּ
 זִקְנֵי הָעִיר הַהוּא עֹנֵת בְּכֹר אֲשֶׁר לֹא־
 4 עֶבֶד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא־מִשְׁכָּה בְּעַל: וְהוֹרְדוּ
 זִקְנֵי הָעִיר הַהוּא אֶת־הָעֹנֵלָה אֶל־נַחַל
 אֵיתוֹ אֲשֶׁר לֹא־עֶבֶד בּוֹ לֹא־יֹרֵעַ וְעֶרְפוּ־
 5 שֵׁם אֶת־הָעֹנֵלָה בְּנַחַל: וּנְגִשׂוּ הַכֹּהֲנִים
 בְּנֵי לוי כִּי בָם בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁרְתּוֹ
 וּלְבָרֶךְ בְּשֵׁם יְהוָה וְעַל־פִּיהֶם יְהוָה כָּל־
 6 רִיב וּכְלִנְגַע: וְכֹל זִקְנֵי הָעִיר הַהוּא
 הַקְּרֹבִים אֶל־הַחֹלֵל יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם
 7 עַל־הָעֹנֵלָה הָעֶרְוֶפָה בְּנַחַל: סִפְסִיר וְעָנּוּ
 וַיֹּאמְרוּ יֵדִינוּ לֹא שִׁפְכָה אֶת־הַדָּם הַזֶּה
 8 וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ: כִּפְּרָ לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר־פָּלִית יְהוָה וְאֶל־תַּתֵּן דָּם נָקִי
בְּקֶרֶב עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל וּנְפֹסָה לָהֶם הַדָּם׃
וְאַתָּה תִּבְעַר הַדָּם הַנָּקִי מִקֶּרְבְּךָ כִּי־
תַעֲשֶׂה הַיִּשָּׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃ ס

סדר כי תצא

כִּי־תֵצֵא לְמַלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וַנִּתְּנוּ־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּידְךָ וְשָׁבִית שְׁבוּיִם׃ וְרֵאִיתָ
בַּשָּׁבִיָּה אִשָּׁה יִפְתֵּת־תָּאֵר וְחִשְׁקֶת בָּהּ
וְלָקַחְתָּ לָּךְ לְאִשָּׁה׃ וְהִבֵּאתָה אֶל־תּוֹךְ
בֵּיתְךָ וְגִלַּחְתָּ אֶת־רֹאשָׁהּ וְעָשִׂתָה אֶת־
אֶפְרֹנֶיהָ׃ וְהִסִּירָה אֶת־שַׁמְלַת שְׁבוּיָהּ
מֵעֲלֶיהָ וּשְׁבָה בְּבֵיתְךָ וּבִכַּתָּה אֶת־
אֲבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יָרַח יָמִים וְאַחֵר בֵּן תִּבּוֹא
אֵלֶיהָ וּבְעֻלָּתָהּ וְהוֹתַתָּה לָּךְ לְאִשָּׁה׃ וְהָיָה
אִבִּי־לָא חֲפָצָתָה בָּהּ וּשְׁלַחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ
וּמָכַר לְאֶת־מַכְרָנָהּ בַּכֶּסֶף לֹא תִתְעַמֵּר
בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עָנִיתָה׃ ס כִּי־תִהְיֶיךָ

לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֵחָת אַהוּבָה וְהָאֵחָת
שְׁנוּאָה וְיִלְדוּ־לָוּ בָנִים הָאֵחָוִיבָה וְהַשְּׁנוּאָה
וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר לְשְׁנוּאָה׃ וְהָיָה בַּיּוֹם
הַנִּחַלְוֹ אֶת־בְּנָיו אֶת אֲשֶׁר־יָהִי לוֹ לֹא
וְכָל לְבַבְךָ אֶת־בְּנֵי־הָאֵחָוִיבָה עַל־פְּנֵי
בְּנֵי־הַשְּׁנוּאָה הַבְּכֹר׃ כִּי אֶת־הַבְּכֹר בֶּן־
הַשְּׁנוּאָה יָפִיר לְתַת לוֹ פִּי שְׁנַיִם כָּכֹל
אֲשֶׁר־יִמְצָא לוֹ כִּי־הוּא רֵאשִׁית אָנוּ לוֹ
מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה׃ ס כִּי־יִהְיֶה לְאִישׁ
בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵד אִינְנוּ שָׁמַע בְּקוֹל אָבִיו
וּבְקוֹל אִמּוֹ וְיִסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם׃
וְתַפְּשׂוּ בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־
זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל־שַׁעַר מִקְדָּמוֹ׃ וְאָמְרוּ אֶל־
זִקְנֵי עִירוֹ בְּנִנּוּ זֶה סוֹרֵר וּמוֹרֵד אִינְנוּ שָׁמַע
בְּקֻלָּנוּ זוֹלָל וְסָבָא׃ וְרָגְמָהוּ כָּל־אִנְשֵׁי
עִירוֹ בְּאֲבָנִים וּמָת וּבְעֵרְתָה הָרַע מִקֶּרְבְּךָ
וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ׃ ס שְׁנֵי וְכִרְ

יְהִי בְאִישׁ חָטָא מִשְׁפָּט־מוֹת וְחֹמֶת
וְתִלִּית אֹתוֹ עַל־עֵץ: 23 לֹא־תִלֵּן נִבְלָתוֹ
עַל־הָעֵץ כִּי־קָבוֹר כִּי־קָבְרָנוּ בַּיּוֹם הַהוּא
כִּי־קָלַלְתָּ אֱלֹהִים תִּלְוֶי וְלֹא תִטְמֵא אֶת־
אֲדָמְתְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
נַחֲלָה: 1 ס כב לֹא־תִרְאֶה אֶת־שׂוֹר
אֲחִיךָ אוֹ אֶת־שֵׁיו נְדָחִים וְהִתְעַלַּמְתָּ
מֵהֶם הַשֵּׁב תִּשְׁיבֵם לְאֲחִיךָ: 2 וְאִם־לֹא
קָרוֹב אֲחִיךָ אֲלֶיךָ וְלֹא יִדְעֶתָ וְאִם־סִתְּוּ
אֶל־תְּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד דָּרַשׁ אֲחִיךָ
אֹתוֹ וְהִשְׁבַּת לוֹ: 3 וְכֵן תַּעֲשֶׂה לַחֲמוֹז וְכֵן
תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל־אֲבֹת
אֲחִיךָ אֲשֶׁר־תֵּאבֹד מִמֶּנּוּ וּמִצֹּאתָהּ לֹא
תֹכַל לְהִתְעַלֵּם: 4 ס לֹא־תִרְאֶה אֶת־
חֲמוֹז אֲחִיךָ אוֹ שׂוֹר נְפִלִים בַּדֶּרֶךְ
וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם חֲקֵם תִּקֵּם עִמוֹ: 5 ס
לֹא־יִהְיֶה כָּל־יְגֵבֵר עַל־אִשָּׁה וְלֹא־יִלְבַּשׁ

גֵּבֵר שִׁמְלַת אִשָּׁה כִּי תֹעֲבֶבֶת יְהוָה
6 אֱלֹהֶיךָ כִּלְעֵשֶׂה אֱלֹהִים: 6 ס כִּי יִקְרָא
קֹדֶצְפּוֹר | לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ כִּכְלֵעִץ | אוֹ
עַל־הָאָרֶץ אֲפֹרָחִים אוֹ בִיעִים וְהָאֵם
לְבָצַת עַל־הָאֲפֹרָחִים אוֹ עַל־הַבִּיעִים
7 לֹא־תִקַּח הָאֵם עַל־הַפְּנִים: שְׁלַח תִּשְׁלַח
אֶת־הָאֵם וְאֶת־הַפְּנִים תִּקַּח־לְךָ לְמַעַן
8 יִיטֵב לְךָ וְהָאֲרֻכַּת יָמִים: 8 ס שְׁלוּשֵׁי כִּי
תִבְנֶה בַּיִת חָדָשׁ וְעָשִׂיתָ מַעֲקֵה לַגֶּזֶק
וְלֹא־תִשִּׂים דָּמִים בְּבֵיתְךָ כִּי־יִפֹּל הַנֶּפֶל
9 מִמֶּנּוּ: לֹא־תִזְרַע כִּרְמֶיךָ כִּלְאִים סָפֹד תִּקְדָּשׁ
דְּמֵלֶאָה הַזֹּרַע אֲשֶׁר תִּזְרַע וְתִבְנֹאת
10 הַכֶּרֶם: 10 ס לֹא־תִחַרֵּשׁ בְּשׂוֹר וּבַחֲמוֹז
11 יַחְדָּו: לֹא תִלְבַּשׁ שְׁעִמְנוֹ צִמּוֹד וּפְשָׁתִים
12 יַחְדָּו: 12 ס גְּדָלִים תַּעֲשֶׂה־לְךָ עַל־
אַרְבַּע בְּנִפּוֹת כִּסּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר תִּכְסֶּה
13 בָּהֶם: 13 ס כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָא אֵלֶיהָ

וישנאה: ושם לה עלילת דברים והוצא
 עליה שם רע ואמר אתה אשה הואת
 לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה
 בתולים: ולקח אבי הנער ואמה והוציאו
 את בתולי הנער אל זקני העיר
 השערה: ואמר אבי הנער אל הזקנים
 את דבתי נתתי לאיש הזה לאשה
 וישנאה: והנה הוא שם עלילת דברים
 לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה
 בתולי בתי ופרשו השטלה לפני זקני
 העיר: ולקחו זקני העיר ההוא את
 האיש ויסרו אתו: וענשו אתו מאה
 כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם
 רע על בתולת ישראל ולויתתיה לאשה
 לא יוכל לשלחה פלמימו: ׀ ואם
 אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים
 לנער: והוציאו את הנער אל פתח

בית אביה וסקל ליה אנשי עירה באבנים
 ומתה כיעשתה נבלה בישראל לזנות
 בית אביה ובערת הרע מקרבך: ׀
 כיעוצא איש שכב ועם אשה בעלת
 בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם
 האשה והאשה ובערת הרע מישראל: ׀
 כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש
 ומצאה איש בעיר ושכב עמה: והוצאתם
 את שניהם אל שערי העיר ההוא
 וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער
 עד דבר אשר לא צעקה בעיר ואת
 האיש עד דבר אשר ענה את אשת
 רעהו ובערת הרע מקרבך: ׀ ואם
 בשדה ימצא האיש את הנער המארשה
 והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת
 האיש אשר שכב עמה לבדו: ולנער
 לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי

בְּאִשׁוֹ יָקוּם אִישׁ עַל-רֵעֵהוּ וּרְצָחוֹ נָפֵשׁ
 בֵּן הַדָּבָר הַזֶּה׃ כִּי בַשָּׂדֶה מִצְאָה צִעֲקָה
 הַנְּעוּר הַמְאֹרְשָׁה וְאִין מוֹשִׁיעַ לָהּ׃ ס
 כִּי-יִמְצָא אִישׁ נְעוּר בְּתוֹלָה אֲשֶׁר לֹא-
 אִרְשָׁה וּתְפֹשֶׁה וְשָׁכַב עִמָּה וְנִמְצָאוּ׃
 וְנָתַן הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִמָּה לְאָבִי הַנְּעוּר
 הַמְשֻׁמִּים כֶּסֶף וְלֹא-תִהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת
 אֲשֶׁר עָנָה לְאֹיְבֵיךָ שְׁלָחָה כְּלֵי-מִוּוֹ׃ ס
 כִּג לֹא-יִקַּח אִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ אָבִיו וְלֹא
 יִגְדֹּל כְּנַף אָבִיו׃ ס לֹא-יִבֹא פְצוּעֵי-
 דָּבָה וּכְרוֹת שִׁפְכָה בְּקֹהַל יְהוָה׃ ס
 לֹא-יִבֹא מִמּוֹר בְּקֹהַל יְהוָה גַּם הַדּוֹר
 עֲשִׂירֵי לֹא-יִבֹא לוֹ בְּקֹהַל יְהוָה׃ ס
 לֹא-יִבֹא עֲמוּנֵי וּמוֹאָבִי בְּקֹהַל יְהוָה גַּם
 הַדּוֹר עֲשִׂירֵי לֹא-יִבֹא לָהֶם בְּקֹהַל יְהוָה
 עַד-עוֹלָם׃ עַל-דָּבָר אֲשֶׁר לֹא-קָדְמוּ
 אֶתְכֶם בְּלַחֵם וּבַמִּים בַּדֶּרֶךְ בְּצִאתְכֶם

מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר שָׁכַר עֲלֶיךָ אֶת-בְּלִעַם
 בֶּן-בְּעוֹר מִסְתּוֹר אֲרָם נְהָרִים לְקַלְלֶךָ׃
 וְלֹא-אָבָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל-בְּלִעַם
 וַיְהַפְּדֵךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת-הַקַּלְלָה
 לְבִרְכָה כִּי אֲהַבְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ לֹא-
 תִדְרֹשׁ שְׁלָמִים וּטְבוֹתָם כְּלֵי-מִוּוֹ
 לְעוֹלָם׃ ס רְבִיעִי לֹא-תִתְעַב אָדָמִי כִּי
 אֲחִיךָ הוּא לֹא-תִתְעַב מִצְרִי כִּי-גֵר הָיִיתָ
 בְּאֶרֶצוֹ׃ בָּנִים אֲשֶׁר-יִוָּלְדוּ לָהֶם הַדּוֹר
 שְׁלִישִׁי יִבֹּא לָהֶם בְּקֹהַל יְהוָה׃ ס כִּי-
 תִצֵּא מִחֲנֶה עַל-אֹיְבֶיךָ וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל
 דָּבָר רָע׃ כִּי-יִהְיֶה בֶּן אִישׁ אֲשֶׁר לֹא-
 יִהְיֶה טָהוֹר מִקֶּרֶה-לִּילָה וַיֵּצֵא אֶל-מַחֻזּוֹ
 לְמַחֲנֶה לֹא יָבֹא אֶל-תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה׃ וְהָיָה
 לַפְּנוֹת-עָרֵב יִרְחֹץ בַּמַּיִם וּכְבֹּא הַשֶּׁמֶשׁ
 יָבֹא אֶל-תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה׃ וְיָד תִּהְיֶה לְךָ
 מַחֻזּוֹ לְמַחֲנֶה וַיֵּצֵאתָ שָׁמָּה חוּץ׃ וַיִּתֵּד

תהיה לך על-אונק והיה בשבתך חויץ
 וחפרתה בה ושבת וקפית את-צאתך:
 כי יהיה אלהיך מתהלך בקרב מחנהך¹⁵
 להצילך ולתת איבך לפניך והיה מחנהך
 קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב
 מאחריך: ¹⁶ ׀ לא-תסגור עבד אל-
 אדניו אשר-ינצל אליך מעם אדניו:
 עמך ישב בקרבך במקום אשר-יבחר¹⁷
 באחד שעריך בטוב לו לא תוננו: ׀
 לא-תהיה קדשה מבנות ישראל ולא-¹⁸
 יהיה קדש מבני ישראל: לא-תביא¹⁹
 אתנן זונה ומחיר פלג בית יהוה אלהיך
 לכל-גדר פי תועבת יהוה אלהיך גם-
 שניהם: ׀ לא-תשיך לאחיק נשך²⁰
 כסף נשך אכל נשך כל-דבר אשר ישך:
 לנכרי תשיך ולאחיק לא תשיך למען²¹
 יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך

על-הארץ אשר-אתה בא-שמה
 לרשתה: ׀ פי-תדר גדר ליהוה אלהיך²²
 לא תאחר לשלמו פי-דרשי דרשנו יהוה
 אלהיך מעמך והיה בך חטא: וכי תחזל²³
 לגדר לא-יהיה בך חטא: מוצא שפתיך²⁴
 תשמד ועשית כאשר גדרת ליהוה
 אלהיך נדבה אשר דברת בפיו: ׀
 חמישי²⁵ כי תבא בכרם רעה ואכלת ענבים
 פנפושך שבעך ואל-פליך לא תתן: ׀
 כי תבא בקמת רעה וקטפת מלילת²⁶
 בידך וחרמש לא תניף על-קמת רעה: ׀
 כד פיריקא איש אשה ובעלה והיה¹
 אם-לא תמצא-חן בעיניו פי-מצא בה
 ערות דבר וכתב לה ספר פריית ונתן
 בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו²
 והלכה והותרה לאיש-אחר: ושנאה³
 האיש האחרון וכתב לה ספר פריית

ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות
 האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה:
 לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה
 לשוב לקחתה להיות לו לאשה אהרי
 אשר הפמאה כרתועבה הוא לפני
 יהוה ולא תחטא את הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך נחלה: ס שש כ
 יקח איש אשה חדשה לא יצא בעצמא
 ולא יעבר עליו לכל הדבר נקי יהיה
 לביתו שנה אחת ושמח את אשתו
 אשר לקח: לא יחבל רחים ורכב כ
 נפש הוא חבל: ס כ כ
 וכל נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר
 בו ומכרו ומת הנגב ההוא ובערת הרע
 מקרבך: ס ה השמר
 לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו
 אתכם הכהנים הלויים כאשר צויתם

9 תשמרו לעשות: זכור את אשר עשה
 יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם
 10 ממצרים: ס כיתשה ברעה משאת
 מאומה לא תבא אל ביתו לעבט
 11 עבטו: בחוץ תעמד והאיש אשר אתה
 נשה בו יציא אליך את העבט החוצה:
 12 ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו:
 13 השבת לשוב לו את העבט כבוא השמש
 ושכב בשלמתו וברכך ואלה תהיה צדקה
 14 לפני יהוה אלהיך: ס שבע לא תעשק
 שכיר עני ואביון מאחריך או מגרד אשר
 15 בארצך בשעריך: ביומו תתן שכרו ולא
 תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו
 הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך
 16 אל יהוה והיה כף חטא: ס לא
 יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו
 17 על אבות איש בחטאו יומתו: ס לא

תפֹּה משַׁפֵּט גַּר יְתוֹם וְלֹא תִחַבֵּל בְּגֵד
 אֶלְמָנָה: וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם 18
 וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם עַל־כֵּן אֲנֹכִי
 מִצְוֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה: ס כִּי 19
 תִקְצֹר קִצְיֹרֶךָ בְּשׂוֹדֶךָ וְשָׁכַחְתָּ עִמּוֹ
 בְּשׂוֹדָה לֹא תָשׁוּב לִקְחָתוֹ לִגֵּר לִיתוֹם
 וְלֶאֱלִמָּנָה יִהְיֶה לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: ס כִּי תִחַבֵּט זֵיתֶךָ 20
 לֹא תִפְאֵר אַחֲרֶיךָ לִגֵּר לִיתוֹם וְלֶאֱלִמָּנָה
 יִהְיֶה: כִּי תִבְצֹר כִּרְמֶיךָ לֹא תַעֲוֹלֵל אַחֲרֶיךָ 21
 לִגֵּר לִיתוֹם וְלֶאֱלִמָּנָה יִהְיֶה: וְזָכַרְתָּ כִּי־ 22
 עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־כֵּן אֲנֹכִי
 מִצְוֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה: ס
 כֹּה כִּי־יִהְיֶה רִיב בֵּין אַנְשִׁים וּבְגִשּׁוֹ אֶל־ 1
 הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוֹם וְהִצְדִּיקוּ אֶת־הַצְדִּיק
 וְהַרְשִׁיעוּ אֶת־הַרְשָׁע: וְהָיָה אִם־בֵּין הַכּוֹת 2
 הַרְשָׁע וְהַפִּילוּ הַשְּׁפָט וְהִבְהוּ לַפְּנֵי כַּדִּי

3 רַשְׁעֵתוֹ בְּמִסְפָּר: אַרְבָּעִים יִכְנוּ לֹא יִסֹּף
 פְּנֵי־יִסֹּף לְהַפְתּוֹ עַל־אֵלֶּה מִכָּה רַבָּה
 4 וְנִקְלָה אַחִיךָ לְעִינֶיךָ: לֹא־תִחַסֵּם שׁוֹר
 5 כַּדִּישׁוֹ: ס כִּי־יִשְׁכּוּ אָחִים יַחְדָּו וּמֵת
 אֶחָד מֵהֶם וּבֶן אִיֶּזְלוֹ לֹא־תִהְיֶה אִשְׁת־
 הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יִבְמָה יִבֹּא עָלֶיהָ
 6 וְלִקְחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וּבְמָה: וְהָיָה הַכֹּזֵב
 אֲשֶׁר תִּלְדַּר יָקוּם עַל־שֵׁם אָחִיו הַמֵּת
 7 וְלֹא־יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל: וְאִם־לֹא יִחַפֵּץ
 הָאִישׁ לִקְחָתָּ אֶת־בְּמָתוֹ וְעָלְתָהּ יְבָמָתוֹ
 הַשְּׂעִרָה אֶל־הַזִּקְנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יְבָמִי
 לְחָקִים לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה
 8 יְבָמִי: וְקָרְאוּ לוֹ זִקְנֵי־עִירוֹ וְדִבְרוּ אֵלָיו
 9 וְעָמַד וְאָמַר לֹא חִפְצָתִי לִקְחָתָהּ: וּנְגִישָׁה
 יְבָמָתוֹ אֵלָיו לְעִינֵי הַזִּקְנִים וְחָלְצָה נַעֲלָו
 מֵעַל רַגְלָו וּרְקָה בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה
 כֹּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִבְנֶה אֶת־

בית אחיו: ונקרא שמו בישראל בית
 חלוצי העל: ם פיינצו אנשים יחדו
 איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל
 את אשה מיד מכהו ושלחה ידה
 והחזיקה במבשוי: וקצתה את כפה
 לא תחוס עינה: ם לא יהיה לה
 כביסה אבן ואבן גדולה וקטנה: לא
 יהיה לה בביתה איפה ואיפה גדולה
 וקטנה: אבן שלמה וצדק יהיה לה
 איפה שלמה וצדק יהיה לה למען
 יאריכו ימיה על האדמה אשר יהיה
 אלהיה נתן לה: פי תועבת יהוה אלהיה
 כל עשה אלה כל עשה עול: פ מספור
 וזכור את אשר עשה לה עמלק בדרך
 בצאתכם ממצרים: אשר קרף בדרך
 וינגב בך בלד הנחשלים אחריך ואתה
 עיף ויגע ולא ירא אלהים: והיה בהניח

יהוה אלהיה: לך מפל איבך מסביב
 בארץ אשר יהוה אלהיה נתן לך נחלה
 לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת
 השמים לא תשכח: פ

סדר כי תבוא

1 כו יהוה ביתבוא אלה ארץ אשר
 יהוה אלהיה נתן לך נחלה וירשתה
 2 וישבת בה: ולקחת מראשית וכל פרי
 האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה
 אלהיה נתן לך ושמת בטנא והלכת
 אלה המקום אשר יבחר יהוה אלהיה
 3 לשכן שמו שם: ובאת אלה הפהן אשר
 יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדת
 היום ליהוה אלהיה כי באתי אלה ארץ
 אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו:
 4 ולקח הפהן הטנא מידך והניחו לפני
 5 מזבח יהוה אלהיה: וענית ואמרת לפניו

יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד
 מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם
 לגוי גדול עצום ורב: וירעו אתנו ⁶
 המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה
 קשה: ונצלעק אל־יהוה אלהי אבותינו ⁷
 וישמע יהוה את־קלנו וירא את־ענינו
 ואת־עמלנו ואת־להצנו: ויוצאו יהוה ⁸
 ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא
 גדל ובאאות ובמפתים: ויבאנו אל־
 דמקום הוה ויתן לנו את־הארץ הזאת
 ארץ זבת חלב ודבש: ועתה הנה ¹⁰
 הבאתי את־ראשית פרי האדמה אשר
 נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך
 והשתחית לפני יהוה אלהיך: ושמת ¹¹
 בכל־השוב אשר נתן לך יהוה אלהיך
 ולביתך אתה והלוי והגר אשר
 בקרבך: ¹² **ס** שני פי תכלה לעשר את־

כל־מעשר תבואתך בשנה השליש
 שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום
 ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבועי:
 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש ¹³
 מן־הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום
 ולאלמנה ככל־מצותך אשר צויתני לא־
 עברתי ממצותיך ולא שכחתי: לא־
 אכלתי באני ממנו ולא־בערתי ממנו
 כטמא ולא־נתתי ממנו למת שמעתי
 בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר
 צויתני: השקיפה ממעון קדשך מן־
 השמים וברך את־עמך את־ישראל ¹⁵
 ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר
 נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב
 ודבש: ¹⁶ **ס** שלישי היום הוה יהוה אלהיך
 מצוה לעשות את־החקים האלה ואת־
 המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל־

לכבדך ובכל נפשך: את יהוה האמרת 17
היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו
ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע
בקלו: ויהוה האמירך היום להיות לו 18
לעם סגולה כאשר דבר לך ולשמד כל
מצותיו: ולתתך עליון על כל הגוים 19
אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת
ולהיתד עם קדש ליהוה אלהיך כאשר
דבר: פ רבי כז ויצו משה וקני 1
ישראל את העם לאמד שמד את כל
המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום:
והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל 2
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת
לך אבנים גדולות ושרת אתם בשיר: 3
וכתבת עליהן את כל דברי התורה
הזאת בעברך למען אשר תבא אל
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ

זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה
אלהי אבותיך לך: והיה בעברכם את 4
הירדן תקימו את האבנים האלה אשר
אנכי מצוה אתכם היום בחר עיבד
ושרת אותם בשירה ובנגינת שם מוזבח 5
ליהוה אלהיך מוזבח אבנים לאתנוף
עליהם ברזל: אבנים שלמות תבנה 6
את מוזבח יהוה אלהיך והעלית עליו
עולת ליהוה אלהיך: וזבחת שלמים 7
ואכלת שם ושמתת לפני יהוה אלהיך:
וכתבת על האבנים את כל דברי 8
התורה הזאת באר היטב: ס ודבר
משה והנחמים הלויים אל כל ישראל
לאמד הסבת ושמע ישראל היום הוה 9
נהיית לעם ליהוה אלהיך: ושמעת בקול 10
יהוה אלהיך ועשית את מצותו ואת
חקיו אשר אנכי מצוה היום: ס חמישי

ויצו משה את־העם ביום ההוא לאמר: 11
 אלה יעמדו לברך את־העם על־הר 12
 גרזים בעברכם את־הירדן שמעון ולוי
 ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן: ואלה 13
 יעמדו על־הקללה בהר עיבל ראובן גד
 ואשר וזבולן דן ונפתלי: וענו הלויים 14
 ואמרו אל־כֹּל־איש ישראל קול רם: ס
 ארוך האיש אשר יעשה פסל ומסכה 15
 תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם
 בפתר וענו כל־העם ואמרו אמן: ס
 ארוך מקלה אביו ואמו ואמר כל־העם 16
 אמן: ס ארוך מסיג גבול רעהו ואמר 17
 כל־העם אמן: ס ארוך משנה עור 18
 בדרך ואמר כל־העם אמן ס ארוך 19
 מפה משפט גריתום ואלמנה ואמר
 כל־העם אמן: ארוך שכב עם־אשת 20
 אביו כי גלה פנף אביו ואמר כל־העם

21 אמן: ס ארוך שכב עם־כֹּל־בְּהֵמָה
 22 ואמר כל־העם אמן: ס ארוך שכב
 עם־אחתו בת־אביו או בת־אמו ואמר
 23 כל־העם אמן: ס ארוך שכב עם־
 24 חתנתו ואמר כל־העם אמן: ס ארוך
 מפרה רעהו בפתר ואמר כל־העם
 25 אמן: ס ארוך לקח שחר להבות
 נפש דם נקי ואמר כל־העם אמן: ס
 26 ארוך אשר לא־יקים את־דברי התורה
 הזאת לעשות אותם ואמר כל־העם
 1 אמן: ס כח יהוה אם־שמעו תשמע
 בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את־
 כל־מצוותיו אשר אנכי מצוה היום ונתתך
 2 יהוה אלהיך עליון על־כל־גווי הארץ:
 ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך
 3 כי תשמע בקול יהוה אלהיך: ברוך
 4 אתה בעיר וברוך אתה בשדה: ברוך

פרי בטןך ופרי אדמתך ופרי בהמתך
 שגר אלפיך ועשתרות צאנך: ברוך
 5 מנאך ומשאתך: ברוך אתה כבאך
 6 וברוך אתה בצאתך: שש יתן יהוה את
 7 איביך הקמים עליך ונגפים לפניך בדרך
 אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו
 לפניך: יצו יהוה אתך אתה הברכה
 8 בצאתך ובכל משלה ירך וברוך
 9 בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: יקומך
 יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך
 כי תשמר את מצות יהוה אלהיך
 והלכת בדרךיו: וראו פלעמי הארץ
 10 כי שם יהוה נקרא עליך וראו ממה:
 והותר יהוה לטובה בפרי בטןך ובפרי
 11 בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה
 אשר נשבע יהוה לאבותיך לתת לך:
 12 יפתח יהוה ואת אוצרו הפיב את

השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך
 את כל מעשה ירך והלית גוים רבים
 13 ואתה לא תלוה: ונתת יהוה לראש ולא
 לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה
 בית שמע אל מצות ו יהוה אלהיך
 אשר אנכי מצוה היום לשמור ולעשות:
 14 ולא תסור מפל הדברים אשר אנכי
 מצוה אתכם היום ימין ושמאל ללכת
 אחרי אלהים אחרים לעבדם: פ
 15 והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך
 לשמור לעשות את כל מצותיו והקתיו
 אשר אנכי מצוה היום ובאו עליך כל
 16 הקללות האלה והשיגך: ארור אתה
 17 בעיר וארור אתה בשדה: ארור מנאך
 18 ומשאתך: ארור פרי בטןך ופרי
 אדמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך:
 19 ארור אתה כבאך ובאך וארור אתה בצאתך:

20 יִשְׁלַח יְהוָה בְּךָ אֶת־הַמָּאֲרָה אֶת־
 הַמְּהוּמָה וְאֶת־הַמַּגֵּעַת בְּכָל־מְשַׁלַּח
 יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הַשְּׂמֹדֶךָ וְעַד־
 אֲבֹרֶךָ מִהַר מִפְּנֵי רֹעַ מַעֲלָלֶיךָ אֲשֶׁר
 21 עֲוֹבֵתָנִי יִרְבֶּק יְהוָה בְּךָ אֶת־הַדָּבָר עַד
 כִּלְתוֹ אֶתְךָ מֵעַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־אֵתָהּ
 22 בְּאִשְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ יִכְבֶּה יְהוָה בְּשַׁחֲפֹת
 וּבַקִּדְחֹת וּבַדִּלְקָת וּבַחֲרָר וּבַחֲרָב
 וּבַשְּׂפֹן וּבַיִרְקוֹן וּרְדִפֶּךָ עַד אֲבֹרֶךָ
 23 וְהָיוּ שְׂמִיד אֲשֶׁר עֲלִי־אִשְׁךָ נְחֹשֶׁת
 וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר־תִּחְתֶּיךָ בְּרוּז לִיתֵן יְהוָה
 24 אֶת־מַטְר אֶרְצֶךָ אֲבָק וְעָפָר מִן־הַשָּׁמַיִם
 יִרְדּוּ עֲלֶיךָ עַד הַשְּׂמֹדֶךָ יִתְּנֶךָ יְהוָה וְנָגַף
 25 לִפְנֵי אֵיבֶיךָ בַּדָּרֶךְ אֶחָד תִּצַּא אֵלָיו
 וּבִשְׂבָעָה דְרָכִים תָּנוּס לִפְנָיו וְהָיִתָּ
 26 לְזֹעֵה לְכָל מַמְלֹכוֹת הָאָרֶץ וְהָיִתָּה
 נִבְלָתָה לְמֹאֲכָל לְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם

27 וּלְבַקֵּמַת הָאָרֶץ וְאִין מִחְרִיד יִכְבֶּה יְהוָה
 בְּשָׁחִין מַצְרִים וּבַעֲפָלִים וּבַגְּרָב וּבַחֲרָס
 28 אֲשֶׁר לֹא־תֹכֵל לְהִרְפֹּא יִכְבֶּה יְהוָה
 29 בְּשִׁנְעוֹן וּבַעֲוֹרוֹן וּבִתְמַהוֹן לִבְבִי וְהָיִתָּ
 מִמִּשְׁשׁ בַּצְּהָרִים כַּאֲשֶׁר יִמְשֹׁשׁ הָעוֹר
 בְּאִפְלָה וְלֹא תִצְלִח אֶת־דְּרָכֶיךָ וְהָיִתָּ
 אֶדְ עֶשׂוֹק וְגִזּוּל כְּלֵי־הַיָּמִים וְאִין מוֹשִׁיעַ
 30 אִשָּׁה תֹאֲרֵשׁ וְאִישׁ אַחֵר יִשְׁגַּלְנֶה בֵּית
 תְּבִנָּה וְלֹא־תִשָּׁב בּוֹ כָּרֶם תִּשַׁע וְלֹא
 31 תִּחְלַלְנֵנוּ שׂוֹרֶךָ מְבוּחַ לְעֵינֶיךָ וְלֹא תֹאכַל
 מִמִּנּוֹ חֲמֹדֶךָ גִּזּוּל מִלִּפְנֶיךָ וְלֹא יָשׁוּב לְךָ
 צֹאנֶךָ נִתְּנוֹת לְאֵיבֶיךָ וְאִין לְךָ מוֹשִׁיעַ
 32 בְּנִיָּה וּבְנֹתֶיךָ נִתְּנִים לְעַם אַחֵר וְעֵינֶיךָ
 רֹאוֹת וּבְלוֹת אֵלֶיךָ כְּלֵי־הַיָּמִים וְאִין לְאֵל
 33 יָדְךָ פָּנִי אֲדַמְתֶּךָ וְכָל־יְגִיעֶךָ יֹאכַל עִם
 אֲשֶׁר לֹא־יִדְעֶתָ וְהָיִיתָ רַק עֶשׂוֹק וְרִצּוֹן
 34 כְּלֵי־הַיָּמִים וְהָיִיתָ מִשְׁנַע מִמֶּרְאֵה עֵינֶיךָ

וּבְשָׁחִין ק' וּבְשָׁחִין ק'

35 אשר תראה: יבכה יהוה בשחין רע על-
 הברכים ועל השקים אשר לא תוכל
 להרפא מפני רגלה ועד קרקרה: ילך
 36 יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך
 אל-גוי אשר לא ידעת אתה ואבתך
 ועבדת שם אלהים אחרים עין ואבן:
 והיית לשמה למשל ולשנינה בכל
 37 העמים אשר ינהגו יהוה שמה: ורע
 רב תוציא השדה ומעט תאסף כי
 יחסלנו הארבה: פרמים תפגע ועבדת
 39 ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו
 התלעת: זיתים יהיו לך בכל-גבולך
 40 ושמן לא תסוף כי ישל זיתך: פנים
 41 ובנות תוליד ולא ידו לך כי ילכו
 בשבי: כל-עצד ופרי אדמתך יירש
 42 הצלצל: הגר אשר בקרבך יעלה עליך
 43 מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה:

44 הוא ילך ואתה לא תלוננו הוא יהוה
 45 לראש ואתה תהיה לזנב: ובאו עליך
 כל-הקללות האלה וירפוק והשיגוק
 עד השמדך כילא שמעת בקול יהוה
 אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר
 46 צוה: והיו כף לאות ולמופת ובזרעה
 47 עד-עולם: תחת אשר לא-עבדת את-
 יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב
 48 כל: ועבדת את-איביך אשר ישלחנו
 יהוה כף ברעב ובצמא ובעירם ובחסר
 כל ונתן על ברול על-צוארך עד
 49 השמידו אתך: ישא יהוה עליך גוי
 מרחק מקצה הארץ באשר יראה הנשר
 50 גוי אשר לא ישתמע לשונו: גוי עז פנים
 אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן:
 51 ואכל פרי בהמתך ופרי-אדמתך עד
 השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש

ויצהר שנה אלפיה ועשתרת צאנה עד
 האבידו אתך: והצר לה בכל שערך 52
 עד רדת חמתך הגבהת והבצרות אשר
 אתה במה בהן בכל ארצה והצר לה
 בכל שערך בכל ארצה אשר נתן יהוה
 אלהיך לה: ואכלת פרי בטנה בשר 53
 בנה ובגתיה אשר נתן לה יהוה אלהיך
 במצור ובמצוק אשר יציק לה איבה:
 האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו 54
 באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר
 יותיר: מתת לאחד מהם מבשר בנו 55
 אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור
 ובמצוק אשר יציק לה איבה בכל
 שערך: הרפה בך והענגה אשר לא 56
 נסתה בקי רגלה הצג על הארץ מהתענג
 ומרד תרע עינה באיש חיקה ובבנה
 ובבתה: ובשלתה היוצת ממין רגליה 57

ובבניה אשר תלד כיתאכלם בחסר
 כל בפתר במצור ובמצוק אשר יציק
 לה איבה בשערך: אכלא תשמר 58
 לעשות את כל דברי התורה הזאת
 הכתבים בספר הזה ליראה את השם
 הנכבד והגורא הזה את יהוה אלהיך:
 והפלא יהוה את מפתך ואת מכות זרעך 59
 מכות גדלת ונאמנות וחלים רעים
 ונאמנים: והשיב בך את כל מדונה 60
 מצרים אשר גדת מפניהם ודבקו בך:
 גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב 61
 בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך
 עד השמרך: ונשאתם במתי מעט 62
 תחת אשר הייתם כבוכבי השמים לרב
 כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך: והיה 63
 באשר שש יהוה עליכם להטיב אתכם
 ולהרבות אתכם פן ישיש יהוה עליכם

להאביר אתכם ולהשמיר אתכם
ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא
שמה לרשתה: והפיצה יהוה בכל
העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ
ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא
ידעת אתה ואבותיך עין ואבן: ובגוים
ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לבך
רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון
עינים ודאבון נפש: והיו חידת תלאים
לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין
בחיד: בכקר תאמר מיריתן ערב ובערב
תאמר מיריתן בכקר מפחד לבבך אשר
תפחד ומפראה עיניך אשר תראה:
והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך
אשר אמרתי לך לאתסיף עוד לראתה
והתמפרתם שם לאיבך לעבדים
ולשפחות ואין קנה: ס אלה דברי

הפרית אשר צוה יהוה את משה לכת
את בני ישראל בארץ מואב מלבד
הפרית אשר פרת אתם בחרב: פ שבע
כש ויקרא משה אל כל בני ישראל ויאמר
אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה
יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל ארצו: המסות
הגדלות אשר ראו עיניך האת והמסות
הגדלים ההם: ולא נתן יהוה לכם לב
לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד
היום הזה: ואילך אתכם ארבעים שנה
במדבר לא יכלו שלמתיכם מעליכם
ונעלך לא בלתה מעל רגלך: לחם לא
אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען
תדעו כי אני יהוה אלהיכם: מספור ותבאו
אל המקום הזה ויצא סוּחן מלך השבון
ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה

ונפם: ונקח את ארצם ונתנה לנחלה
 לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי:
 ושמתם את דברי הברית הזאת
 ועשיתם אתם למען תשפילו את כל
 אשר תעשו: פ

סדר נצבים

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה
 אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקניכם
 ושטריכם כל איש ישראל: טפכם
 נשיכם וגרך אשר בקרב מחנה מחטב
 עציף עד שאב מומד: לעברך בברית
 יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך
 פדת עמך היום: שי למען הקים אתך
 היום ולו לעם והוא יהיה לך לאלהים
 כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתך
 אברהם ליצחק וליעקב: ולא אתכם
 לבדכם אנכי פדת את הברית הזאת

ואת ה' אלהי ה' הזאת: כי את אשר ישנו
 פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו
 ואת אשר איננו פה עמנו היום: שישו
 כראתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ
 מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים
 אשר עברתם: ותראו את שקוציהם
 ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר
 עמדם: פויש בכם איש אר' אשה או
 משפחה אר' שבט אשר לבבו פנה היום
 מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את
 אלהי הגוים ההם פויש בכם שרש פרה
 ראש ולענה: והיה בשמעו את דברי
 ה' אלהי ה' הזאת והתפרך בלבבו לאמר
 שלום יהיה לי כי בשרות לפי ארץ
 למען ספות הרוח את הצמאה: לא
 יאבה יהוה סלח לו כי או יעשן אר'
 יהוה וקנאתו באיש ההוא ור' בצה בו

כָּל־הָאֱלֹהִים הַפְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה וּמַחֲהֵה
 יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וְהִבְדִּילֹוּ 20
 יְהוָה לְרַעְיָה מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל
 אֱלֹהֵי הַבְּרִית הַפְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה
 הַזֶּה: וְאָמַר הַדּוֹר הַאֲחֵרֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר 21
 יִקְוּמוּ מֵאֲחֵרֵיכֶם וְהִנְכַּרְוּ אֲשֶׁר יָבֵא מֵאֶרֶץ
 רַחֲוִקָה וְרָאוּ אֶת־מִפְּוֹת הָאָרֶץ הַזֹּאת
 וְאֶת־תַּחֲלָאֵיהָ אֲשֶׁר־חָלָה יְהוָה בָּהּ:
 גְּפֹרִית וּמִלַּח שְׂרָפָה כָּל־אֶרֶץ הָאֵל 22
 תִּזְרַע וְלֹא תַצְמַח וְלֹא יֵעָלֶה בָּהּ כָּל־
 עֵשֶׂב בְּמִהְפַּכַת סֹדֶם וְעַמּוּדָה אֲדָמָה
 וְצִבְיִים אֲשֶׁר הִפֵּף יְהוָה בְּאִפּוֹ וּבַחֲמָתוֹ:
 וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עֲלֵמָה עֲשֵׂה יְהוָה 23
 כִּכֵּה לְאֶרֶץ הַזֹּאת מִה חָרִי הָאֵף הַגָּדוֹל
 הַזֶּה: וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עֲזָבוּ אֶת־בְּרִית 24
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר בְּרַת עַמּוֹם
 בְּהוֹצִיאֹו אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְיִלְכוּ 25

וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם
 אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יִדְרְעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם:
 וַיַּחֲרֹאֲף יְהוָה בְּאֶרֶץ הַזֹּאת לְהִבְיֵא 26
 עֲלֵיהָ אֶת־כָּל־הַקְּלָלָה הַפְּתוּבָה בְּסֵפֶר
 הַזֶּה: וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל אֲדָמָתָם בְּאֵף
 וּבַחֲמָה וּבִקְצָף גָּדוֹל וַיִּשְׁלַכֶם אֶל־אֶרֶץ
 אַחֲרַת כַּיּוֹם הַזֶּה: הִנְסַתְרַת לַיהוָה 28
 אֱלֹהֵינוּ וְהִנְגַּלְתָּ לָנוּ וּלְבְנֵינוּ עַד־עוֹלָם
 לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: ס
 1 רביעי (שני נמסרו) ל וְהָיָה כִּי־יָבֹאוּ עֲלֵיךָ
 כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַפְּרֹכָה וְהַקְּלָלָה
 אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל־לִבְכֶּךָ
 בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִיִּחֲדֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 2 שְׂמָה: וְשִׁבַּת עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעַת
 בְּקִלּוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם אֹתָהּ
 3 וּבְנִיךָ בְּכָל־לִבְכֶּךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ: וְשָׁב
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב

וקִבַּצְךָ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצָה יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ אִם־יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצְחָה 4
 הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבֹּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם
 יִקָּחְךָ׃ וְהִבִּיאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ 5
 אֲשֶׁר־רָשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וּירְשָׁתָהּ וְהֵיטִבְךָ
 וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ׃ וּמֵל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ 6
 אֶת־לִבְכָּךְ וְאֶת־לִבְבִי וְרָעַד לְאֹהֲבָה אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹל־לִבְכָּךְ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
 לְמַעַן חַיֶּיךָ׃ הַמִּישֵׁי (שְׁלִישֵׁי צִנּוּסוֹר) וְנָתַן יְהוָה 7
 אֱלֹהֶיךָ אֶת־כָּל־הָאֲלוֹת הָאֵלֹהִים עַל־אֲבִיךָ
 וְעַל־שְׁנָאִיךָ אֲשֶׁר רָדַפְּךָ׃ וְאַתָּה תָּשׁוּב 8
 וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וַעֲשִׂיתָ אֶת־כָּל־
 מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוֹת הַיּוֹם׃ וְהוֹתִירְךָ 9
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּפָרִי
 בְּמִנְיָהּ וּבְפָרִי בְּהַמְתָּהּ וּבְפָרִי אֲדַמְתָּהּ
 לְטֹבָה כִּי יָשׁוּב יְהוָה לְשׁוּשׁ עֲלֶיךָ
 לְטוֹב כִּי־אֲשֶׁר־שָׂשׂ עַל־אֲבֹתֶיךָ׃ כִּי 10

תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמּוֹ
 מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה
 הַזֶּה כִּי תָשׁוּב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל־
 11 לִבְכָּךְ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ׃ ׀ שְׁשֵׁי כִּי הַמִּצְוָה
 הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוֹת הַיּוֹם לֹא־נִפְלְאוֹת
 12 הוּא מִמֶּךָ וְלֹא־רָחֲקָה הוּא׃ לֹא בַשָּׁמַיִם
 הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה־לָּנוּ הַשְּׁמַיְמָה וְיִקַּח־
 13 לָּנוּ וְיִשְׁמַעֲנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה׃ וְלֹא־מֵעֵבֶר
 לַיָּם הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲבֹר־לָּנוּ אֶל־עֵבֶר
 הַיָּם וְיִקַּח־ לָּנוּ וְיִשְׁמַעֲנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה׃
 14 כִּי־קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד בְּפִיךָ
 וּבְלִבְכָּךְ לַעֲשׂוֹת׃ ׀ שְׁבִיעִי (רְבִיעִי צִנּוּסוֹר)
 15 רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־
 16 הַטּוֹב וְאֶת־הַמּוֹת וְאֶת־הָרַע׃ אֲשֶׁר אֲנִכִּי
 מִצְוֹת הַיּוֹם לֹאֲהַבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו וּלְשִׁמּוֹ מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו
 וּמִשְׁפָּטָיו וְחֵיטָת וְרִבִּית וּבְרִכָּה יְהוָה

אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה
 לרשתה: ואם יפנה לבבך ולא תשמע
 ונדחת והשתחית לאלהים אחרים
 ועבדתם: ספיר הגדתי לכם היום כי
 אבד תאבדון לא תאריבן ימים על-
 האדמה אשר אתה עבר את הירדן
 לבוא שמה לרשתה: העדתי בכם היום
 את השמים ואת הארץ החיים והמות
 נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת
 בחיים למען תחיה אתה וזרעך: לאהבה
 את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה
 בו כי הוא חיך וארך ימך לשבת על-
 האדמה אשר נשבע יהוה לאבתך
 לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: פ

סדר וילך

לא וילך משה וידבר את הדברים
 האלה אל בני ישראל: ויאמר

אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום
 לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר
 אלי לא תעבד את הירדן הזה: יהוה
 אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד
 את הגוים האלה מלפניך וירשתם
 יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר
 יהוה: שני ועשה יהוה להם כאשר עשה
 לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם
 אשר השמיד אתם: ונתנם יהוה לפניכם
 ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי
 אתכם: חזקו ואמצו אל תיראו ואל-
 תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא
 ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך: פ
 שלישי (חמישי במחזור) ויקרא משה ליהושע
 ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ
 כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ
 אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם

ואתה תנחילנה אותם: ויהיה הוא ויהיה לך
 לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא
 יעזבך לא תירא ולא תחת: וכתב משה
 אתהתורה הזאת ויתנה אלההכהנים
 בני לוי הנשאים אתארון ברית יהוה
 ואלפלזקני ישראל: וביעי ויצו משה
 אותם לאמר מקץ שבע שנים במער
 שנת השמיטה בהג הספות: בבוא כל
 ישראל לראות אתפני יהוה אלהיך
 במקום אשר יבחר תקרא אתהתורה
 הזאת נגד פלישראל באזניהם: הקהל
 אתהעם האנשים והנשים והטף וגרך
 אשר בשערך למען ישמעו ולמען ילמדו
 ויראו אתיהוה אלהיכם ושמרו לעשות
 אתכלדברי התורה הזאת: ובניהם
 אשר לאידעו ישמעו ולמדו ליראה
 אתיהוה אלהיכם בלדימים אשר אתם

חיים עלהארמה אשר אתם עברים
 אתהירדן שמה לרשתה: פ חמישי
 14 (ששי כמסור) ויאמר יהוה אלמשה הן
 קרבו ימך למות קרא אתיהושע
 והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה
 ויהושע ויתיצבו באהל מועד: וירא
 יהוה באהל בעמוד ענן ועמוד עמוד
 16 הענן עלפתח האהל: ויאמר יהוה אל
 משה הנך שכב עםאבתך וקם העם
 הזה וונה אחרי: אלהי נכרהארץ אשר
 הוא באשמה בקרבוועזבני והפר את
 17 בריתי אשר פרתי אתו: וחרה אפי בו
 ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם
 והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות
 ואמר ביום ההוא הלא על בראין אלהי
 18 בקרבי מצאוני הרעות האלה: ואנכי
 הסתר ונסתיר פני ביום ההוא על כל

הרעה אשר עשה בי פנה אל־אלהים
 אחרים: ועתה כתבו לכם את־השירה 19
 הזאת ולמדוה את־בני ישראל שימה
 בפייהם למען תהיה־לי השירה הזאת
 לעד בבני ישראל: ששי (שביעי בנחזור)
 כי־אביאנו אל־הארמה אשר־נשבעתי 20
 לאבותיו וזבת חלב ודבש ואכל ושבע
 ודשן ופנה אל־אלהים אחרים ועבדום
 ונאצוני והפר את־בריתי: והיה כי־ 21
 תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה
 השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח
 מפיו ורעו כי ידעתי את־יצרו אשר הוא
 עשה היום בטרם אביאנו אל־הארץ
 אשר נשבעתי: וכתב משנה את־ 22
 השירה הזאת ביום ההוא וילמדוה את־
 בני ישראל: ויצו את־הושע בן־נון 23
 ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את־

בני ישראל אל־הארץ אשר־נשבעתי
 להם ואנכי אהיה עמך: ויהי ככלות 24
 משה לכתב את־דברי התורה הזאת
 על־ספר עד תמם: שביעי ויצו משה את־ 25
 הלויים נשאי ארון ברית־יהוה לאמר:
 לקח את ספר התורה הזה ושמעתם אתו 26
 מצד ארון ברית־יהוה אלהיכם והיה־שם
 בך לעד: כי אנכי ידעתי את־מרוד ואת־ 27
 ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום
 ממרים היתם עסי־הוה ואף כי־אחרי
 מותי: מפסיר הקהילו אלי את־כל־זקני 28
 שבטיכם ושמוריכם ואדברה באזניהם
 את הדברים האלה ואעידה בם את־ 29
 השמים ואת־הארץ: כי ידעתי אחרי־מותי
 כי־השחת תשחתון וסרתם מן־הדרך
 אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה
 באחרית הימים כי־תעשו ארתי־רע

בְּעֵינַי יְהוָה לְהַעֲשֹׂם בְּמַעֲשֵׂה יָדֵיכֶם:
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנוֹ בְּלִקְהֵל יִשְׂרָאֵל
אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תָּמוּם: פ

סדר האזינו

לב האזינו השמים ואדברה ותשמע
הארץ אמרי סי: יערף כמטר לקחי
תול כפול אמרתי בשעירם עלידשא
וכרביבים עליעשב: פי שם יהוה אקרא
הבו גדל לאלהינו: הצור תמים פעלו
פי כל־הרכיו משפט אל אמונה ואין עול
צדיק וישר הוא: שחת לו לא בניו מומם
הזר עקש ופתלתל: דליהוה תגמלה
זאת עם נבל ולא חכם הלוא־הוא אביך
קנך הוא עשה ויכננה: שני זכר ימות
עולם בניו שנות דרודר שאל אביך
וינדה וקניך ויאמרו לך: בהנחל עליון
גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים

9 לְמַסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי חֶלֶק יְהוָה עִמּוֹ
10 יַעֲקֹב חֶבְרֵל נַחֲלָתוֹ: יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ
מִדְבָּר וּבְתַהוֹ יִלֵּל יִשְׁמֵן יִסְבְּכַנְדְּהוּ
11 יְבוֹנְנֵהוּ יִצְרְנֵהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינָיו: כְּנֹשֶׁר
יַעִיר קִנּוֹ עַל־גּוֹזְלוֹ יַרְחֹף יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו
12 יִקְחֵהוּ יִשְׂאֵהוּ עַל־אֲבָרְתָו: שְׁלִישֵׁי יְהוָה
13 בְּרֹד יִנְחֵנוּ וְאִין עִמּוֹ אֵל נִכְר: וְרַבְבֵּהוּ
עַל־בְּמוֹתַי אֶרֶץ וַיֹּאכֵל תְּנוּבַת שְׂרָי
וַיִּנְקְהוּ דְבַשׁ מִסְּלַע וְשִׁמְן מִחֲלֹמֵשׁ צוּר:
14 חֲמַצַּת בָּקָר וְחֵלֶב צֹאן עִס־חֵלֶב בָּרוּם
וְאֵילִים בְּנֵי־בֶשֶׂן וְעֵתוּדִים עִס־חֵלֶב
כְּלִיֹּת חֲטָה וְדַם־עֵגֶב תִּשְׁתַּחֲחַמְר:
15 וַיִּשְׁמֵן יִשְׂרָוִן וַיִּבְעַט שְׁמַנְת עֵבֵית כִּשְׁוֹת
וַיִּטֵּשׂ אֱלוֹהַ עֲשָׂהוּ וַיִּנְבֵּל צוּר יִשְׁעָתוֹ:
16 יִקְנֵאֵהוּ בָרוּם בַּתּוֹעֲבַת יִכְעִיסָהוּ: יִזְבְּחוּ
לְשֵׁרִים לֹא אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם
חַדְשִׁים מִקְרָב פְּאוֹ לֹא שְׁעָרוּם אֲבָתֵיכֶם:

צור ילדה תשי ותשבה אל מחלוקת: 18
 רביעי וירא יהוה וינאץ מפעם בניו ובנותיו: 19
 ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה 20
 אחריתם כי דור תהפכת המה בנים
 לא יאמן בם: הם קנאוני בלא אלה 21
 פעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא
 עם בגוי נבל אנעים: כי אש קדחה 22
 באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל
 ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים: אספה 23
 עלימו רעות הצי אכלה בם: מזו רעב
 ולחמי רשף וקטב מירי ושדבהמת
 אשלה בם עם חמת וחלי עפר: מחוי
 תשבלה רב ומחדרים אימה גס בחור
 גס בתולה וינק עם איש שיבה: אמרת
 אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם: לולי
 בעם אויב אגור שדינפרו צרימו פיך
 ואמר ידנו רמה ולא יהוה פעל כל-

זאת: כי גזי אבד עצות המה ואין בהם 24
 תבונה: חסיש לוי חכמו ישפילו זאת יבינו 25
 לאחריתם: איכה ירדה אחד אלה ושנים 26
 יניסו רבבה אסילא כי צורם סכרם
 יהוה הסגירם: כי לא כצורנו צורם 27
 ואיבינו פלילים: כי מנפן סדם גפנב
 ומשדמת עמרה ענבמו ענבי יוש 28
 אשבלת מדרת למו: חמת תנינם יינם 29
 וראש פתנים אכזר: הלא הוא כמם 30
 עמדי חתום באוצרתי: לי נקם ושלם
 לעת תמוט רגלם פי קרוב יום אידם
 וחש עתדת למו: כי ירד יהוה עמו ועל
 עבדיו יתנחם כי יראה כי אולת יד ואפס
 עצור ועזוב: ואמר אי אלהימו צור חסוי
 בו: אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין
 נסיכם יקומו ויעזרכם יהו עליכם
 סתרה: ראו עתה כי אני הוא

ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה
 מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: שש
 פראשא אל-שמים ידי ואמרתי חי אנכי
 לעלם: אם-שנותי ברק חרפי ותאחו
 במשפט ידי אשיב נקם לצדוי ולמשנאי
 אשלם: אשפיר חצי מדם וחרפי תאכל
 בשר מדם הלל ושביה מראש פרעות
 אויב: הרנינו גוים עמו כי דם-עבדיו
 יקום ונקם ישיב לצרוי וכפר אדמתו
 עמו: פ שביעי ויבא משה וידבר
 את-כל-דברי השירה הזאת באזני העם
 הוא והושע בן-נון: ויכל משה לדבר
 את-כל-הדברים האלה אל-כל-ישראל:
 ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל-
 הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום
 אשר תצוים את-בניכם לשמך לעשות
 את-כל-דברי התורה הזאת: כי לא-

דבר רק הוא מכם כיהוא חייכם
 ובדבר הזה תאריכו ימים על-האדמה
 אשר אתם עברים את-הירדן שמה
 לרשתה: פ ססטיר וידבר יהוה אל-
 משה בעצם היום הזה לאמר: עלה
 אל-הר העברים הזה הר-נבו אשר
 בארץ מואב אשר על-פני ירחו וראה
 את-ארץ כנען אשר אני נתן לבני
 ישראל לאחזה: ומת בהר אשר אתה
 עלה שמה והאסף אל-עמך באשר-
 מת אהרן אחיך בהר הזה ויאסף אל-
 עמיו: על אשר מעלתם בי בתוך בני
 ישראל במי-מריבת קדש מדבר-צן
 על אשר לא-קדשתם אותי בתוך בני
 ישראל: כי מנגד תראה את-הארץ
 ושמה לא-תבוא אל-הארץ אשר-אני
 נתן לבני ישראל: פ

לג וזאת הברכה אשר ברה משה איש
 האלהים את-בני ישראל לפני
 מותו: ויאמר יהוה מפני בא וזרח
 משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה
 מרבבת קדש מימינו אשדת למו: אף
 חבב עמים כל-קדשו בירד והם תכנו
 לרגלה ישא מדברתיך: תורה צוה-לנו
 משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון
 מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי
 ישראל: יחי ראובן ואל-ימת ויהי מתיו
 מספר: ׀ וזאת ליהודה ויאמר שמע
 יהוה קול יהודה ואל-עפו תביאנו ידיו
 רב לו ועור מצריו תהיה: ׀ שני
 וילוי אמר תמיד ואוריה לאיש הסידה
 אשר נפיתו במסדה תריבוהו על-מי
 מדיבה: האמר לאביו ולאמו לא ראתיו
 ואת-אחיו לא המיר ואת-בנו לא ידע כי

שמרו אמרתך ובריתך ינצונו: ירו
 משפטך ליעקב ותורתך לישראל
 ישמוקטורה באפה וכליל על-מזבהך:
 11 ברה יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ
 מתנים קמו ומשנאו מן-יקומון: ׀
 12 לבנימן אמר ידו יהוה ישכן לבטח
 עליו חפה עליו כל-היום ובין כתפיו
 13 שכן: ׀ שלישי וליוסף אמר מברכת
 יהוה ארצו ממגד שמים מפל ומתהום
 14 רבצת תחרת: וממגד תבואת שמש
 15 וממגד גרש ירחים: ומראש הררי-קדם
 16 וממגד גבעות עולם: וממגד ארץ
 ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש
 17 יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בכור שורו
 חדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים
 יגח יחדו אפסי-ארץ והם רבבות
 אפרים והם אלפי מנשה: ׀ רביעי

18 וְלִזְבוּלָן אָמַר שִׂמְח זְבוּלָן בְּצִיּוֹנָה
 19 וַיִּשְׁכַּר בְּאַהֲלָיֶךָ: עַמִּים הֲרִיקָאוּ שֵׁם
 יוֹבְהוּ זְבַח־צֶדֶק בִּי שִׁפְעַ יָמַימ יִנְקוּ
 20 וַיִּשְׁפְּנוּ מְמוֹנֵי חוֹל: ס וְלִגְדֵי אָמַר בְּרוּךְ
 מִרְחֵיב גֶּד פְּלִיבֵי שֶׁבֶן וְטָרַף זְרוּעֵי אֶפֶס
 21 קִדְקֵד: וַיֵּרֵא רֵאשִׁית לֹו בִּישָׁם חֲלֻקֶת
 מַחֲקֵק סָפוּן וַיִּתָּא רֵאשִׁי עִם צֶדֶקֶת יְהוָה
 עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטוֹ עִם־יִשְׂרָאֵל: ס שְׁבִיעִי
 22 וְלִדָן אָמַר דָּן גִּוֹר אֲרִיה יִנְקֵ מִדְּהַבְשָׁן:
 23 וְלִנְפֹתָלַי אָמַר נִפְתְּלוֹ שֶׁבַע רְצוֹן וּמְלֵא
 בְרִפְתַּת יְהוָה יָם וְדָרוּם יִרְשֵׁה: ס
 24 וְלֵאשֶׁר אָמַר בְּרוּךְ מִבְּנִים אֲשֶׁר יְהִי
 רְצוֹי אַחֲיוּ וְטַבֵּל בְּשִׁמְן רִגְלוֹ: בְּרוּךְ
 25 וּנְחֻשֶׁת מִנְעֵלָה וּכְיִמִּיד דְּבֵאֵד: אֵינן בָּאֵל
 26 יִשְׂרוּן רֵכֵב שָׁמַיִם בְּעִזְרָה וּבְגֵאוּתוֹ
 שְׂחָקִים: שְׁשִׁי מְעֵנָה אֱלֹהֵי קָדָם וּמִתַּחַת
 27 זֹרַעַת עוֹלָם וּיְגַרֵשׁ מִפְּנֵיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר

28 הַשֶּׁמֶר: וַיִּשְׁכַּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד עֵינַי
 יַעֲקֹב אֶל־אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אֶפֶס־שָׁמַיִם
 29 יַעֲרֹפ־טַל: אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹדָה עִם
 נֹשֵׁעַ בִּיהוָה מִגֵּן עֲזָרָה וְאֲשֶׁר־חָרַב
 בְּאוֹתָהּ וַיִּכְחָשׁוּ אֵיבֵיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל־
 1 כְּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ: ס שְׁבִיעִי לָד וַיַּעַל
 מֹשֶׁה מִעֵרְבַת מוֹאָב אֶל־הַר נֹבֹו רֵאשִׁי
 הַפְּסִגָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיֵּרְאוּ יְהוָה
 2 אֶת־כְּלֵי־הָאָרֶץ אֶת־הַגִּלְעָד עַד־דָּן: וְאַתָּה
 כְּלֵי־נִפְתְּלֵי וְאַתָּה אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה
 וְאַתָּה כְּלֵי־אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאֲחֵרֹון:
 3 וְאַתָּה הַנֶּגֶב וְאַתָּה הַכְּפָר בְּקַעַת יְרֵחוֹ עִיר
 4 הַתְּמָרִים עַד־צֹעֵר: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
 זֹאת הִיא אֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
 לְיִצְחָק וַיַּעֲקֹב לֵאמֹר לִזְרַעְךָ אֲתִנַּחֵה
 הָרְאשִׁיתֶיךָ בְּעֵינֶיךָ וְשִׁמְהָ לֹא תַעֲבֹר:
 5 וַיִּמַּת שֵׁם מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב

6 עֲלֵפִי יְהוָה: וַיִּקְבֹּד אֶת־בְּנֵי בְּאֶרֶץ
 מִזֶּאֱבֵק מִן הַבַּיִת פָּעוּר וְלֹא־יָדָע אִישׁ אֶת־
 7 קְבוּרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וּמֹשֶׁה בְּדַמְאָה
 וְעֹשְׂרִים שָׁנָה בַּמָּתוֹ לֹא־כִהְתָּה עֵינָיו וְלֹא־
 8 גַם לָחָה: וַיִּבְכּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה
 בְּעֶרְבַת מִזֶּאֱבֵק שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יָמָיו בְּכִי
 9 אֲבֵל מֹשֶׁה: וַיְהוֹשֶׁעַ בְּדִגְנוֹן מֵלֵא רֵיחַ
 חֲכֵמָה בְּיַסְמֹךְ מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו עָלָיו
 וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר
 10 צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְלֹא־קָם נָבִיא
 עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כַּמֹּשֶׁה אֲשֶׁר יָדָעוּ יְהוָה
 11 פָּנִים אֶל־פָּנִים: לְכֹל־הָאָתָּת וְהַמוֹפְתִים
 אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 12 לְפָרְעֹה וּלְכֹל־עַבְדָּיו וּלְכֹל־אֶרְצוֹ: וְלֹכֵל
 הַיַּד הַחֹזֶקֶה וְלֹכֵל הַמִּירָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר
 עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל:

חזק

סכום פסוקי ספר דברים תשע מאות וחמשים
 וחמשה. הנ"ץ סמן: וחציו ועשית על פי הדבר אשר
 יגידו לך (י"ז י'). ופרשיותיו י"א (נ"א י'). אסרו חג
 בעבותים סמן. וסדריו כ"ז. ויפח אמונה יגיד דרך סמן.
 ופסקותיו כ"ב. ופרקיו ל"ד. אודה יי בכל לבב סמן.
 מנין הפתוחות שלשים וארבעה. והסתומות מאה
 ועשרים וארבעה. הכל מאה וחמשים ושמונה
 פרשיות. וכסא כבוד ינחילם סמן.

סכום הפסוקים של כל התורה חמשת אלפים ושמונה
 מאות וארבעים וחמשה. ואור החמה יהיה שבעתים
 סמן. וחציו וישם עליו את החשן ותן אל החשן את
 האורים ואת התמים (ויקרא ח' ח'). מספר כל הפרשיות
 נ"ד (נ"א נ"ג). ומספר כל הסדרים קנ"ד. ומספר כל
 הפסקות צ"ה. מנין הפתוחות של כל התורה. מאתים
 ותשעים. ובא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו סמן.
 והסתומות שליש מאות ושבעים ותשעה. או אסרה
 אסר על נפשה בשבעה סמן. נמצאו מנין כל הפרשיות
 הפתוחות והסתומות שש מאות וששים ותשעה. לא
 תחסר כל בה סמן.

ברכת ההפמרה

קודם קריאת הספירה ולחך שנחך הגולל יצרך הספיער זככה זו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים
באמת ברוך אתה יי הבוחר בתורה ובמשה
עבדו וב ישראל עמו ובנביאי האמת וצדק:

לחך הספירה יצרך הספיער ד' זככות אלו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל-
העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר
ועושה המדבר ומקים שכל דבריו אמת וצדק:
נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דברך
ודבר אחד מדברך אחור לא-שוב ריקם פי
אל מלך נאמן (ורחמן) אתה. ברוך אתה יי האל
הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון פי היא בית חיינו ולעלובת נפש
תושבי במהרה בימינו. ברוך אתה יי משפח
ציון בבניה:

שמחנו יי אלהינו באלהינו הנביא עבדך
ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא ויגל
לפנינו על-פסאז לא-ישוב זר ולא ינחלו עוד
אחרים את פבורו. פי בשם קדשך נשבעת לו

שמות הטעמים

זרקא סגול מנח רביע פזיר תלישא
גדולה קדמא ואזלא תלישא קמנה
מהפך פשטא זקף קמן זקף גדול הרנא
תביר מרכא טפחא אתנחתא אזלא גרש
גרשים יתיב פסיק | שרשלת ירח בן
יזמו קרני פרה מרכא פפולה טפחא
מתג מקרי סוף פסיק:

ברכת ההפטרה

שלא יכבה נרו לעולם ועד. ברוך אתה יי מנן
דוד:

על-התורה ועל-העבודה ועל-הנביאים ועל-
יום השבת הודו שנתת לנו יי אלהינו לקדשה
ולמנוחה לכבוד ולתפארת. על-הפל יי אלהינו
אנחנו מודים לך ומברכים אותך ותברך שמו
כפי פליחי תמיד לעולם ועד: ברוך אתה יי
מקדש השבת:

הפטרת דברים

בישעי סימן א.

הזון ישעיהו בן-אמזן אשר היה על-יהודה
וירושלם בימי עזיהו יותם אחו יחזקיהו מלכי
יהודה: שמעו שמים והאזינו ארץ כי יהוה דבר
בנים גדולתי ורוממתי והם פשעו בי: ידע שור
קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי
לא התבונן: הוי וגוי חמא עם כבוד עון ודע
מרעים בנים משחיתים עזבו את-יהוה נאצו
את-קדוש ישראל גזרו אחר: על-מה תפן עוד
תוסיפו סרה פל-ראש לחלי וכל-לבב דיו:

הפטרת דברים

מכה-רגל ועד-ראש אין-בו מתם פצע וחבורה
ומכה טרדה לא-זרו ולא חפשו ולא רפכה
בשמן: ארצכם שממה עריכם שופות אש
אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה
כמהפכת זרים: ונותרה בת-ציון כספה בברם
כמלוכה כמקשה כעיר נצורה: לחלי יהוה
צבאות הותר לנו שריר כמעט כסדם היונו
לעמדה דמינו: שמעו דבר-יהוה קציני סדם
האזינו תורת אלהינו עס-עמרה: למה לי רב-
ובחיקם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב
מריאים ודם פרים ובבשים ועתודים לא הפעתי:
כי תבאו לראות פני מירבך ואת מירבך רמס
תצרי: לא תוסיפו הביא מנחת-שוא כמדת
תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא-
אוכל און ועצרה: חדושיכם ומעדיכם שנאה
נפשי הוי עלי למדה גלאתי נשא: ובפרשכם
כפיכם אעלים עיני מכם גם כיר-תרבו תפלה
אינני שמע ידיכם דמים מלאו: רחצו הזבוחסרו:
רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: למדו המיב
דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו
אלמנה: לכרינא ונגבתה יאמר יהוה אסי-יתו

הפטרת דברים

חטאיכם בשנים בשלג ולבינו אם יאדימו בתולע
 בצמר יהיו: אם-תאבו ושמתם טוב הארץ
 תאכלו: ואם-תמאנו ומרותם הרב תאכלו כי פי
 יהיה דבר: איכה היתה לזונה קריה נאמנה
 מלאתי משפט צדק לזן בה ועתה מרצחים:
 כספה היה לסינים סבאך מהול במים: שרף
 סורים וחברי נבכים פלו אהב שחד ורדף
 שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא-יבא
 אליהם: לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר
 ישראל הוי אנתם מצרי ואנקמה מאויבי:
 ואשיבה די עליך ואצרת כפר סיגוף ואסירה
 כל-בדילוף: ואשיבה שפמוך כבראשנה ויצעוף
 כבתחלה אחרי-כן יבא לך עיר הצדק קריה
 נאמנה: ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה:

הפטרת ואתחנן

בישעה סיון ס'

נחמו נחמו עמי ואמר אליהם: דברו על-לב
 ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה
 עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל-חטאתיה:
 קול קרא במדבר פנו דרך דרך יהוה ישרו בערבבה

הפטרת ואתחנן

מסלה לאלהינו: כל-גיא ינשא וכל-הר וגבעה
 ישפלו ויהוה העקב למישור והרכסים לבקעה:
 ונגלה כבוד יהוה וראו כל-בשר יחדו כי פי
 יהוה דבר: קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל-
 הבשר חציר וכל-חסדו כציון השדה: יבש
 חציר נבל ציון כירוח יהוה נשבה בו אכן חציר
 העם: יבש חציר נבל ציון ודבר אלהינו יקום
 לעולם: על הר-גבה על-לדך מבשרת ציון
 הרימי כפח קולך מבשרת ירושלם הרימי אל-
 תיראי אמרו לערי יהודה הנה אלהיכם: הנה
 אדני יהודה בחזק יבוא ורעו משלה לו הנה שברו
 אתו ופעלתו לפניו: ברעה עדרו ורעה בורעו
 יקבץ מלאים ובחיקו ישא עלות ינהל: מי-מדד
 בשעלו מים ושמים ברות תפן וכל בשלש עפר
 הארץ ושקל בפלם הרים ונגעות במאוננים: מי-
 הבן את-רוח יהוה ואיש עצתו וידיענו: את-מי
 נועץ ובינהו וילמדהו בארה משפט וילמדהו
 דעת ודרך תבונות וידיענו: הן גוים כמר מדלי
 וכשחק מאוננים נחשבו הן איים בידק וסול:
 ולבנון אין די בער ותלתו אין די עוליה: כל-
 הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו-לו: ואל-

הפטרת ואתחנן

מי תדמינן אל ומה דמות תערכו לוי: הפסל נסך
 הרש וצדק בזהב ירקענו ורתקות פסח צורף:
 המסכן תרומה עץ לא ירקב ויבחר חרש חכם
 יבקש לו להבין פסל לא ימוט: הלא תדעו הלוא
 תשמעו הלוא הגד מראש לבם הלוא הבינותם
 מוסדות הארץ: הישב על-חוג הארץ וישביה
 פהגבים הנוטה כדק שמים ויסתחם פאהל
 לשבת: הנותן רוזנים לאן שפטי ארץ פתהו
 עשה: אף בל-נפעו אף בל-ודעו אף בל-שרש
 בארץ גזעם וגם-נשף בהם ויבשו וסערה פקש
 תשאם: ואל-מי תדמינן ואשוד יאמר קדוש:
 שאי-מרום עיניכם וקאו מירבא אלה המוציא
 במספר אבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים
 ואמיץ פח איש לא נעדר:

הפטרת עקב

בישעיה סימן מט.

ותאמר ציון עובני יהודה ואדני שבחני:
 התשפחה אשה עולה מרחם בן-פמנה גבר-אלה
 תשפחנה ואנכי לא אשבחה: הן על-פפים
 חקתך חומתך נהי תמיד: מהרה בגיך מהרסוך

הפטרת עקב

ומחריבך ממך יצאו: שאי סביב עניך וראי
 פלם נקבצו באו-לך חי-אני נאם-יהודה כי כלם
 פעדי תלכשי ותקשרים כפלה: כי חרבתיך
 ושממתיך וארץ הרסתך פי עתה תצרי מיושב
 ורחמו מבליעך: עוד ואמרו באו-נך בני שכליך
 צר-לי המקום גשה-לי ואשבה: ואמרת בל-בך
 מי ילד-לי את-אלה ואני שכולה וגלמודה גלהו
 וסורה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה
 איפה הם: כה-אמר אדני יהוה הנה אשא אל-
 גוים ידיו ואל-עמים ארים נפו והביאו בליך בחצן
 ובנתך על-פתך תנשאנה: והיו מלכים אמניך
 ושרותיהם מינקותיך אפים ארץ ישתחו-לך
 ועפר רגליך ילחבו וידעת כיראני יהוה אשר
 לא-יבשו קווי: הוקה מגבור מלקוח ואם-שבי
 צדיק ומלט: כירכה ו אמר יהוה גם-שבי גבור
 יקח ומלקוח ערוץ ומלט ואת-זריבך אנכי אריב
 ואת-בניך אנכי אושיע: והאבלתי את-מוניך
 את-בשרם וכעסים דמם ישפרון וודעו כל-
 בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב:
 כה ו אמר יהוה אי זה ספר בריתות אמכם אשר
 שלחתיה או מי מנזשי אשר-מכרתי אתכם לו

הפטרות עקב

הן בעזותיכם נמפרתם ובפשעיכם שלחה
אמכם: מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה
הקצור קצרה ידי מפרות ואם אין בי לחל הציל
הן בגערתי אחריב ים אישים נהרות מדבר
תבאש הנתם מאין מים ותמת בצמא: אלבש
שמים קדרות ושק אישים כסיתם: אדני יהוה
נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעקב דבר
יעיר ובפקר בפקר יעיר לי און לשמע כלמודים:
אדני יהוה פתח לי און ואנכי לא מריתי אהור
לא נסוגתי: נוי נתתי למפים ולהיו למרעים פני
לא הסתרתני מכלמות ורק: ואדני יהוה יעור לי
על פני לא נבלמתי על פני שמתי פני בחלמיש
ואדע כי לא אבוש: קרוב מצדיקי מי יריב
אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי וגש אלי: הן
אדני יהוה יעור לי מיהוא ירשיעני הן כלם
כפנד וכלו עש ואכלם: מי בכם ירא יהוה שמע
בקול עבדו אשרו הלך חשכים ואין נגה לו
יבטח בשם יהוה וישגי באלהיו: הן כלכם קדחי
אש מאורי זיקות לכו באור אשכם ובזיקות
בערתם מידי היתה ואת לכם למעצבה תשכמו:
שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל-

הפטרות עקב

צור הצבתם ואל מקבת בור נקרתם: הביטו
אל אבריהם אביכם ואל שרה תחוללכם פי
אחד קראתיו ואברכהו וארבהו: כירנחם יהוה
ציון נחם כל חרבתי וישם מדברה בערן
וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה
תודה וקול ומרה:

הפטרות ראה

ולס סיו ר"ח לו מחר חדש נוסגים בק"ק פ"ד"ט לספיעי בשל
כ"ס לו ממך מדש אבל בהכנס קהלוס נוסגים לספיעי עניה סוערה
ולדמוס של ממך מדש אבל של כ"ס אין דומין ויש קהלוס דוסין נס
של ר"ח.

בישעה סוסין נ"ד.

עניה סוערה לא נהמה הנה אנכי מרביץ בפתך
אבניך ויסדתיך בפסירים: ושמתי פדכל
שמשתיך ושעריך לאבני אקדה וכל גבלך
לאבני יחפין: וכל בגיך למודי יהוה רוב שלום
בגיך: בעדקה תפונני רחמי מעשק פיר לא
תיראי וממחתי פי לא תקרב אליך: הן גור
יגור אפס מאותי מירך אתך עליך יפול: הן
אנכי בראתי חדש נפח באש פהם ומוציא כל
למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל: כל בלי

ויצר עליך לא יצלה וכל לשון תקוה אתך
 למשפט תרשיעו ואת נחלת עבדי יהוה וצדקתם
 מאתי נאס יהוה: הוי בל צמא לכו לפים ואשר
 אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא
 כסף ובלוא מחיר יין וחלב: למה תשקלו כסף
 בלוא לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמעו
 אלי ואבלו טוב ותתענג בראשון נפשכם: השו
 אונכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה
 לכם ברית עולם חסדי דור הנאמנים: הן עד
 לאומים נתתו נגיד ומצוה לאמים: הן גוי לא
 תדע תקרא וגוי לא ידעך אלוה יהוה למען
 יהוה אלוהו ולקדוש ישראל כי פארה:

הפטרת שופטים

בישעיה סימן נ"א.

אנכי אנכי הוא מנהיבם מיראת ותיראי
 מאנוש ימות ומבן אדם הציר ונתן: ותשפה
 יהוה עשך נטמה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד
 כל היום מפני חמת המציק כאשר פוגן להשתות
 ואנה חמת המציק: מהר צעה להפתח ולא
 ימת לשחת ולא יחסר לחמו: ואנכי יהוה

אלוה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו:
 ואשם דברי כפרך ובצל ידו כפיתך לנטע
 שמים וליסד ארץ ולאמד לציון עמי אתה:
 התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית
 מיד יהוה את כוס חמתו את קפעת כוס התרעלה
 שתית מצות: אין מנהל לה מפל פנים ידה
 ואין מחזיק בידה מפל פנים גדלה: שתים הנה
 קראתיך מי יגיד לך השד והשבר והרעב והחרב
 מי אנהמך: בנה עלי שוכני בראש כל חוצות
 כותא מבקר המלאים חמת יהוה גערת אלוה:
 לכן שמעו נא ואת עניה ושכרת ולא מיון: כה
 אמר אדני יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי
 מידך את כוס התרעלה את קפעת כוס חמתו
 לא תוספי לשותתה עוד: ושמתיה ביד מונך
 אשר אמרו לנפשך שתי ונעבדה ותשימי כארץ
 נהך וכחויץ לעברים: עורי עורי לבשי ענף ציון
 לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי
 לא יוסף ובא בך עוד ערל וטמא: התעוררי
 מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו מוסרי צואריך
 שכנה בת ציון: כי כה אמר יהוה הנם נמפרתם
 ולא בכסף תגאלו: כי כה אמר אדני יהוה

מצרים ירד-עמי בראשנה לגור שם ואשר
באפס עשקו: ועתה מה-ל-יפה נאס-יהוה כי-
לקח עמי חנם משלו יהלילו נאס-יהוה ותמיד
כל-היום שמי מנאץ: לכן ידע עמי שמי לכן
בחם ההוא כי-אני-הוא המדבר הנני: מה-נאו
על-ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר
מוזב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך:
קול צפוד נשאו קול יחזו ורגנו כי-עין בעין
יראו בשוב יהוה ציון: פצחו רגנו יחדו חרבות
ירושלם כי-נחם יהוה עמו גאל ירושלם: השף
יהוה את-זרוע קדשו לעיני כל-הגוים וראו כל-
אפס-ארץ את ישועת אלהינו: סורו סורו צאו
משם ממא אל-תגעו צאו מתוכה הפרו נשא
כלי יהוה: כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא
תלכו כי-הלך לפניכם יהוה ומאספקם אלהי
ישראל:

הפטרות כי תצא

בישועה סימן נ"ד.

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי
לא-חלה פירבים בני-שוממה מבגן בעולה

מסליו פ'

אמר יהוה: הרחיבו מקום אהלך ויריעות
משכנותיך ומו אל-תחשכי הארכי מיתריך
ויתדתוך חוקי: כי-ימין ושמאל תפדני וזרעך
גוים יירש וערים נשמות ישיבו: אל-תיראי כי-
לא תבשי ואל-תתקלמי כי לא תחפירי כי בשת
על-ומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכירי-
עוד: כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך
קדוש ישראל אלהי כל-הארץ יקרא: כי-באשה
עזובה ועצובה רוח קראך יהוה ואשת נערים
כי תמאם אמר אלהיך: ברגע קמן עזבתך
וברחמים גדלים אקבצך: בששפת קצף הסתרתני
פני רגל ממה ובחסד עולם רחמתך אמר גאלך
יהוה: כי-מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבד
מי-נח עוד על-הארץ כן נשבעתי מקצף עליך
ומגער-כף: כי ההרים ימוש והגבעות תמוטנה
וחסדי מאתך לא-ימוש וברית שלומי לא תמוט
אמר מרחמך יהוה:

ולוסי סתלות שנהנסם לנסוס עניה סוערה סל פ' ראה מסני
ספעס ריה לו סחר חדש סוסנין לסוסף כסן עניה סוערה סס
ססנסה ספסס סססס סססס ססס

בישעה סימן ס.

קומי אורי כירבא אורף וכבוד יהוה עליך ורח:
 כירנה החשך וכספה ארץ וערפל לאמים ועלך
 ונח יהוה וכבודו עליך וראה: והלכו גוים לאורף
 ומלכים לנגה ורחף: שאי סביב עיניך דראי פלם
 נקבעו באורף בנך מרחוק יבאו ובעתך על-
 צד תאמנה: או תראי ונחרת ופחד ורחב לבבך
 כירחף עליך המון ים חיל גוים יבאו לך:
 שפעת גמלים תכסף בכרי מדין ועיפה פלם
 ישבא יבאו וזה ולבנה ישאו ותהלות יהוה
 יבשרו: כל צאן קדר יקבעו לך אילי נביות
 ושרתך יעלו על רצון מזבחיו וביית תפארתו
 אפאר: מיראלה בעב תעופנה וכוונם אל-
 ארפתיהם: כירלי ואים יקוו ואניורת תרשש
 כראשנה להביא בנך מרחוק כספם וזהבם
 אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי
 פארך: ובענו בני נכר חמתך ומלביהם ושרתך
 כי בקצפי הכיתך וברצוני רחמתך: ופתה
 שערך תמיד וזמם ולילה לא יסגרו להביא אליך
 חיל גוים ומלביהם נהוגים: כירחוי והממלכה
 אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב יחרבו:

כבוד הלכנו אליך יבוא פרוש תהרה ותאשור
 יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכפר:
 והלכו אליך שרחה בני מענף והשתחוו על-
 פפות רגלך כל מינאריך וקראו לך עיר יהוה
 ציון קדוש ישראל: תחת היותך עובדה ושנואה
 ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור:
 ובעת חלב גוים ושד מלכים תינכי וידעת כי
 אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב: תחת
 הנחשת אביא זהב ותחת הפרזל אביא כסף
 ותחת העצים נחשת ותחת האבנים פרזל ושמתי
 כקדתי שלום ונגשיך צדקה: לא ישמע עוד
 חסם בארץ עוד ושבר בנבולך וקראת ישועה
 חמתך ושערך תחלה: לא יהיה לך עוד
 השמש לאור זמם ולנגה החרח לא יאיר לך
 והיה לך יהוה לאור עולם וגאלך לתפארתך:
 לא יבוא עוד שמשך ורחף לא יאספ כי יהוה
 יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבליך: ועמך
 פלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר מטעו
 מעשה ידי לתפאר: תמון יהיה לאלת והצער
 לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה:

בישועה סימן ס"א.

שׁוֹשׁ אֲשׁוּשׁ בַּיהוָה תִּגְלַגְל נַפְשׁוֹ בְּאֵלֹהֵי כִי
 הַלְבִּישֵׁנִי בְּגָדֵי־יִשׁוּעַ מֵעַל צַדִּיקָה יַעֲמֵנִי כַּחֲתָן
 יִכְתֹּן פָּאֵר וּכְפֹלֶה תַעֲדָה כְּלוּיָהּ: כִּי כָאֲרֶץ תּוֹצִיא
 צִמְחָה וּכְנֻגָה וְרִיעֵיָה תַצְמִיחַ בֵּין אֲדָנֵי יְהוָה
 יַצְמִיחַ צַדִּיקָה וְתִהְיֶה נֶגֶד פְּלִהְגוּיִם: לְמַעַן צִיּוֹן
 לֹא אֲחֻשָׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֲשַׁקּוּם עַד־יֵצֵא
 כְּנֻגָה צַדִּיקָה וּישׁוּעָתָה כְּלִפְסִיד יַבְעֵר: וְרָאוּ גוֹיִם
 צַדִּיקָךְ וְכָל־מַלְכוּתִים כְּבֹדְךָ וּקְרָא לְךָ שֵׁם הַדָּשׁ
 אֲשֶׁר פִּי יְהוָה וּקְבַנְנוּ: וְהָיִית עֲטֹרַת תְּפָאֶרֶת בְּיַד־
 יְהוָה וַיִּצְנַחַם מְלוּכָה בְּכַת־אֱלֹהֶיךָ: לֹא־יֹאמֶר לְךָ
 עוֹד עֹזֹבָה וְלֹא־רִצָּךְ לֹא־יֹאמֶר עוֹד שְׁמִמָּה כִּי
 לְךָ יִקְרָא הַפְּצִיבָה וְלֹא־רִצָּךְ בַּעֲלֵה בְיַחֲפָז
 יְהוָה כִּף וָאֶרְצָךְ תִּפְעַל: כִּי־יִבְעַל כַּחֲזֹר בַּתּוֹלַה
 יִבְעֲלֶיךָ בְּנֶגֶף וּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל־פִּלָּה יִשׁוּשׁ עֲלֶיךָ
 אֱלֹהֶיךָ: עַל־חֻמְתֶּיךָ יְרוּשָׁלַם הַפְּקִדְתִּי שְׁמֵרִים
 פְּלִהְגוּם וְכָל־הַלִּילָה תִּמְיֵד לֹא יִחַשׁוּ הַמּוֹכִירִים
 אֶת־יְהוָה אֶל־דָּמֵי לֶבָם: וְאֵל־תִּתְּנֵנוּ דָמֵי לֹו עַד־
 יִכּוֹנֵן וְעַד־יִשְׁאִים אֶת־יְרוּשָׁלַם תְּהִלָּה בְּאֶרֶץ:
 נִשְׁבַּע יְהוָה בְּיָמֵינוּ וּבְזֹרֹעַ עֵזוֹ אִסְדָּתָן אֶת־
 דִּגְגֶךָ עוֹד מֵאֲכָל לֶאֱכִיבֶךָ וְאִסְדָּתָנוּ בְּנִינְכֶךָ

* וצנח ס'

תִּירוּשָׁךְ אֲשֶׁר וַנִּעַתָּ בּוֹ: כִּי מֵאִסְפוֹ יִאֲכֹלֶנּוּ
 וְהִלְלוּ אֶת־יְהוָה וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתַּחוּ בַּחֲצוֹרֹת
 קִדְשֵׁי: עֲבָרוּ עֲבָרוּ בַשְּׁעָרִים פָּנֵינוּ דֶרֶךְ הַעָם סְלוֹ
 סְלוֹ הַמַּסְלָה סָקְלוּ מֵאֲכֹן הַרִימוּ נֶס עַל־הַעַמּוּם:
 הִנֵּה יְהוָה הַשְׁמִיעַ אֶל־קִצֵּה הָאָרֶץ אָמְרוּ לְבַת־
 צִיּוֹן הִנֵּה יִשְׁעֶךָ בָּא הִנֵּה שָׁכְרוּ אֹתוֹ וּפְעַלְתָּן
 לְפָנָיו: וּקְרָאוּ לָהֶם עַס־הַקִּדְשׁ גְּאוּלֵי יְהוָה וְלֶךְ
 יִקְרָא דְרוּשָׁה עִיר לֹא נִעֻבָה: מִיְהוָה בָּא מֵאֲדוּם
 חֲמוּץ בְּגָדִים מִכְצִירָה זֶה הַדָּוָר בְּלִבוֹשׁוֹ צִעָה
 בְּרַב כַּחַו אֲנִי מִדְבַר בְּצַדִּיקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מִדּוֹעַ
 אָדָם לְלִבוֹשָׁה וּבְגָדֶיךָ בְּדֶרֶךְ בְּגַת: פִּוְרָה וְדִרְכַּתִּי
 לְבָדִי וּמַעֲמִים אֵין־אִישׁ אֹתִי וְאֶדְרַכְכֶם בְּאִשִּׁי
 וְאֶדְמַסֶם בַּחֲמָתִי וְיוֹן נִצַּחֶם עַל־בְּגָדֵי וְכָל־מִלְבוּשֵׁי
 אֲנֹאֲלֶתִי: כִּי יוֹם נֶגַם בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלֵי בָּאָה:
 וְאִכִּיט וְאֵין עוֹר וְאִשְׁתוּמֶם וְאֵין סוּמֶךָ וְתוֹשֵׁעַ לִי
 רוֹעֵי וְחַמְתִּי הִיא סִמְכַתִּנִּי: וְאִבּוּם עִמּוּם בְּאִשִּׁי
 וְאִשְׁכְּרֶם בַּחֲמָתִי וְאוֹרִיד לְאֶרֶץ נִצַּחֶם: חֲסִדוֹ
 יְהוָה | אוֹכִיר תְּהִלּוֹת יְהוָה כַּעַל כָּל אֲשֶׁר־נִמְלְגוּ
 יְהוָה וּרְב־טוֹב לְבֵרֵת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־נִמְלַם
 כְּרַחֲמָיו וּכְרַב חֲסִדּוֹ: וַיֹּאמֶר אֶךְ־עַמִּי הִמָּה
 בְּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ וַיהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ: בְּכָל־צַרְתָּם |

הפטרות נצבים

לֹא צָר וּמְלֶאכֶה פָּנָיו הוֹשִׁיעַם בְּאֲהֶבְתּוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ
הוּא גָּאֵלָם וּיְנַטְלֵם וְיִנְשָׂאֵם בְּלִימֵי עוֹלָם:

הפטרות וילך

במנהג הספרדים וכן מנהג ק"ק פֿלד'מ כספכסיוט נכרות
לכל כסין ומוצקין מפטיקין שוש אשיש של פי נצבים ומפטיקין
שובה צפ' האוינו עד ופושעים יכשלו בם ולמ"כ אומרים
תקעו שופר וכו'.

בהושע סמן י"ד .

שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי בשלת
בעונך: קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמינו
אליו פל-תשא עין וקה-טוב ונשלמה פדים
שפתינו: אשר לא וישעינו על-סוס לא נרכב
ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר-בך
ירחם יתום: ארפא משובתם אהבם נדבה כי
שב אפי ממנו: אהיה כטל לישראל יפרח
כשושנה ונה שרשו כלבנוז: ילכו ונקותיו ויהי
כזית הזוד וריח לו פלבנוז: ישבו ישבי בצל
יהיו דגן ויפרחו כגפן זכרו בניו לבנוז: אפדים
מהדלי עוד לעצבים אני עניתי ואשורנו אני
כברוש הענן ממני פרוך נמצא: מי חכם ויבן
אלה גבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים

הפטרות וילך

ילכו בם ופשעים יכשלו בם: מ-אל כמוך נשא
עין ועבר על-פשע לשארית נחלתו לא-דהויק
לעד אפז פיר-הפן חסד הוא: ישוב ירחמנו
יכבש עונותינו ותשלך במצלות ים פל-חטאתם:
תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר-נשבעת
לאבותינו מימי קדם:

הפטרות וילך

במנהג האשכנזים (ונק"ק פֿלד'מ מפטיקין שובה כספכסיוט
נכרות ומוסיפין כסוף תקעו שופר בציון עד ולא יבוש עמי
לעולם להלן צפ' האוינו לכל כספכסיוט נצבים וילך
נמוכרות מפטיקין שובה צפ' האוינו).

בישעיה סמן נ"ה .

דרשו יהוה בהמצאו קראהו פהיותו קרוב:
יעזב רשע דרכו ואיש און מהשבתיו וישב אל-
יהוה וירחמנו ואל אלהינו פיר-רפה לסלוח: כי
לא מהשבותי מהשבותיכם ולא דרכיכם דרכי
נאם יהוה: פיר-גבהו שמם מארץ בן גבהו
דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממשחבותיכם: כי
כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא
ישוב כי אס-הרהר את-הארץ והוילידה והצמיחה
ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: בן יהוה דברי

אשר יצא מפי לא ישוב אלי רוקם כי אם עשה
את אשר הפצתי והצליח אשר שלחתי: כי
בשמה תצאו ובשלוש תוכלו ההרים והגבעות
ופצתו לפניכם רמה וכל עצי השדה ימחאו
קח: תחת הפעצוץ יעלה ברוש תחת הפרפד
יעלה הדם והיה ליהוה לשם לאות עולם לא
יפרת: פה אמר יהוה שמרו משפט ועשו
צדקה כירקובה ישועתי לבוא וצדקתי
להגלות: אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם
יחזק פה שמר שבת מחללו ושמר יד מעשות
בלהע: ואל יאמר בן הנבך הגולה אלי יהוה
לאמר הבדל ובדילגי יהוה מעל עמו ואל יאמר
הסרים הן אני עץ ובש: כירכהו אמר יהוה
לפרסים אשר ישמרו את שבתתי ובהרו
באשר הפצתי ומחוקים בברותי: ונתתי להם
בביתו ובחומותיו יד ושם טוב מבנים ומבנות
שם עולם אתו ילדו אשר לא יפרת: ובני הנבך
הגולים עלי יהוה לשרתו ולא תבה את שם יהוה
להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו
ומחוקים בברותי: והביאותים אלי הדר קדשי
ושמהתים בבית תפילתי עולתיהם ובהיהם

לרצון על מזבחי בני ביתי בית תפלה וקרא
לכל העמים: נאם אדני יהוה מבין נדתי
ישראל עוד אנכי עליו לנקבצו:

הפטרות האונו

כמנהג האשכנזים. שובה ישראל עד ופושעים וכשלו בהם
ולמ' סוועים תקעו וק' ספר"מ ופטיזין ודבר דוד לזמן
סוף סס כול שבת תשובה סלו מפטיזין שובה ישראל עד
ופושעים וכשלו בהם ולמ' תקעו.

ביאל סמן ב'

תקעו שופר בציון קדש ציון קראו עצרה:
אספדעם קדשו קהל קבצו וקנים אספו עוללים
ויונקו שדים יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה:
בין האולם ולמזבח וכפו הכהנים משרתי
יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואל תתן
נחלתך לחרפה למשליכם גוים למה יאמרו
בעמים איה אלהיהם: ויקנא יהוה לארצו ויחמל
על עמו: ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם
את הדין והתירוש והיעהר ושבעתם אתו ולא
אתן אתכם עוד חרפה בגוים: ואת הצפוני
ארחיק מעליכם והידחתיו אל ארץ ציה ושמה
את פניו אליהם הקדמני וספו אלהים האחרון

ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות:
 אל-תיראי אדמה גילו ושמחי כי-הגדיל יהוה
 לעשות: אל-תיראו בהמות שדי כי-דשא נאות
 מדבר כירעץ נשא פרוי תאנה וגפן נתנו חילם:
 ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי-נתן
 לכם את-המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה
 ומלקוש בראשון: ומלאו הגרנות בר והשיקו
 היקבים תירוש ויצדק: ושלמתני לכם את-
 השלים אשר אבל הארפה הילק והחסיל והגום
 חילי הגדול אשר שלחתי בכם: ואכלתם אכול
 ושבוע והללתם את-שם יהוה אלהיכם אשר-
 עשה עמכם להפליא ולא-יבשו עמי לעולם:
 וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם
 ואין עוד ולא-יבשו עמי לעולם:

הפטרת האזינו

כמנהג הספרדים וכן בק"ק פ"ד"מ כס"פ האזינו ס"כ י"ב.
 כש"ב סמן כ"ב.

ונדבר דוד ליהוה את-דברי השירה הזאת
 ביום הציל יהוה אתו מפק פל-איבו ומפק
 שאול: ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלתי-
 לי: אלהי צורי אחסד-בו מגני וקרני וישעי

משגבי ומנוסי משעי מהמם תשעני: מהלל
 אקרא יהוה ומאיבי אושע: כי אפני משברי-
 מות נחלו בליעל ובעתני: חבלי שאול ספני
 קדמני מקשי-מות: בצר-לי אקרא יהוה ואל-
 אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי
 באזניו: ונתעש ותרעש הארץ מוסדות השמים
 ירגזו ויתגעשו כי-חרה לו: עלה עשן באפו
 ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: ויט שמים
 ויחד וערפל תחת רגליו: וירפב על-כרוב ויעף
 וירא על-כנפי-רוח: וישת חשך סביבתיו סבות
 חשרת-מים עבי שחקים: מנה נגדו בערו
 גחלי-אש: ירעם מן-שמים יהוה ועליו יתן
 קולו: וישלח חצים ויפיצם ברכ ויהמם: ויראו
 אפיקו ים וגלו מוסדות תבל בגערת יהוה
 מנשמת רוח אפן: ושלח מפרום יקחני ומשני
 ממים רפים: ויצילני מאיבי עו משנאי כי אמצו
 ממני: וקדמני ביום אירי ויהו יהוה משען לי:
 ויצא למרחב אתי יחלצני כי-חפץ בי: וגמלני
 יהוה כצדקתי כבוד ידי ישוב לי: כי שמתתי
 דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: כי כל-משפטו
 לנגדי וחקתיו לא-אסור ממנה: ואדוה תמים לו

ואשתמרה מעוני: וישב יהוה לי בצדקתי ככרי
 לגנדי עיניו: עם-חסיד תתחסד עם-גבור תמים
 תתקם: עם-גבר תתכר ועם-עקש תתפל: ואת-
 עם עני תשיע ועניקה על-רמים תשפיל: כי-
 אתה יירי יהוה ויהוה יגיה השפי: כי בכה ארץ
 גדוד באלהי ארלג-שור: האל תמים דרכו
 אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו:
 כי מיראל מפלעדי יהוה ומירצור מפלעדי
 אלהינו: האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכו:
 משה רגליו באילות ועל-במות יעמידני: מלמד
 ידי למלחמה ונחת קשת-נהישה ורעתי: ותתן
 לי מגן ישעה וענתה תרביני: תרחיב צעדי
 תחתני ולא מעדו קרסלי: ארדפה איבי
 ואשמידם ולא אשוב עד-פלותם: ואכלם
 ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי: ותורני
 חיל למלחמה תכרע קמי תחתני: ואיבי תתה
 לי ערה משנאי ואצמתם: ישעו ואין מושיע
 אל-יהוה ולא ענם: ואשחקם בעפר-ארץ כטיט-
 היוצות אדקם ארקעם: ותפלטני מריבי עמי
 תשמרני לראש גוים עם לא-ידעתי ועבדני:
 בני גבר ותפקשו לי לשמוע און ישמעו לי:

בני גבר יבלו ויחגרו ממסגרותם: הי-יהוה
 ובכרף צורו וירם אלהי צור ישעיו: האל הנתן
 נקמת לי ומרוד עמים תחתני: ומוציא מאיבני
 ומקמי תרוממנו מאיש חמסים תצילני: על-כן
 אודה יהוה בגוים ולשמה אומר: מגדיל ישועות
 מלכו ועשה-חסד למשיחו להוד ולורעו עד-
 עולם:

ויש מפטירין אותה ביחזקאל סמן י"ו.

כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת
 הארז הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף
 ושתלתי אני על הר-גבה ותלול: בחר מרום
 ישראל אשתלנו ונשא ענה ועשה פרו ויהוה
 לארז אדיר ושכני תחתיו כל צפור פל-כנה
 בצל הליזותיו תשכנה: וידעו פל-עצי השדה
 כי אני יהוה השפלתו עץ גבה הגפתי עץ
 שפל הובשתי עץ לה והפרחתי עץ יבש אני
 יהוה דברתי ועשיתי: ויהי דברי-יהוה אלו
 לאמר: מה-לכם אתם משלים אתה-המשל הזה
 על-אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסוד
 ושני הבנים תקהינה: הי-אני נאם אדני יהוה
 אם-יהוה לכם עוד משל המשל הזה בישראל:

הן כִּלְהִנְפָשׁוֹת לִי הִנֵּה כִנְפֵשׁ הָאֵב וּכְנֶפֶשׁ הַבֶּן
 לִי־הִנֵּה הִנְפֵשׁ הַחֲטָאֵת הִיא תָמוֹת: וְאִישׁ כִּי־
 יִהְיֶה צָדִיק וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה: אֶל־הַהָרִים
 לֹא אָבֵל וְעִינָיו לֹא נִשְׂא אֶל־גִּלְגָּלִי בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְאֶת־אִשֶׁת רַעְהוּ לֹא טָמֵא וְאֶל־אִשָּׁה נָדָה לֹא
 יִקְרָב: וְאִישׁ לֹא יִזְנֶה כִּבְלַתּוֹ חוֹב יוֹשִׁיב גּוֹלָה
 לֹא יִגְזֹל לַחֲמוֹ לָרַעֵב יִתֵּן וְעִירִם יִכְסֶה־בְגָד:
 בְּנִשְׁךְ לֹא־יִתֵּן וְתַרְבִּית לֹא יִקַּח מִעֵגֶל יוֹשִׁיב יָדוֹ
 מִשְׁפָּט אָמֵת יַעֲשֶׂה בֵּין אִישׁ לְאִישׁ: בְּחֻקֹּתַי
 יִהְלֹךְ וּמִשְׁפָּטִי שָׁמֵר לַעֲשׂוֹת אָמֵת צְדִיק הוּא
 חָיָה יִחְיֶה נֶאֱמַר אֲדַנִּי יִהְיֶה: וְהוֹלִיד בֶּן־פְּרוּיָן
 שִׁפְךָ דָּם וְעָשָׂה אֶה מֵאֶחָד מֵאֵלֶּה: וְהוּא אֶת־
 כִּלְאֵלָה לֹא עָשָׂה כִּי גַם אֶל־הַהָרִים אָבֵל וְאֶת־
 אִשֶׁת רַעְהוּ טָמֵא: עֵינָי וְאִבּוֹן הִנֵּה גִזְלוֹת גּוֹל
 חָבֵל לֹא יוֹשִׁיב וְאֶל־הַגִּלְגָּלִים נִשְׂא עֵינָיו תוֹעֵבָה
 עָשָׂה: בְּנִשְׁךְ נִתֵּן וְתַרְבִּית לִקַּח וְחֵי לֹא יִחְיֶה
 אֶת כִּלְהִתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה עָשָׂה מוֹת יוֹמֵת דָּמָיו
 כּוֹ יִהְיֶה: וְהִנֵּה הוֹלִיד בֶּן וְרָא אֶת־כִּלְחֲטָאֵת
 אָבָיו אֲשֶׁר עָשָׂה וּרְאָה וְלֹא יַעֲשֶׂה בְהֵן: עַל־
 הַהָרִים לֹא אָבֵל וְעִינָיו לֹא נִשְׂא אֶל־גִּלְגָּלִי בֵּית
 יִשְׂרָאֵל אֶת־אִשֶׁת רַעְהוּ לֹא טָמֵא: וְאִישׁ לֹא

הִנֵּה חָבֵל לֹא חָבֵל גּוֹלָה לֹא גּוֹל לַחֲמוֹ לָרַעֵב
 נִתֵּן וְעִירִם יִכְסֶה־בְגָד: מַעֲנֵי הַשִּׁיב יָדוֹ נִשְׁךְ
 וְתַרְבִּית לֹא לִקַּח מִשְׁפָּטִי עָשָׂה בְּחֻקֹּתַי הִלְךְ
 הוּא לֹא יָמוֹת בַּעֲוֹן אָבָיו חָיָה יִחְיֶה: אָבָיו כִּי־
 עִשָּׂק עִשָּׂק גּוֹל גּוֹל אֵה וְאֲשֶׁר לֹא טוֹב עָשָׂה
 כְּתוּף עֲמָיו וְהִנְחֵמֵת בַּעֲוֹנוֹ: וְאִמְרַתֶּם מַדּוּעַ לֹא־
 נִשְׂא הַבֶּן בַּעֲוֹן הָאֵב וְהַבֶּן מִשְׁפָּט וּצְדָקָה עָשָׂה
 אֶת כִּלְחֻקֹּתַי שָׁמֵר וְיַעֲשֶׂה אִתֶּם חָיָה יִחְיֶה:
 הִנְפֵשׁ חֲטָאֵת הִיא תָמוֹת כִּי לֹא־יִשְׂא אֶל־בַּעֲוֹן
 הָאֵב וְאֵב לֹא יִשְׂא בַּעֲוֹן הַבֶּן צְדָקָת הַצְדִּיק עָלָיו
 תִּהְיֶה וְרִשְׁעָת רִשְׁעַ עָלָיו תִּהְיֶה: וְהִרְשַׁע כִּי
 יָשׁוּב מִכִּלְחֲטָאֵתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְשָׁמֵר אֶת־כִּלְ-
 חֻקֹּתַי וְיַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה חָיָה יִחְיֶה לֹא יָמוֹת:
 כִּלְשִׁשְׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא יִזְכְּרוּ לוֹ בְּצִדְקָתוֹ
 אֲשֶׁר־עָשָׂה יִחְיֶה: הַחֶסֶד אַחֲפָיִם מוֹת רִשְׁעַ נֶאֱמַר
 אֲדַנִּי יִהְיֶה הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכּוֹ וְחָיָה: וּבְשׁוּב
 צְדִיק מִצְדָּקָתוֹ וְיַעֲשֶׂה עוֹל כִּכֵּל הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר־
 עָשָׂה הִרְשַׁע יַעֲשֶׂה וְחֵי כִּלְצְדָּקָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה
 לֹא תִזְכְּרֶנָּה בְּמַעֲלוֹ אֲשֶׁר־מַעַל וּבְחֲטָאֵתוֹ אֲשֶׁר־
 חָטָא בָּם יָמוֹת: וְאִמְרַתֶּם לֹא יִתְּבֵן דְּרָךְ אֲדַנִּי
 שְׁמַעֲנֵנָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל הַדְּרָכִי לֹא יִתְּבֵן הֲלֹא

דרכיכם לא יתכנו: בשני צדיק מצדקתו ועשה
 עול ומת עליהם בעולו אשר עשה ומות: ובשוב
 רשע מרשעתו אשר עשה ועיש משפט וצדקה
 הוא את נפשו יהיה: וראה וישוב מכל פשעיו
 אשר עשה חיו יהיה לא ימות: ואמרו בית
 ישראל לא יתקן דרכי אדני הדרכי לא יתכנו
 בית ישראל הלא דרכיכם לא יתקן: לכן איש
 כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני
 יהוה שובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה
 לכם למקשול עין: השליכו מעליכם את כל
 פשעיכם אשר פשעתם גם ועשו לכם לב חדש
 ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל: כי לא
 אהפין במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחיו:

קריאה למפטיר בשבת וראש חדש

צעם וכלם טעם ונולדו טעם ספרים צלחון קוין טעם נבני צע
 טעמו וקדים לעולם. ובספר טעם קוין פתח טעם:

וביום השבת ושני כבשים בני שנה תמימים
 ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו:
 עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:
 ובראש חודשיכם תקריבו עליה ליהוה פרים
 בני שנה שנים ואיל אחד כבשים בני שנה
 שבעה תמימים: ושלושה עשרנים סלת מנחה
 בלולה בשמן לפי האחד ושני עשרנים סלת
 מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: ועשרן
 עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד
 עלה ריח ניחח אשה לוי: ונסכיהם חצי ההין
 יהיה לפי ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין
 לכבש וזאת עלת החדש בחדשו לחדשו
 השנה: ושעיר עזים אחד לחטאת לוי על עלת
 התמיד ועשה ונסכו:

הפטרת שבת ראש חדש

בישעה טמן ט"ו.

פה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הרם
 רגלי איוה בית אשר תכנו לוי ואיוה מקום

הפטרת לשבת ראש חודש

מנוחתתי: ואת כל אלה ידו עשתה ויהיו כלי
אלה נאם יהוה ואלה אביט אל עני ונכה
רוח וחרד על דברי: שוחט השור מכה איש
וזבח השנה עורף קלב מעלה מנחה דם החזיר
מוזר לבנה מברך און גם המה בחרו בדרךיהם
ובשקציהם נפשם חפצה: גם אני אבחר
בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי
ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני
ובאשר לא חפצתי בחרו: שמעו דברי יהוה
החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם
מנדיכם למען שמי יכפר יהוה ונראה בשמחתכם
והם יבשו: קול שאון מעיר קול מהיכל קול
יהוה משלם גמול לאיביו: בטמם תחיל לדה
בטמם יבוא חבל לה והמליטה זכר: מיר שמע
כזאת מי ראה כאלה היתחל ארץ כיום אחד אם
יולד גוי פעם אחת כיהלה גם יולדה ציון את
בניה: האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה אם
אני המוליד ועצרתו אמר אלהיך: שמהו את
ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש
כל המתאבלים עליה: למען תנקו ושבעתם
משד תנחמה למען תמצו והתענגתם מזו

הפטרה לשבת ראש חודש

כבודה: כירכה. אמר יהוה הנני נמה אליה
כנהר שלום וכנהל שומך כבוד גוים וינקתם
על צד תנשאו ועל ברפים תשעשעו: כאיש
אשר אמו תנחמנו בן אביו אנהמלם ובורי שלם
תנחמו: וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם כדשא
תפרהנה ונדעה ודידה את עבדיו וועם את
איביו: כירכה יהוה באיש יבוא וכסופה
מרכבתיו להשיב בהמה אפו וגערתו בלהבי
אש: כי באש יהוה נשפט ובהרבו את כל בשר
ורבו הללו יהוה: המתקדשים והמטהרים אל
הגגות אחר אחר בתוך אכלי בשר החזיר והשקן
והעכפר יהיו וספו נאם יהוה: ואכלי מעשירם
ומחשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים
והלשנות וכו' וראו את כבודי: ושמתו בהם
אות ושלחתי מדם ופליטים אל הגוים תרשים
פול ולוד משכי קשת תובל ויון האיים הרחוקים
אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי
והגידו את כבודי בגוים: והביאו את כל
אחיכם ומכל הגוים ומנחה ליהוה בפוסים
וברכב ובצבאים ובפרדים ובפרפרות על הר
קדשי ירושלם אמר יהוה באשר יביאו בני

ישראל את המנהג בכלי טהור בית יהודה וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהודה: כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאסיהוה בן יעמד ורעכם ושמעם: והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהודה: ויצאו וראו בפני האנשים הפשעים כי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו הראון לכל בשר:

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהודה:

הפטרה לערב ר"ח שחל בשבת

^{בשמואל א' ט"ז}
 ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבה: ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה ושבת אצל האבן האזול: ואני שלשת החצים צרה אורה לשלח לי למטרה: והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים אם אמר אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחני ובאה בישלום לך ואין דבר חרייהוה: ואספה אמר לעלם הנה

החצים ממך והלאה לך כי שלחה יהוה: והדמר אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני וביניך עד עולם: ויפתר דוד בשדה והיה החדש וישב המלך על הלחם לאכול: וישב וימלך על מושבו בפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד: ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כילא טהור: והיו ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא בך נשי גסתמול גסתהיום אל הלחם: ויען יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם: ויאמר שלחני נא כי זכה משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה אם מצאתי הן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי על בן לא בא אל שלחן המלך: ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות הלא ידעתי כי בחר אתה לבן ישי לבשתה ולבשת ערות אמך: כי כל הימים אשר בן ישי חי על האדמה לא תפן אתה ומלכותך ועתה שלח נקה אתו אלי כי בןמות הוא: ויען יהונתן את שאול אביו

הפטרה לערב ר"ח שחר בשבת

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לְמַעַן יִנְתְּנוּ מִנֶּחֱמָה עֲשֵׂה: וַיִּטֵּל שְׂאוֹל
אֶת־הַחֲנִית עָלָיו לְחַכְתּוֹ וַיַּדַּע יְהוֹנָתָן כִּי־כִלָּה
הָיָה מִעַם אָבִיו דְּהִמִּית אֶת־דָּוִד: וַיִּקֶּם יְהוֹנָתָן
מִעַם הַשְּׂלֵחַן בַּחֲדָרֵיהֶם וּלְאֹאֲבָל בְּיוֹם־הַחֲדָשׁ
הַשְּׁנִי לֶחֶם כִּי נִעְצַב אֶל־דָּוִד כִּי הִכְלָמוּ אָבִיו:
וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן הַשֶּׂהָה לְמוֹעֵד דָּוִד וַנְּעַר
קִטְוֵן עִמּוֹ: וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ רִץ מִצֵּא־נָא אֶת־
הַחֲצִים אֲשֶׁר אֲנִי מִזֶּה הַנְּעַר רִץ וְהוֹאֲרֶה
הַחֲצִי לְהַעֲבִרוֹ: וַיָּבֹא הַנְּעַר עַד־מְקוֹם הַחֲצִי
אֲשֶׁר יָרָה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנְּעַר
וַיֹּאמֶר הֲלוֹא הַחֲצִי מִיָּד וְהִלָּאָה: וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן
אַחֲרֵי הַנְּעַר מִהֲרָה הוֹשֵׁה אֶל־תַּעֲמֵד וַיִּלְקַט נֶעַר
יְהוֹנָתָן אֶת־הַחֲצִי וַיָּבֹא אֶל־אֲדָנָיו: וְהַנְּעַר לֹא־
יָדַע מֵאוֹמֶה אֲךָ יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדְעוּ אֶת־הַדְּבָר:
וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן אֶת־כִּלָּיו אֶל־הַנְּעַר אֲשֶׁר־לוֹ וַיֹּאמֶר
לוֹ לֶךְ הִבֵּי אֶת־הַעִיר: הַנְּעַר בָּא וְדָוִד קָם מֵאֶ־
הַנְּגֹב וַיִּפֹּל לְאַפָּיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שְׁלִישׁ פַּעַם־
וַיִּשְׁקֹן אִישׁ אֶת־רַעְיוֹנוֹ וַיִּבְכּוּ אִישׁ אֶת־רַעְיוֹנוֹ
דָּוִד הִגִּיד לוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֶךְ לִשְׂחֹר
כְּשֶׁבַע־נוֹ שְׁנַיִם אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר
יְהוָה יִפְגַּע בְּכֵן וּבֵין וּרְעִי וּבֵין וּרְעִי עַד־עַם:

וי

החצית ב